

ବୀଜିଲାଙ୍କ ଓ ବଳେଖିଏଟ ସୁଲ, ମେତିଲୁ, ଟ୍ରେଳିଂ
ଆତ୍ମନ ସମ୍ବନ୍ଧ, ବ୍ୟାପକିଣ୍ଣ ଦିଶନ, ଧାରାମୋହନ
ପ୍ରକଳ୍ପ ଅଠେବ୍ୟାମର ଉତ୍ସମାନେ ସକଳ ତ ଦେବୀ
ସମସ୍ତରେ କରେବୁଥି କରେଇ କରାରେ ଏବଂ
ତ ହୋଇ କିବେଟ ଘୃତବଳ ଏବଂ ଦୌତି
ତଥା କେଇ ଏବଂ କାଳାପ୍ରକାର ସରବର ତାର୍ଯ୍ୟ
ଦେଖାଇ ଥିଲେ । ଶ୍ରୀ ପୁଣି କମେଶନର ତେ
କରେବୁଥି ସାହେବମାନେ ଏବଂ ଥିଲେବ ତେ
ଶ୍ରୀ କବୁଲେବ ଦର୍ଶକ ସବୁପ ଉପରୁତ ସୁଲେ
କରେଇ ପିଲାର ସରବର ଜୀବା କର ଗୁରୁତ
ଦୋଷପ୍ରକଳ୍ପ । ସବୁ କରିବାକୁ ବୋବ ବାହା
ଦୂର ବାହୁ ସାମାନ୍ୟ ସବୁ ବାହୁ ଗୋଧାଳକହିବ
କାହା ଏବଂ ବାହୁ କେଣବନ୍ଦୁ ମହାପାତ୍ର ବଲ
କିମେଟ ଗେଲାତଳୁ ଟ ୧୦ କା ଲେଖାଏ
ଏବଂ ବାହୁ ବାହାକୁ ସହାଯି ଘୃତରେହ
କରିବ ପିଲାକୁ ଟ ୫ କା ସୁରମ୍ଭାର ଦିଅଯିବ
କାହା ବାହୁ କରିଥିଲେ ଏହି ପକାରେ ପ୍ରସ୍ତାବ
କଥା ହୋଇ ନମ୍ବରିବ ପ୍ରାଣମାନକୁ ବନ୍ଧ-
ନକ କାହା ।

ମୁକ୍ତିରେଣ୍ଟରେ—ଦୈତ୍ୟ ହାର ପୂର୍ବ ପ୍ରାଚୀ
ଦୈତ୍ୟ ଶବ୍ଦରଙ୍ଗର ଏ ବଳେନ୍ଦୁ ନାମକ ।

ଶୀଘ୍ର ଡଳାଗେ—ମେଘନ ହାତ ପୁଲର
ଦେବ ଦେଖିଲିନ୍ତ ଧାର୍ତ୍ତ, ସଜେନ୍ଦ୍ର ନାୟକ,
ଶୁଦ୍ଧିତ ଶ୍ଵରୋଦର୍ଶ ବରତ, ନବକୁମାର
ମହାନ୍ ଓଗେର ଲୁହା ଶା ।

ନିଶନ ହାଇସ୍କୁଲର ଭାଷମାନଙ୍କ ସହିତ
ଏକ ପ୍ରଦୀପ ପ୍ରାଚ୍ୟାନିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଜ୍ଞାନବାଚି
ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଦମୁଖରେ । ମେଳନ ସ୍କୁଲର ଭାଷମାନଙ୍କ
ଅଧିକାରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ
ଏକାଙ୍କାର ବନ୍ଦମୁଖ ଓ ବନ୍ଦମୁଖ ନାମକରଣ ଦିଇଛନ୍ତି
ଏଥିକି ଚାକାଧିକାରୀ ବନ୍ଦମୁଖ ଏକ ସ୍କୁଲର ଭାଷମାନଙ୍କ
ଅଧିକାରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ
ଏକାଙ୍କାର ବନ୍ଦମୁଖ ଓ ବନ୍ଦମୁଖ ନାମକରଣ ଦିଇଛନ୍ତି
ଏଥିକି ଚାକାଧିକାରୀ ବନ୍ଦମୁଖ ଏକ ସ୍କୁଲର ଭାଷମାନଙ୍କ
ଅଧିକାରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ

କବା ଏ ଓ ଯାଏଁ ତ ସମ୍ମାନ ହୋଇ ଉପ୍ରେ
କିମ୍ବା ଶମାଳକ ଏ ସମ୍ମାନଙ୍କର ସମ୍ମାନ
କିମ୍ବା ୧୦୦ ହେଠା ମିଶ୍ରାନ ହୋଇଲ ବିଥଗଲା ।
ଆଜିର କବି କହୁ ଯତା ଘଡ଼ିବାର କେହି
ହେବୁ । ଯାହା ହେଉ ଏହି ଦାତାଙ୍କାରୀ ମୁହଁଲ
ହେବି ପ୍ରେସ୍ ଅଙ୍ଗ କୋଟି ବୋଲି କେଲା ।
ଅମ୍ବାର ଏ ଏ ଆ ସମ୍ମାନଙ୍କ ବୈବଳ୍ୟା ଛିନ୍ଦି

ଶକ୍ତିବନ୍ଦନାରେ ପ୍ରଥମ ଗୁଡ଼ରେ ଗୁଡ଼ି ଦୂରହୀ ଛାଇବ
ହୋଇଥିଲା । ହଦୁ ବାଜଳା ବନ୍ଦନାରେ ପୁରୁଷ ପଟ୍ଟିଲା
ସରେ ଏ ଲଗଭର ବୁନମାରୌଦି, ଏ ଖୋଲେ
ସାହୁ ଗଲାମନର, ବଚ୍ଚ ବଜାର ଏବଂ ସାରିହାଟ
ବାଜଳା ବନ୍ଦନାରେ ପଟ୍ଟିଲାରେ ଏଥୁରେ
ଯେଉଁ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଶୈଥୁରୁ କଟିଥିଲା
ଧାନେଦି ଏବଂ କେବେଳଙ୍ଗ ଦେଖାନ୍ତି ଦୂର
ଦେଇ ଉଠୁଟୁଟି ଥିଲେ । କୁବର ଦୂରିପରେ
କଟିଲ ହୋଇଥିବା ଦୂରିଗୋଟି କୁହଳ ସଙ୍ଗିତ
ଶାର୍ତ୍ତିମାନେ କଥିଲୁ ତର ଅଧିଥିଲେ ତାଙ୍କ ଏବଂ
ଏବଂ ବଳ ହୋଇ ଗାୟକ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ
ଶୁଣିବାରୁ ବତ୍ତ ଯେତେବେଳେ । ହରାର ତରିକୁ
ଅସ୍ତ୍ର ବନିଶନର ପାଦେବ ତମ୍ଭରିତ
ଶାର୍ତ୍ତିମାନଙ୍କ ପରିଯାବ ହାତିକରେ ପଥ—

ବେହକ୍ଷା ଦୁଇ ଗାନ୍ଧିଜୀ ପତ୍ରାଳୟ ।

ପୁଣୀତା କାହିଁ, ସମ୍ମର୍ତ୍ତି ଯା ଥାଇ, ସମ୍ମେଳନ
ଲାଭକ, ସୋବାମିମ ଦାସ, ପଦ୍ମମ ବନ୍ଦଜୀ, ସିରିଜ
ପୁଷ୍ଟି, ଶୁଭମଣୀ ପେନା, ଚତୁର୍ବୀ ବର୍ଷତ,
କଲୋତ୍ତମା କାହିଁ, ମନେରମୀ ଦାସୀ,

ଶୁଣମାରେଇ କାଳିକା ବିଦ୍ୟାନୟ ।

ପାଶୀ ଦାସ, ଲଳା ଦେବେଶ, ସରଣୀ ପାତ୍ର,
ଶ୍ରୀ ପତ୍ରିଲ, ହେମାଲୀମା ପାତ୍ର, ଦିଗ୍ବିଜୟ
ଦନେଶ, ଘନମାଳା ଦେଖ, ରାମକଳୀ
ଦିନେଶ

କୋର୍କ୍ଷାସାହି ପାଦିକା ଲିମିଟେଡ୍

ଲିଙ୍ଗ ଯେତା, ଦୁଃଖମା ମହାନ୍ତି,
କଳ୍ପିବକାର ଧାରିବ ଉତ୍ସମ

ଅନୁଲିତ ହେଉ ବାମକୀ ପରସନ

ମନୋଦେହ ପାରିବାକାଳୀ

ଶ୍ରୀ ପଦମେଷ ପ୍ରେସ୍ସୁଲ୍ଟ୍ୟୁସନ୍

ଶରୀରର ପାଇରା ୧୦-୧୨

ପ୍ରକାଶକ ପତ୍ର ମହିନେରେ

ଏଥାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକିମେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲେଖାଚିନ୍ତା
କାରି ଅଳ୍ପ ସହ ମହିନେ ପାଇବାରେ

ପାଇଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

— মনোবিজ্ঞানের প্রয়োগ করা হইলে — মনোবিজ্ঞান
কি দ্বয়া দেখি। এমাত্রে দেখিল

ପୁରୁଷଙ୍କ ଧାରିତାର । ଧରିବେଷଗ୍ରେ
କାମାଳକୁ ପ୍ରକାଶ ମିଥ୍ଯାର ଲୋକନ ହସା-
ର ଦିବୀଷ୍ଟ ନରପତି ।

ବାନ୍ଦକ ପାରଚାଯାନଙ୍କର ତିଖୁାବ ହେଲନ
ଏବଂ କାନ୍ଦକାମାନଙ୍କ ଘୁରସ୍ତାର ସମ୍ମ ବୁନ୍ଦ

କଥାକୁ ବୋଲି ବାଜାଦୂର ଶ୍ରୋଗାଳ ଥିଲେ ।

ଏ ମନ୍ଦ ସମ୍ବନ୍ଧରେ "ଏଠା କେବଳ
ଅତୀର୍ଥ କର୍ମପୂର୍ଣ୍ଣମାନେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜଗତର
ଧାରେ କରା କର କୁଟ ଭାବ କରିବାର
ଉତ୍ତର ପ୍ରୟୋଗ ୫୦୦ ମାଟ୍ରାଲ ହେଲାକି କରି
ଗଲେ । ଏହାରେ କରାକିମାନେ କୁହଳ
ଭୟଲକ୍ଷଣରେ ହେବଳ ନଶଦ ବିବାରୀ ପାଇ-
ଥିଲେ ମାତ୍ର କେବଳ କର୍ମପୂର୍ଣ୍ଣମାନେ ହେବାର
ଦେବେ ଶ୍ଵେ ବର୍ଣ୍ଣାକାଳେ ସହା ଦୃଢ଼ କଲେ
ଦୃଢ଼ମଞ୍ଜଳି କରିବାକୁ ଥର ଖାଲିମା ଅସାଧ୍ୟ
ନୁହେ । କରାକିମାନଙ୍କ ଶ୍ଵେତ ପେଇଥୁଲ୍ଲ ଓ କର୍ମପୂର୍ଣ୍ଣ
ଦ୍ୱୟ କଲେକର ସାହିତ ଦେଇଥିଲେ ।

ଗ୍ରେ ରିଅ ମନ୍ଦିରଦାର ସହାଲ ଏ ତୀ
ଥା ବେଳେ ପୁଲୁଷରକଣ୍ଠେବୁର କଳାଙ୍କବଳ
ଦଳ ଦେବ ଜୋଲିଆନାର ଶିଥୁର ବେଳେ
ଜେଉଣାକାର ସବୁ ପାଟକମାଳ ଉଦ୍‌ଦଳପୂର୍ଣ୍ଣ
ପରାଳା ଏହି ଦେବଦାର ଏହିରେ ସୁଧିତ୍ତ
ହୋଇଥିଲା ଏବି ବେଶେଖ ହତ୍ତରେହ
ଏହି ଅଳେକ ଦଳାର ଦଳ ଉଚିତରେ ତୁ
ବାହାରେବୁରକି ଖଲୁହିଦେଖିନାଆଶାରେ ତୁତା
ହୋଇଥିଲେ । ମାତ୍ର ମାହିତ୍ତେଟ ଓ ପୁଲୁଷ ସାହେ-
ବମାଳେ ଓ ଜୋଲର ପ୍ରଦତ୍ତ କରଦିମାନଙ୍କର
ସମସ୍ତ କନ୍ଦେବିଷ୍ଟ ଜେଲାରୀ ଭାବରେ ହତ୍ତ
ଅଳେକ ହଳମ୍ ହେବାରୁ ହତ୍ତରେହମାଳେ
ଆହ ତାତାହେଇ କି ଯାର ବାହାର ମନେ ।
ଯାହା ଏ ୫ ଶା ଦିନରୁ ପ୍ରଥମେ ଥାଏ ଓ ରହୁ-
ବେବେ ମହୁମ ବରଦିମାଳେ ନୃଥ ଲୁଗା ହୈନ
ଏହି ଜେଲାରୀ ଭାବରୁ ବାହାରେ
ପରିଚ୍ଛା ହାର ଧାରରେ ପ୍ରଦେଶର ବ୍ୟାରେ
ହତ୍ତରେ ମିଳାଇ କଥାଗଲ ଏହି ତାହା ଏ ଏ
ବେଶେଖବୁ ଉଗୁଧନ କରି ତାହା ଯାର
ମର ଯେ ସାହା ସରକୁ ମରିଗଲେ । ଥାଏ
କିମ୍ବ ସର୍ବ୍ୟାକ ଓ ପୁରୁଷ କନ୍ଦର ସଜ୍ଜା ଯାଏ
ଏ କ ୮୦ ଏ ଅକ୍ଷସ ଶାନଦେ । ସରତାଶ୍ଵା
ହା କରଇ ତାହା ପ୍ରତ୍ୟେବ କରିବାରୁ ନୀତି
ଯା ସଙ୍ଗେ କମଦ ଟ ୧୦୯ ଦିନ୍ୟାଜଳ ଏହି
କି ବିଦାରିର ସତ୍ରର ସେମୁହାର୍ଟ ୮୦ ଦିନ
କିମ୍ବ ଲୁଗା ଏ ନମନ ଟ ୪୦ ଦିନ ଦାର
ନିମ୍ନଲିଖିତ ମାତ୍ରରେ । ମିଳାଇବ ଶର୍ମ୍ଭୁତ୍ତ ୧୦୯ ଦିନ
ଅନ୍ତର ଘରୀ ଦେଇଥିଲେ । ବସନ୍ତ କରିବ

A black and white photograph of a textured, light-colored surface, possibly concrete or stone, featuring several large, dark, stylized letters spelling out "GIGANTIC". The letters are arranged in two main groups: "GIGA" on the left and "NITIC" on the right, with a small "T" positioned between them. The letters have a rough, hand-painted appearance with visible brushstrokes and texture.

ପାଦ୍ମତ୍ରିକ ସମାଜଗ୍ରହିକା

ପ୍ରକାଶ

३९८

ତୁ ଏହାର ମାତ୍ରେ କଳିବ ସହ ଏହିର ମୁଦ୍ଦା। ତୀଏ ଏହାର ଅନ୍ଧାର ସହ ଏହିର ମାତ୍ରରେ

၁၅

三

ନାନା ପ୍ରାଣର ସ୍ଵର୍ଗ ଉତ୍ସବର ବିବରଣ
 ପକ୍ଷିଙ୍କ କରିବା ସବାଟେ ଅବଶ୍ୟକ ହେବ, ଯୁ
 ଅଳ୍ୟାନ୍ତିର ଅବଶ୍ୟକେ ସମାଜର ପ୍ରେରଣରେ
 ଉପରେ ଥିଲା ସମ୍ମାନର ଉତ୍ସବର ଦେବାରୁ ବାଧ
 କରିବା ଯାଠକମାଳେ ମନ୍ତ୍ର କରିବେ ।

ବୃକ୍ଷମାଳାର ସେମନ୍ତ ଲୋଜୁଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ପାଗ ଠିକ୍ ଚହମନ୍ତ ଦୋଇଥିଲୁ । ଏ ସପ୍ରାହରେ
ଆଦୌ ଲିଖି ଫୋଲ ଲାହୁ ଏବଂ ଅର ଜେଣ୍ଯଷ୍ଟ
ମାସକୁ ବଳ ପରିଥିଲୁ । ଏ ପାଗ ସେଇ ସକାଳେ
ଦିନ ମାତ୍ର ଲୋକେ ଗ୍ରାସୁରେ ଉପିଷଠ ଦେଇଥି
ଛନ୍ତି । କାଲିତାରୁ ମେଘ ବାହାରକାର ଲାଗା-
ଯାଏ ।

ଜୀବନାଳେ ଅବ୍ୟକ୍ତ ଅନନ୍ତ ସହିତ ଅବ୍ୟକ୍ତ
ଗତ ଦେଖି ଯେ କଲିତତା ବିରବାଦ ଧର୍ମ-
କପଦର ସମ୍ମାନର ମାତ୍ର ସ କାର୍ଯ୍ୟବାସ ମଧ୍ୟରୁ
ମାତ୍ର ସ ଶ୍ରୋଗନର ନୁହିଲି ଉପଳବରେ ମୁଣ୍ଡି
ଲାହ ଚକ୍ରବରୁ । ପୃଥିବେ ଏହାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ
ଛିଲି ବାଧା ସଂତୁଷ୍ଟ । ମତ୍ତ ମାନ୍ୟବର ସୁରେ-
ଦ୍ରିକ୍ୟ କରୁଥିଲା ଏବଂ ମାନ୍ୟବର ନାହିଁନା ।
ଅ ସେଇ କରେଥିଲବାରେ ଅନୁରୋଧ-
କରି ଏହାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ କରିବାରେ ।

ଏକେକ ଥାରା କପିଥିଲେ ସେ ଜୁହିଳ
ଉପନମରେ ଭୂଷାଖ ଦିବରଣର ଗୋଟାଏ ଦିନ
ଗାଲିହା ବାହାରିବି । ମାତ୍ର ବାହାରିଲି ନାହିଁ
ପର ମାତ୍ର ତା ୨୬ ଦିନ ରଜାରେଲେ ପରିଷ୍ଠ
ମେଘ ପେହିଁ ଲୁଧାଖ ଭଲିହା ପ୍ରବୃତ୍ତ କଲେ
ଜହାରନାଳି ବାରହାରୁ ଦେବେ ବଢ଼ିଲୁଛେ ଏବଂ
ପର୍ବତେ ଲୋକଙ୍କର ମନ ଚୁପ୍ତ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ଅଧିକ ପାରିତ ଦିବରଣ ଆଗନିରେ ତୁଳା
ଦିବିରୁ । ଥିବା ପାଠମାନଙ୍କ ଏତିକ
ଜିଲ୍ଲାକୁ ବି ଡେଶାରେ ପରିବଳ
ଦୂରକଣ ସମ୍ମ ବାହାରୁ ଘାସାଧ ପାଇଥିଲା
ଯଥ,— ଦେବନାଥ କଲେଚର ଅଭିନ
ଅଭିନବ କାରୁ ଥୋକେଥିଲାରନ୍ତି ଏହି ଡେଶା
ଦୂର ସମୁଦ୍ର ଭକ୍ଷେତ୍ରର କାରୁ ସାଧାନାଥ
ବସି ।

ହିତ୍ୟାପ୍ର କୁଳ ପାରଜିଟର ସାହେବଙ୍କର
ଏ ନବରୂ ବିଦ୍ୟାମୁ ଦିଗଲକ୍ଷେ ଏଠା ଛାଇବା-
ମଣ୍ଡଳୀ ଯେଉଁ ସବ୍ୟମେଳନ ଗାଇ ଶାନ୍ତବାର
କଚିବା ବାଜାଟିରେ କହିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସବ୍ୟମ୍ଭା-
କର ସଧଳ ଦୋହରାଇଲା । ଅଛେଇ ସାହେବ
ମେମ ଓ କେନ୍ଦ୍ରଶୀଘ୍ର ଗଲା ଜାତିବାବ ହିନ୍ଦୁ ମସଲି-
ମାଳ ଖାନ୍ଦ୍ରସୂଳ ଦ୍ଵାରା କମାନେ ଘାଗରୁ ବାହୁ-
ଦାତାଙ୍କୁ ସବ ଅଠବାଟା ସର୍ବିକ୍ରୁ ଲୁପ୍ତ ସବକଷ

ଦେଖିବାରେ ଅଳ୍ପକାଳୀନେ ଏବଂ ଯମଘେବ-
ରେ ଆଜିବାକୁ ଦେଖି ଏବଂ ସହାର ଲାଗୁ ହେ-
ବିଧାନ ଉଚ୍ଚବିଧୀନକୁ ଦେଖାଇ ଚାହୁଁ । କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା । ସୁଭାଷ ଥିଲୁ ମହାତ୍ମାବୁଦ୍ଧଙ୍କୁ
ପ୍ରକଟିତ ଏବଂ ଆଜିମହାରୁଥେ ଅଛିବିତ ଶୋଇ
ପୁଣି ।

କୁହିର ଉପରିପରେ କଲା ସମ୍ପଦର ସର-
ଖିତ ବିନ୍ଦୁଗଳକୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ବ୍ୟବହରର
ଜେଳଜାଳ ସମସ୍ତକୁ ଜ ୧୭୭୫ ଟଙ୍କା ମୁଦ୍ରଣ
ଏବଂ ଜ ୩୮୦ ଟଙ୍କା ଶ୍ରୀ ଗ୍ରାମ ଜ ୧୫୫୭,
ଆଜାମାରଙ୍ଗିପ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଳାଘାତକୁ ଜ ୩୭୨ ଟଙ୍କା
ମୁଦ୍ରଣ ଏବଂ ଜ ୩୦ ଟଙ୍କା ଶ୍ରୀ ଗ୍ରାମ ଜ ୪୦୦ ଟଙ୍କା
ଏବଂ ଦେବାଳୀ କିନ୍ତୁ କେବଳ ମୁଦ୍ରଣ ଜ ୧୦୦
ଟଙ୍କା ସମସ୍ତକୁ ଜ ୨୦,୦୭୪ ଟଙ୍କା ଜାରି ପାଇ
ଅଛିନ୍ତି । ଦେବାଳୀ କିନ୍ତୁ କାନ୍ଦିମାନକମିଶରୁ ମୋହି-
ମକେ ଟ ୧୦୦୯ ଟଙ୍କା ବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ବେଳେ କାନ୍ଦିମାନକମିଶରୁ ଅଥବା କୌଣସି
ବିଷକତା କରି କି ଥିଲେ ଏବଂ ଲାଗୁ କାନ୍ଦିମାନ
ଥିଲେ କେବଳ ସେମାନଙ୍କ ଜାରି ଅଥବା
ଏବଂ ସକାର ବାହାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ କିନ୍ତୁ ବି-
ବର ସମସ୍ତ ପାଇଶା ଆବଶ୍ୟ କରେ । ଏକର

ଅନୁଭୂତି ଅନେକ ଚରଣକୁ ବିଆବ ଦିଲ୍ଲି ଶମ୍ଭା
ହିଆ ଗଲା ।

ଦୁଇଲିପମୁଣ୍ଡୀୟ ଅଭିନନ୍ଦନ ପତ୍ରମାଳ
ପ୍ରଥମାନ୍ତରରେ ଗଢ଼ ଗା ୧୦ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ମହା-
ମନ୍ଦ ଗବାର୍ତ୍ତର ଜ୍ଞାନବିଲ ବାହୁଦୂର ମନ୍ଦା
ମନ୍ଦରେହୁରେ ଦେଖାଯାଇବାର କରି-
ଥିଲେ । ସେ ଅଧିଗ୍ରହ ଦୁଇଗାରେ ପ୍ରକାଶ କଲେ ତ
ଦୁଇତି ଗ୍ରାହର ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ସକଳପ୍ରାକାଶ ଲୋକ
ସମଲାଭ ଆପି ଅଭିନନ୍ଦନ ପତ୍ରମାନ ଦେଖିବାର
ଅଶ୍ଵା କରିଥାଇ ନ ପାଇବ । ତଥାତ ଦଙ୍ଗପ୍ର-
ଦେଶର ସକଳ ସମ୍ମାନ୍ୟର ଦୁଇଲିପମାଳେ ଏହି
ବିମ୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ପ୍ରତିନିଧି ସେଠିରେ
କମ୍ପତି ହୋଇଥିଲେ । ଏଥିରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ
ଦଙ୍ଗପାଦିମାନେ ଅଭିନନ୍ଦନପତ୍ର ଦେବା ବିଷ-
ସୂର୍ଯ୍ୟର ଗ୍ରାହର ଅନ୍ତର ସମସ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେଶକୁ ବଳ
ପାଉଥିଲୁ । ସେ ମହାପ୍ରତିକର ଅନେକ
ପ୍ରତିକାଳୀ କରି ବହିଲେ ତ ସନ୍ ୮୫୭
ସାଲରେ ବାହାଦୁର ବିଜ୍ଞାନୀ ଅଧିକାର କରିବା
ଦେଇଲେ ଜ୍ଞାନବିଦୀରେ ରଂସଳ ଅଧିକାରର
ଆୟତନ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ମାଲିନେ ଏହି ଦୁଇଲିପମାଳା
୧୧କୋଟି ଶତାବ୍ଦୀ ମାତ୍ର ସନ୍ ୮୫୭ ସାଲ ର
ରଂସଳାଧିକାର ଜ୍ଞାନବିଦୀ ଅଧିକାର ୧୦ ଲକ୍ଷ
ଟଙ୍କା ଦିବାକର ଦର୍ଶମାଳର ଏହି ମେଲିବନ୍ଦୀ
୩୦ ଦୋଷ ଦୋଷାଥିରୁ । ପ୍ରକାଶକାରୀ ଏହି
ବାଧୀ ବିଶ୍ୱାସ ଏହି ଦୁଇଲିପମାଳା ଦେଇ ମହାବଳି-
ବିର ସକଳ ସମ୍ମାନ ସମ୍ମାନାଲୀ ହୋଇଥିଲା ।

১৭৮ ৩৯২।

କୁମର ପାତା ସଜେଥାଏ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସିଥିଲେ
ଦ ୨୦ ମୁହଁ ପୂର୍ଣ୍ଣକେବା ମଞ୍ଜୋହାକ ଗଚ
ଯମକ ପ୍ରଧାନ ପଟଳ ଥିଲା ଥିଲା । ଏହା ତାହାଙ୍କର
ଶାଳ ପାଦାଳିଥ ଅନୁରଥ ଓ ନାଳା ଦେଖଇ
ନମର ଓ ଭୟନଗର ମାତ୍ରକରେ ଯେତେ
ପରାବେହ ସହିତ ପ୍ରକଳନକ ହୋଇଥିଲା ବହିର
ପ୍ରକଳନ ବନ୍ଧୁଙ୍କ କରନାକୁ ହେଲେ ଅଣ୍ଟି ଏ
ଦୃଢ଼କ ସ୍ମୃତିରେ ପ୍ରାକ ହେବ ନାହିଁ । ମହାରା-
ଜାନର କିଛିପ୍ରାକ ଏବା ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନ ନମରରେ ବସନ୍ତ
ଅଳ୍ଲୋଡ଼କ ରୁଘେ ବସିବ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରକଳନ
ଆୟକାଳପୁ ନାଳାପାଳିଥ ଓ ଜୁମନନେଶର ପ୍ରକଳନ
କିମ୍ବା ଓ କେହିକମାନେ ଶ୍ରୀମାର୍ଜନ ଏକଠିଲେ
କୋଇ ଅକ୍ଷମ ଦୂରୀ ଦେଖାଇଥିଲେ । ୩୨

ଦିନ ଶତିବାବ ଉତ୍ସବର ଅଧିକାର ହୁଏ ଥିଲା
ଦିନ ବନ୍ଦ ବଚା, ପତ ପ୍ରତିକିଳିଦରଗ ଓ ଅଧିକଷ୍ଟ
ପ୍ରକଳିତ ବର୍ଣ୍ଣର ; କୋଇ ରଜାମାନ ହୋଇଥିଲା ।
ସେବଳ ରାଜୀ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇ ସହସ୍ର ଲୋକ
ପଦାରେ ଉଠି ସେ ସମୀକ୍ଷକ କେନ୍ଦ୍ରିୟରେ ।
ତା ୨୦ ରଜରେ ସେବାଲ ଦେଇଲାକୁ କପଧକ
ନିମନ୍ତେ ମହାରାଜୀ ବିଜେବରଙ୍ଗେ ଅମ୍ବଳେ
ବର୍ଦ୍ଧି ଜୟଧକରେ ଯେବଳ କଞ୍ଚାର ଦେଇ
ଥିଲେ । ତା ୨୧ ରଜରେ ଶ୍ରୀରାଜାର
ଲଭାକ୍ଷ ହୋଇଥିଲା । କଥିତ ତୁଆର ଏମନ୍ତ
ବୈଷଣାର ସେତାରେ ପୂର୍ବେ କେବେ ହୋଇ
କିମ୍ବା ଏବଂ ସହ ତୁଳପ୍ରତିକ ସ ୨ ଏହି
ଏମନ୍ତ ଲୋକାଭଳ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ସେ
ପିପୁତ ଜନରିବାର ଶ୍ରାଵନ ମୁଖ । ଏ ଦିନ
ମାତ୍ରରେ ଯକ୍ଷିଙ୍କ ଘାମ ହେବାରୁ ଲୋକଙ୍କ
ଜୟାହ ଅଥବା ବର୍ତ୍ତିଥିଲା । ତା ୨୨ ରଜ ପ୍ରଧାକ
ଜୟବିହଳ ସବାରୁ ଏମଙ୍କ ସଜ୍ଜିତେଥିଲା
ସାମାଜିକ ଅନୁର୍ଦ୍ଧର ସମସ୍ତ ଶ୍ରାକକୁ ଏହି ମର୍ମରେ
ତାର ଯୋଗେ ସମୀକ୍ଷଣ ପଢ଼ ପଠାଇଲେ ତା
“ଅମୂର ଧ୍ୟ ମୁଜାମାତରୁ ଅମ୍ଭେ ଅନୁରକ
ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଥିବୁ” । ହସର ବେମାଳକୁ
ଅଶାଳୀର ହବିବୁ । ଏଥିରୁ ନଳ ପ୍ରଜାଦୟ
ଲଜ୍ଜା ଆଗ୍ରହ ତ ହୋଇପାରେ ? ଧନ୍ୟ ରାତାଳି
ହୁନ୍ଦୁ ? ।

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରାକତ ବ୍ରିଜର ଓ ଦେଖିଲା
କବିତା, ଏ ଲଗଭଗରେ ସେପରି ସମାଜେର ପ୍ରକଳ୍ପ
ଏ ପଥ ଉତ୍ସବାଳଙ୍କ ହୋଇ ଥିଲ ତାହା ଗଢି
ଧ୍ୟାନରେ ଥାଠକରି ନାହାଉଥାଏ । ଅଦ୍ୟ
ଶୁଣାଇ ନାହାଯାଇର ସମ୍ବାଦ ଦାତାମାନେ
କଷ୍ଟ ଶୀକାଇ ପୂର୍ବତ ଯେଥିରୁ କହଇଲା କେତେ
ପଠାଇ ଆଜୁକୁ ସମାଜକୁ ଧର୍ଯ୍ୟବାଦ କରି
ତମେ ପଦାରି ହଜ ଯଥା—

ଯାଇଥୁବ—ତା ହେ ଯର ଦଳକାଳ ଖାୟତ
ବାହୁ ମନମୋହନ ଚନ୍ଦିବାହୀ ସକଳପତନ ମାତ୍ର
ଶ୍ଵେତ ଲହୋଦୟ ଏଠାର ଉଦ୍‌ଧର ମେଲାଳ
ଆମଜାଣ ଏବଂ ଥରାଜାଣ ସମ୍ମାନ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ
ଯା ତ୍ରଣ ଦଳ ସୁରୁତ ଫରାବା ଅଥ କେବେ
କେବେ ଆମା ଅଦ ଲତକାଟେ ଡାକୁରଙ୍ଗାନା ସକଳ
ବେଳ ଦିଶେଇ ତାମୁଷାନୀବ ମନ୍ଦର ପର୍ବତୀ
ଶ୍ରାଦ୍ଧ ହର ମାତ୍ରର ହର୍ଷି ଦାଟ ପଦିତୁରଙ୍ଗର

ବୁନ୍ଦ ପ୍ରାୟ କୂଳପ୍ରକଟର ସମୟରେ ନଗର ହେଲା-
ଶ୍ରୀକଣ୍ଠଙ୍କ କଲେ । ଶ୍ରୀକଣ୍ଠଙ୍କ ଅରମଣାରୁ ପମାଦି
ଏବେ-ଲୋକ ଶ୍ରୀକଣ୍ଠଙ୍କର ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ
କେ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରେ ସମ୍ମା ମୂରିବା ପଠିବ
ହୋଇଥିଲା ।

ତା ୨୦ ରିକ୍ଷ ବହିବାର ସହାରଣେ ସହା-
ବର୍ତ୍ତ ମଠ ଦେଇବ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାୟ ଆଶ୍ରମରିଲୁ
ଉଚ୍ଚ ଏକ ଦରତ୍ତ ତାଙ୍କ ମାନକିଳୁ ପ୍ରଭେଦ
ଦେଖି ଲୋକଙ୍କୁ ବିଟଙ୍ଗ ଏକମେହ ଗୁରୁତ୍ବ
କରିବ ୧୦ ଟି ଏକ ପିତ୍ରମା ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଶୁଭମା
ଦେବି ସେଇ ଓ ନମବ ଏକଥାରୀ ପଦ୍ମା ଦୟା
ମର ଭୁବନ୍ଦୂ ଦରକା ପ୍ରାୟ ନୂର ମହାର ମୁହଁଳ
କେବେତ କାନ୍ଦାଳି ଉତ୍ତରଣ କଷମାଲ
ସେହି ସମାଜ ଓତି ଏଠାକାର ପ୍ରଧାନଙ୍କ ଦେବା-
ଙ୍କୁ ଅର୍ଥତ୍ ଏହି ବସନ୍ତ କାଥ ଓ ଏହି କରାପାତ୍ର
କାରେ ଦରତ୍ତ ସହସ୍ରନାମ ତଥା ଓ କରେ
ଏହି ଏକ କାଳୀ ତାଙ୍କୁ ବସନ୍ତକାରେ ପ୍ରତି-
ପାଠ ହୋଇ ସହସ୍ରମୁନ ଓ ଶୋରମୋଘନ୍ତରରେ
ଏହି ଅବ ହୋଇଥିଲୁ ଏହି ଏଠାକାର ପ୍ରଧାନ
ଶିଖିଲ ମୁହଁଳମାନମାତ୍ର ସେମାକରର ଧରିନୁ
ସାରେ ମହିଳାଙ୍କରେ ଶୋଧନ୍ତି ପାଠ ଓ ମାନକ
ଏହି କରିଥିଲେ ସେଥିର ସମସ୍ତ ଖରତ ଲୁହିଲ
ପ୍ରଶ୍ନ ଦିଅ ଯାଇଥିଲା । ସନ୍ଧାତାନ୍ତରମାତ୍ର
ଦୂରପ୍ରତିର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ କାହିନ ଥିଲେବ
ମାନକରୁ ଦୃଷ୍ଟିତ ହୋଇଥିଲା । ଏଠା କିନ୍ତୁ
ହେଲାଇଲାକୁ ବକ୍ତବ୍ୟକୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାୟ ଏହି
ମାନକରୁ ଉଚ୍ଚ ବସ୍ତୁର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ଦେବକାର
ଓ ଅନ୍ତରେ ଶୁଭିତ ହୋଇ ଅନ୍ତରେ
ଦୟାମାଲଥିଲା ଓ ଦୈଲିକୋଟ ସହଜିତରକ
କରେଇ ମୁଲ ପୁନାବ ଖେଳନ ମିଳନବୀଧାରୀଙ୍କ
ଅର୍ପିତ ତାଙ୍କୁରଖାନା ଓ ଘୋଷୁପିତ ଲୋକେଇ
ହୋଇ ପ୍ରଦୂତ ଅପେକ୍ଷମାନକୁ ଆମନ୍ଦମାନେ
ପୁନଃ ପଥରେ ମୁଖୋରତ କର ଅପାର ବ୍ୟକ୍ତି
ରେ ଥିଲେବତ ବସ୍ତୁରେ ଦୈଲିକୋଟ ଅନ୍ତରେ
ଜଗେଟୀ କାର ମଳ ବ୍ୟକ୍ତିରେ ତାଙ୍କର ଚାହାଠ
ଓ ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେବଳର କରିଥିଲେ ଏହି
ଅକ୍ଷରାଳ ଜାକିଥିଲେ । ମୁଲ ବାଳକମାନେ
ଦୟାମାଲଥିଲା ସହିତ କିମ୍ବା ନିର୍ମାଣ ପରିପ୍ରକାଶରେ
ବଜାର ସବାର ମୁଲ ଦର ପ୍ରଥମ ଓ ପୁନଃ
ଖେଳନ ଦୃଷ୍ଟି ପ୍ରାୟ ଅଧିକାର କରିଥିଲା ।

କୁ ଶା ୧୯ ରଙ୍ଗ ଦେଖିବାର ଛହାଲଟକ ଶୟୁମ୍ବ
ପିଲୋକ ସାହିତ୍ୟରେ କଥା ପଥକେ ଏଠା

ଭାବ ରଖି କୁଳାଳ ସନ ୧୯୫୭ ମସିହା

ସୁଲ ବାଲକମାଳକୁ ଝେଳ ହୋଇଥିଲୁ
ତହୁଁ ମଧ୍ୟରୁ ମେଳେ ଝେଳରେ ଯେଉଁ ବାଲକ
ପ୍ରଥମ ହୋଇଥିଲେ ସେହିଁ ବାଲକକୁ ଉଚ୍ଛିତ
ସୂରସ୍ତାର ଦେବାର ପ୍ରିବ ହୋଇଥିଲୁ । ବାଲକ
ମାଳକର ଖେଳ ଉତ୍ତର ସମାଜକର ସମ୍ମଦ୍ଦ
ବିଭାଗ କୋଡ଼ିର ଟିଙ୍କ ପୁନଃ ଉଚ୍ଚେଷ୍ଟିକରି ଓ
ଯାଇନ ଚୌଲଦାରଙ୍କ ଖେଳ ହେଲା ପୁନଃ
ବଳର ବଳ ଅସ୍ଵକ ଦେଖାଗଲା, ଏଥି ଉତ୍ତର
ସୁଲ ବାଲକମାଳକୁ ନିଆମ ରୋଜନ ଦିପୁଣିଲେ
ପ୍ରଥମ ଶ୍ରୀପତ୍ର ଉପୋଷ୍ଟ ବାଲକର କୋଠିବା
ମଧ୍ୟରେ ପୁଅକ୍ଷର ଦୂର ସ୍ଥାନରେ ହୃଦୟ ବୃଦ୍ଧି
ହୋଇଦେଲ ଏକ ପ୍ରାକରେ ହରିପୁର ମୌଜା
ଜୀମବର ମହାନ୍ତି ମହାଜନକର ବଜାଳା ଯାତା
ଦିଲ ଓ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ତେଣ୍ଟା ଯାତାଦିଲ
ଆପଣା ॥ ଯୋଗଧାନମୂର୍ତ୍ତରେ ଯାତା ବରଥିଲେ
ତହୁଁ ଅରଦନ ଅର୍ଥାତ୍ ତା ॥ ୨ ତିଣ ମନୀଳ
ବାର ସହିରେ ସୁକ୍ତା ଭକ୍ତ ହରିପୁର ଯାତାଦିଲ
ଦସହିମାନରେ ଦେବକେକଷଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାତା କରି
ପ୍ରତିକର ଉତ୍ସବ ପ୍ରେସ କରେ ।

କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ରୀ— ପା ୨୦ ରଜ ଅଧିକାରୀ
ଶତ ଶା ଦେଇ ସମ୍ରତକ ଦିନମାନ ଏହି-
କଳନ କଣେଥ ଦ୍ୱାରେ ଏହିପରେ ଏକ
ଭୂଷଣ ଦେଇ ଦେଖାରେ ଫଳପତ୍ରରେ
ପୁରୁଷ ଏକଗୋଟିଏ ସମୀକ୍ଷାନା ଠଣ୍ଡା ଦିବାର-
ଥିଲ ଓ ଆସନ ସକାରେ ବସୁର ଚୌଜ ଥିଲ
ଗଢ଼ ଦୃଶ୍ୟଟି ଅଛି ମନୋହର ହୋଇଥିଲା ।
ଦେଇ ଏ ୧ ଶା ଦେଇ ମୁସଲମାନମାନେ
ଭର୍ତ୍ତ ସମ୍ମରସ କୁରନରେଣ୍ଟିକ ମସଜିଦରେ ଯେଥା-
ରୁ ଦିନର ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଓ କାହା ଶେଷ-
ଦେଇଲୁ ପଢ଼ନ୍ତିକଣ ଅତିଥିର ମହୋଦୟ
କେବେକ ମେଲ୍ଲାଦ ବଣ୍ଣନ କପରିଦେଇଲେ । ଏହି
ମୟମ୍ପରେ ଦିନମଧ୍ୟରେ ଲୋକାରଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା
ଏକଥାର ପୁରୁଷ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଖାରୁ ହେଠନକ
କାର୍ଯ୍ୟ ଦେହଠରେ ସ୍ଵକିଳ ବହିବାର ଆଶକ
ହୋଇଥିଲା । ତିନୁ ଅଧିକାରୀ ପରେ ଦୃଷ୍ଟି
ଲାଗିଥିବାରୁ ସମ୍ରତକ ଘନରମ୍ଭ ଦେଇ ଏହି
ଧର୍ମପାର୍ଯ୍ୟକୁ ଦିନମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ଏକଷବ୍ଦିତ୍ୱରୁ
ଅଥବା ଦେଇ ସରବେକ ଦେଖାଇଥିଲେ ସମ୍ରତନ
ଦିନମାନ ଉତ୍ତରଦିନର ସତକବାଟେ ବଳଦେବକ
ଲାଭକର ମନ୍ଦରରୁ ମନ୍ଦର କଲେ । ଗ୍ରୁ
କୁମୋହନଙ୍କୁ କର୍ବ୍ବ ଝଲେହେର କାର୍ଯ୍ୟକରନ୍ତୁ ଯତା
ଅହୀ ହୋଇ ନ ଥିଲ ଦରଂ କର୍ବ୍ବ ଝଲୁଷ ଝଲୁଷ

କଞ୍ଚକାଳ ହୋଇ ଦେବକର ମନରେ ଏକ ମହା
ଆଜନ ଛିଦ୍ରୟ ହୋଇଥିଲା । ଗା ୨୧ ରଙ୍ଗ
ଅପସ୍ତର ଏକ ଶା ସମୟେ ଏ ଦିନଦେବକଙ୍କାଳକ
ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରାୟ ଉନ୍ନିବଳ ହିନ୍ଦୁ ଦର୍ଶକଙ୍କର
ଗୋକଳ ହୋଇଥିଲା ଓ ସେହି ପରମାଣୁ ଦର୍ଶକ
ମୂର୍ଖମାନମାନେ ଦେହଦିନ ସମ୍ମରଣାର
ମୂର୍ଖ ମନ୍ଦିର ଅଳକ ଗୁଡ଼ିଠାରେ ଅହାର
କରିଥିଲେ । ସମ୍ମରଣ ସମୟେ ଘୋରନାର ଆମ୍ବୁ
ହେଲା । କିନ୍ତୁ କମିଟାଙ୍କ ଉତ୍ତର ମିଶନିଷୀଳ-
ନିଷ୍ଠା ଓ ଲୋକଲବୋର୍ଡ ଅଧିକ ସମ୍ବନ୍ଧ
ବ୍ରେଷ୍ଟନାର ଅତି ନାହୋଇବ ହୋଇଥିଲା ।
ଭାଜପର, ଆମା, ହାଇସ୍କୁଲ ଓ ସଂ କଟ ଅଟି-
ପରକ ଦାତିଙ୍କ ଘୋରନାର ହୃଦୟ ବୋଲି
କାହୁ ହେବ । ନଗରବାଣିଗାନକ ମଧ୍ୟରେ
ମୂର୍ଖ ମନ୍ଦିରଥାଲି ଓ ବାବୁ ଲୁଣ୍ଠାନାବୟବର
ଜଗଦେବଙ୍କର ଘୋରନାର କାର୍ଯ୍ୟ ସବ୍ରେଷ୍ଟ
ହୋଇଥିଲା । ରହୁ ଏ ଏ ବେଳେ ଆଜପ-
ବାଳ ହେଲା ଏକ ସବ୍ରତବିଜନ ଅଧିକରଣ
ବୋଠିରେ ଦେବତା ଦ୍ୱାରାମ୍ବଳ ହେବନ
କଲେ ରାତ ଦୁର୍ଧରତାରୁ ସକାଳପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଜଳକୁ ସୁମଳାକାଦଳର ଯାହା ହେଲା ଗାୟ-
ରଖ ସବଳ ବାବୁଙ୍କ ସମୟେ ସଂ ଅଧିକ
ଭକ୍ତ ହୋଇବେ ଏକ ବର ଯୋଗ ଏକ ଧର୍ମ
ବାଲ୍ମୀକୀୟାନ ହେଲା “ ବହୁବ ନାମ ହୋଇ
କ ପ୍ରତିଲି ସାଥରଣ ପ୍ରମୁକାଳୟ ହେଲା
ସବତ୍ରଥପିର ବାବୁ ଭାବପ୍ରସ୍ତ ଅର୍ଥରେ ଲଞ୍ଚିର
ପ୍ରେତେରା ଓ ମୁକସ୍ତ ବାବୁ ଅଦଳରିନ୍ଦ
ଚନ୍ଦରଭୀରୁକ୍ତାମ୍ବଳ ପ୍ରେତେରା ହେଲେ, ଲମ୍ବିଦାର
ବାବୁ ଦୁଇସ୍ତନର ପର୍ଦାଙ୍କ ବେଶେଟିଥର ରାଜ
ପ୍ରହଗ କଲେ ଓ ହେତୁମାୟର ମରିଲବ ଡ୍ରାଇ
ରହୁଥିଲା ଜୟନ୍ତ ସେନ୍ତେଷ୍ଟ ଓ ଟ୍ରେନର
ହେଲେ । ” ଉତ୍ତର ସ୍ଵତ୍ତବାଳୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ସବାହ
ପ୍ରେତର ବାଲକାଦବ୍ୟାଳୟରେ ଅବସ୍ଥିତ ହେବ
ରହିଛି । ଜମିଦାର ବାବୁ ଦୁଇସ୍ତନର ପର୍ଦାଙ୍କ
ରହି ସକାଶେ ଗୋ ୧୦୦ ଟି ପ୍ରସ୍ତ ରୂପକାର
ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁଣ୍ଡ ବାବୁ ଭାବପ୍ରସ୍ତ ଅର୍ଥରେ
ମଧ୍ୟ ଖ ୧୦୦୩୫ ଟି ଲାଗିବା ଓ ଦଙ୍ଗାଳୀପ୍ରସ୍ତର
ଦେଇଥିଲା, ଓ ସଂଗ୍ରହକ ଏ ଦେଇଲା ଜ୍ଞାନ ଶ୍ରୀ
ବ୍ସାଦିପତ୍ର ମନ୍ଦରେ ଥର୍ପର କରିଥିଲୁଣ୍ଡ
କୁଣ୍ଠିତାର୍ଥ ଅତି ସମ୍ଭାବୁପ୍ରେ ନିମ୍ନାବ ହୋଇ
ଥିଲାରୁ କମିଟାର ପର୍ଦାଙ୍କ ମାର୍ଗ ଅଦଳରିନ୍ଦ
ଚନ୍ଦରଭୀ ଓ ମେମେରମାକେ ଧର୍ମବାଦର ପାଇଁ

ବୋର୍ଡା-ଶନବାର ବାଜାଳିମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତରେ
ଦେଇବ ଦଥ୍ୟବଳୀ ।

ରତ୍ନବାର ପ୍ରାଣୀଦ୍ୱାଳ ମୁଖଜମାର ଓ ହିନ୍ଦୁ
ଧର୍ମପତିରମାନଦ୍ୱାରେ ଶମତ ମହାବାଣୀ କାରଚେ-
ଲବାର ମଙ୍ଗଳ ଦାମନାରେ ବ୍ୟମନ୍ତ ପୂଜା
ଅର୍ଚନା ଓ ପ୍ରାର୍ଥନ ଦେବେ ପର ହିନ୍ଦୁ ସକାର୍ତ୍ତନ
ସମ୍ମାଧାୟମାନେ ଜୋନ ଓ ଶାନ୍ତି ଓ ଜ୍ଞାନୀୟମାନ-
ମାତ୍ର ମୃଦୁଙ୍କ ଓ ଶ୍ରାନ୍ତ ଘେର ସକାର୍ତ୍ତନ କଲେ ।

ବୋମକାର ଅପସନ୍ଧିତେ କାଳାଳିମାନଙ୍କ
ପୁନରାୟ ଜ୍ଞାନକ ଏବ ବହୁଧର ବନ୍ଦ
ଦୟାଗଲୁ । ଶାନ୍ତରେ ମନ୍ତରର ହୋଇ ବନାଇଥା
ଦକ୍ଷିଣ ଓ ଦର୍ଶିଣୀ କାରିମର, କିରାରମ୍ଭ
ସଙ୍ଗାତ ଦିଲ୍ଲି ଓ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଆଜାନ୍ତା ପିଲାମାନଙ୍କର
ନାଚ ହେଲ ।

ମଞ୍ଜଳବାର ସୁଲ ଶ୍ରୀମାନେ ସହାଯ
କାବେଠ ଓ ପୁଣ୍ଡବଳ ମେଳ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଦେଖ
ଗାନ ଓ ତତ୍ତ୍ଵରେ ମେଳାଦ ମେଳନ ବଲେ ।
ସନ୍ଧା ସମୟରେ ତୋପବାଜି ହେଲା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଆହିବାକୁ ମରାଗଲା । କାହିଁରେ ପକ୍ଷଦିନ ଘର
ମଞ୍ଜଳୀ ଓ ନନ୍ଦ ଗୀର ହେଲା ।

ଶୋମବାର ରାତ୍ରି ଓ ମଜଳବାର
ବାହୁଦେବ କୃତ୍ତବ୍ୟ ଦେଖିଲାମାନ୍ତିବେଳୀ ।
ଦୂରଦର୍ଶି ପଦ୍ମପୁରୁଷ ଓ ଗୋପର ନାମ
ମାତ୍ରେ ଉଦ୍‌ବିଭବରେ ବାଲା ବହାରଲେ ଓ
ବିକ୍ରିଣୀ ଘୋଲ ଓ ବର୍ଣ୍ଣି ଓ ଶୋର୍କାବଳସାଥର
କେଳିଗୁଣ ବାହା ଦେଲା ।

ଚିତ୍ରପାଥୀ ଜାର୍ଦ୍ଦ ସବୁଧ ଶ୍ରଦ୍ଧାଯୁ ସମ୍ମନନ୍ଦ
ମୂଳକ ପ୍ରବେଶିକା ପଦାଳାରେ ପ୍ରବର୍ଦ୍ଧ ସବୁଦ୍ଧ
ଜାଗାରେ ସବୁଦ୍ଧେଷ୍ଟ ପାଦଦର୍ଶି ଶାର୍କୁ ଗୋଟିଏ
ମେହାଲ ଦେବାର ବମନାବସ ହୋଇଥାଏ ।

ବାଲେଶ୍ୱର—ତା ୨୧ ଦିନ ସୋମକାଳୀ
ବେଳା ସାଂକ୍ଷଣ୍ଟ ପା ସମୟରେ ଅଛୁଟୁ କହି
ଟେବ କରେଥା ଗୁହରେ ଆଜିକରନ୍ତିନ୍ଦ୍ରିୟ
କରିବାର ସବୁ ହୋଇଥିଲା । ସବୁ ପ୍ରାଚୀରେ
ସ୍ଥାନୀୟ ଉତ୍ସବରେଣ୍ୟ, ଦେଖାଯି ହୁଏବେ,
ଆଜିଲୁ, ଉକ୍ତାଳମାନେ ନିମର୍ଦ୍ଦିତ ହୋଇଥିଲେ ।
ଜିଲ୍ଲାର ମାନିଙ୍ଗୁଡ଼ି ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ପ୍ରାଚୀର
ପ୍ରକଳ୍ପ ସବୁ ମଧ୍ୟରେ ବିପ୍ରକଳ୍ପନା
ଦେଇ ପର ସାଜା ବୈଶୁଦ୍ଵାନାଥ ଦେ ବାହାଦୁର
ସାଧାରଣ ଅଭିନନ୍ଦିତ ଅଗନ୍ତ କଲେ;
ପ୍ରାଚୀରେ ବାହୁ ସବେନ୍ଦ୍ରନାଥ ଦେ ବାଲେଶ୍ୱର
ସଜନାରୀ ସତ୍ୱ ଅଭିନନ୍ଦିତ ଅଗନ୍ତ କଲା

ପରି ସର୍ବାଧିକ ମହାଶୟୁ ଚନ୍ଦ୍ରଶରୀର ସହିତ ଯଥା
ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିବା କିମ୍ବାକୁ ଗୁରୁତବ କଲେ।
ଏହି ଦୂର ପରିବାର ଅଧିକାରୀ ଦୌଷିଣ୍ୟ କିମ୍ବାତ ତାର-
କହିବାର୍ଥୀର ଉତ୍ତାର୍ଥ ହସ୍ତି ଦନ୍ତ ନିର୍ମିତ ବାକିଷ
ସଥା କିମ୍ବରେ ଉପରୁଚି କରିଗଲା । ଉତ୍ତାର-
ଧରେ ଗୋ ୨୦ ଟା ମମ୍ ଫାର ଓ ଦୈନିକ
ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦଳ ଛଥର ଦଳକ ମହାଶ୍ରୀଙ୍କ ଅଭ୍ୟା-
ର୍ଦ୍ଦିନା ହୃଦି ଝୋଜ କଲେ । ତଦଳନ୍ତର ହାତ
ମୋହାସ୍ତୁ ବାଦ୍ୟରେ ବ୍ରଜେଷ୍ଠାକ ଯଶଃ ଗାନ
ଦେଲା । ଶୁଳରେ ଏହି ମହୋପବି ଅଭି ସମା-
ବେଦରେ ବଳୋତିତ ପାତରେ ସମ୍ମାନିତ
ହୋଇ ଥିବାରୁ ବାଲେଖର ବାଣିଜ ପ୍ରତି ପ୍ରଶଂ-
ସମୟ ବୋଲିବାରୁ ଦେବ । ପରିଗେନ୍ତରେ,
ଏହି ଅନୁଶ୍ରାନର ପ୍ରଥାନ ଉତ୍ସମେମତାର
ଅସ୍ତର ଭାଗୁର ସାହେବ, ବାରୁ ରଖାଇର ଦାଷ
କାରୁ ସମେନ୍ଦ୍ରନାଥ ଦେ ଓ ଜୁଦୀ ଅବଦୁଷ
ଘାରାଙ୍କିମାଙ୍କେ ଥିବାରୁ ସେମାଙ୍କେ ଖଲ୍‌ଦ୍ୱା-
ର ପାତ୍ର ଅଟ୍ଟି । ଏହି ସମୟରେ ବାରୁ
ଦିଗାପରିପାଦ ପଣ୍ଡିତ ଲୁରକ ଯୁଦ୍ଧର
ଶୁଦ୍ଧ ପଦ୍ମ ପଞ୍ଚିତା କିତରିତ ହେବାରୁ
କି ମନରେ ଅଛନ୍ତି ହୁବି କଲା ।

ଭୁବନ ପ୍ରଥମରେ ଅହ ଜେଲକୀ
କାରୁ ଜ ୬୫ ବିଦୟା ଜଳସ ହୋଇଅଛି;
ଶ୍ରୀମତୀ ଦେବାଳୟମନଙ୍କରେ ମଦାସ୍ଵାରୀଙ୍କ ଗର୍ବ
ଗାନନ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ହୋମ ଯନ୍ତ୍ର ଉଚ୍ଚାର
କରିଥିଲେ; ସଜା ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟକାରୀ ଦେ ବାହ୍ୟ-
ବିଦ୍ୟା ରହିବାଟିରେ ବନ୍ଦୁ ସମବ ଲାଞ୍ଛାଳ, ଧନ-
ମାଳକୁ ଦୟ ଓ ଦେଖାନ କରିରାତ ହୋଇଥିଲୁ
ଏହିରକାଳକ ବାନକାମାଟିନ ମଧ୍ୟ ମଠେ
ଧନେଷ ପାଇଥିଲେ । ସାମନ୍ତ ସଜନାରୂପୀଙ୍କ
ସଙ୍କ ଉଚିତରେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତରିଣ୍ୟ କରିବାର
କି ଏମରୁଣ୍ଡ ସମ୍ମାନିତ ହୋଇଥିବାର
କି କିମ୍ବା ନିରଦେଶ ।

ତା ୨୫ ରଖ ମଜଳଦାର ସବ୍ରିଧି ସମୟରେ
ଶୁଣ୍ଯ ପ୍ରାୟକୁ କଲେଚର ସାହେବଙ୍କ ତାଠରେ
କିବ୍ୟାଳ ମିଳିବ ଉପାର୍ଜନରେ ପୂର୍ବେପାଦ୍ୟ ଓ
ଦେଖିଯୁ ବନ୍ଦୋଳକମାନେ କିମ୍ବାଇ ଦୋଷ-
ଥିଲେ ଏ ଏହା ଭାଣା କେଉଁଛର ଅମଳକୁ
କିମନ୍ଦଗା କି ହେବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ କୁଠିବୁ
କହିପାଇ ଓ କେହା ବନ୍ଦୋବନ୍ଦୁବ ବିଜା କରି-
ପାଇ ଘରିଥିବୁ । ଖେତାରେ ତେଜିମ ଖେତ

ଶାତ୍ରୀ ସମ୍ବନ୍ଧ ପରେ ଅଭସବାକ ଥିଲୁ ସୁନ୍ଦର
ବୁଧେ ନିବାହ ହୋଇ ଥିବା ଅଜନ୍ମ କଷ୍ଟସ୍ଵ
ଧଟୋ ଅଧିକରଣରେ ୨୦୦୦ ଟଙ୍କାରୁ ଦୂର
କଞ୍ଚାକିମାଳ୍କ ଅମ୍ବ ରୋଜଗ ଦୟା ଘାଇମୁଖ ।
ତା ୨୨ ରଖ ସହରେ ସହବର ଉପର
କିମାଳ୍କରେ ଦେଖା ଯାହାର ବନୋବତ୍ତୁ
କିମି ହୋଇ ଥିବାରୁ ଗଲକ ହୃଦୀମାଳକର
ଆନନ୍ଦବର୍ଧନ କରିମୁଖ । ଫୁଲର ସହରେ
କୌଣସି ଶାନ୍ତିର ହୋଇ ଗାହୁ । ବାଜା
ଦେଇଶନାଥ ଦେ ବାବାକୁର ଓ ସମ୍ମନ ସଜ୍ଜ
କାଷ୍ଟଗ ଦାମ ପ୍ଲାନ୍ଟ୍ ସମୁଦ୍ର ଶାକୀ ଜମେଦାର
ଏହି ଭୂପଲଶରେ କବାନ୍ଦକାର ହୃଦୀ ପଢ଼ିବୁ
ଦେଇମୁଖମାରୁ ହେମାକିଳ୍କ ଧନ୍ୟବାଦ କି ଦେଇ
ଏହି ପାରିଲ କାହିଁ ।

ଅନୁଶୀଳନ ।—ତା ୧୯ ପଦ ଗବିବାର
କିମ୍ବା ସମସ୍ତ ସାଧାନ କୁହାଇଯାକେ କରନ୍ତି
ତୁର୍ଗ ଶତ୍ରୁଗରିପୁ ଶିବାକୟ, ଦ୍ୱାମନ୍ଦର ଓ ପ୍ର-
ଦେଖସା ଦେଖାଇ ସମୀଧରେ ଶିବପୂଜା, ଉତ୍ସ-
ବେଦା, ଦଶ୍ମାଧାତୁ ପୂଜା ଲପଥାଦ ଦଳେ
ଏବଂ ଅପାହନରେ ଏଠା ମସିଦରେ ସମସ୍ତ
ମନ୍ଦିରମାନିଯାକେ ଏକମେଳ ହୋଇ ଶ୍ରମଗୀ
ସନ୍ଧେରେଷ୍ଟାନ୍ ଶୁରୁବାରନାରେ ପ୍ରାର୍ଥକାର
କରିଥିଲେ ।

ଭାଷ୍ଟରେ ପୂର୍ବାହ୍ନ ଘ ୮—୧୦ କଲ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବସନ୍ତ ଦୁଃଖିଗାନ୍ତକୁ ଜୀମଗା ମହାମୁଖାଙ୍ଗ
ମଜଳକାମନା ଉଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ବ ହୋଇ-
ଦୁଃଖ ଅବ୍ୟାହ, ମେଲ୍ଲାହ ଓ ବସନ୍ତ ଦର୍ଶନାଲ୍ପନ ।
ଏହ ଅପରାହ୍ନ ଦିନା ଘ ୧ ଟିକା ସମୟରେ ଜୀବିତ
କୁଳ ଉପରେ ସୁରକ୍ଷିତ ହୋଇଥିବା ସମ୍ଭବ
ପୁନରେ ଉଚ୍ଚବେଶପାଦ୍ୟ ପରୁସ ଓ ମହାମାତ୍ରକେ
ଏହ ଦେଖିପୁ ସମୟ ପ୍ରକାର ସରଗାସ ଓ
ଦେଖରକାରୀ ଦ୍ଵାରା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇ-
ଥିଲେ । ସବୁ ଏହ ଦେଖରେ ଉଚ୍ଚବେଶପାଦ୍ୟର
ପ୍ରଦାନକ ବସନ୍ତାମାଲ ତାହା ପୁଣ୍ୟ, କୃତ୍ତିବ୍ରତ
ବାଦହାର ମଣିର ଦୋଷ ଶ୍ରମକର ଏହ
ପକର ପଟ ମୁଣ୍ଡିତ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରଥମେ ସବୁ
ସନ୍ଦର୍ଭ ମନ୍ଦବାଜରେ ପାଇଁ କଳାଙ୍କବରମାତ୍ରକ
ଫରେଟ ଦରି ସଲମି ଫରେଲ କଳାଙ୍କର୍ତ୍ତାରୁ ସବୁ
ମର୍ମରେ ଦେବାନ୍ତର କୁର୍ରାଙ୍ଗକାରୀ ସମ୍ମାନରେ
ପ୍ରଥମେ ମହାବୀରର ସଶୋଭାଳ ହୋଇ-
ଥିଲା । ତୁମ୍ଭରେ ଏହ ଉତ୍ସର୍ବ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ଉଚ୍ଛବ ବନ୍ଦଳ ଏକ ଅଧିକାରୀ
ପଦମାନ ଘୁମରେ ପଠିବ ଓ ଗାୟତ୍ରୀ
ହେଲା ।

ପାଇଁ ଓ ତେଥରେ ମହାରାଜୀଙ୍କର ତୋଳି
ଶାଖକ ଦୁଲାଲିର କୁଣ୍ଡଳ ବାବୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀଧାର
ମହିଳାଙ୍କ ପାଠାକନ୍ତୁର ଅଛଇ ପାଇଁ ବଢ଼ିଲା
ଓ ଶ୍ରୀ ଜିବନେଶ୍ୱର ବୁଦ୍ଧନ ରହିବେଇଥାକୁ ଯା
କିନ୍ତୁ ହୁଏବି କଳନବାର ବସନ୍ତଫଳର ସବୁ ଚାହୁଁ
ଗାନ୍ଧି ଧର୍ମମାର୍ଗ ସଙ୍ଗ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଶୈଖ ଦେଖି
ତଥବେ ଦେଖି ପାଦମାନଙ୍କର ଖେଳ
କୁଣ୍ଡଳ କାବନାନ୍ତିକ ଓ ବାବୁ ଦେଖି । ଯାହା
ତଥ୍, କଟ୍ସ୍ରପରଷେତ୍ରେକ ଶିନିବ ପୂର୍ବବଳିଜ୍ଞ
ଜାନା ପ୍ରକାର ଦୌତ୍ର ଏବଂ ଦ୍ଵିତୀୟାନଙ୍କ ଦୌତ୍ର
ଓ ଘୋରା ଦୌତ୍ର ଅଥ ଆମୋଦିକଳକ ଲେଖ
ଥକିଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ର ଏମାଜିକ
ମରବେ ପୁରୀର ପରେଟ କେଳାରାଜଙ୍କ ପାଇଁ
ଓ ଆମଲେଖିବା ଅଥ କାର୍ଯ୍ୟମାକ ଅଳିପୁଣ୍ୟ
ଦେଇଥିଲା । ଅନ୍ତରୁର ସମ୍ବନ୍ଧ ଉତ୍ତରାବୁ କଗଜ
କର୍ତ୍ତନ ଓ ମଦର ଧର୍ମାନଙ୍କର ଛଳ ଶାଖା
ନବରେ ମାତ୍ରାବ ହୋଇ ସାହିତ୍ୟର ଦେଖି ।

ତା ୨୨ ରିଖରେ ଦାନ ହେଉଥିବାର ମଧ୍ୟ
କଙ୍ଗାଳିମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଫଳି ସହୃଦୟାଖଳ ଉପସ୍ଥିତ
ହେବାରୁ ପୂନଃପାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଲୋଜନ ଘାସପ୍ରାଣ
ଓ ଦସ୍ତ ପ୍ରାଚିଃ ଘ ୮—୧୦ ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବିଜଳିଶ କରଗଲା । ଅନ୍ତରୁ ଲାଟା କରିବାକୁ ଲୋଜନ ବସନ୍ତ ଓ ଶାତ୍ରେ
ପ୍ରକାଳ ଧୂବକ ଖଲ୍ଲେ ଦିଅଗଲା । ଅପରାଧ
ଘ ୧—୫ ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ସମ୍ବନ୍ଧ
ଦ୍ୱାରା ହାତି ସହିତ କୁଳିଲା ଗୁଡ଼ରେ ନାହା
ପ୍ରବାର ଅମୋଦ ପ୍ରମୋଦ କଷା ଯାଇଥିଲା । ସମ୍ବନ୍ଧ
ବେଳେ ସେଥିକାର ହେବାରୁ ନିଜନ ଦେଇ
ଦ୍ୱାରା ଲୁରଦର୍ଗପାଇଲା ନୀତି ଏବଂ ପ୍ରକାର
ପରିଥ ଉପରେ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷ କଷ୍ଟଥିବା ହେଲା
ଅତି ସମ୍ମେହିତ ଦ୍ୱାରା ଦେଖାଇଥିଲା । ସମ୍ବନ୍ଧ
ପଥ ହୋଇଥିଲା ଓ ପଚାକାଟୁ ସବ ଅଲୋକମାନ
ରେ ହଜିଛ କଷେତ୍ରରେ ଅଧିକମାନ ଓ ଅତିକାଳୀନ
ସିଦ୍ଧତ ବାସପ୍ରାଦମାନ କବଳି କୁଣ୍ଡଳି ସବ ଥିଲା
କୁଣ୍ଡଳ ଅଲୋକମାଳାରେ ଅଧିକପ ଧାରିବ କରି
ଥିଲେ । ଦେଖିଯୁ ସରବରକାରମାନେ ପୂର୍ବଧ୍ୟ
ବିଶରେ ପାଇବଦଳ କାହିଁ ଥଫ ସହିଲାକରେ
ଦର୍ଶକ ବାଜିଥିରେ ଯୋଗରି ସମାବେଶ ପୂର୍ବଧ୍ୟ

କା ପ୍ରତିକାଳୀନ ଦେଶର ସମ୍ବନ୍ଧରେ

ପ୍ରକୃତିର ହାତି ଥିଲାକୁ ଅମନାମନନ ଦରୁଥିଲେ
ତେବେ କୁଣ୍ଡଳ ଅଛି ତମଙ୍କାର ହୋଇଥିଲା ଏବଂ
ଯାଇକିଠି କନେଖୁବିଲାମାନଙ୍କ ବାଦସବ ଥିଲା
କାହାରେ ଓ କଳୁଗୁ ଶର୍ତ୍ତଳ ଦ୍ରୁମଙ୍କ ଥିଲା ତେବେ
ଜିନି ଛଳଚାର ଗାନ୍ଧି ମଧୁବିଦ୍ୟକ ଏବାହିରେ
ଆକାଶ ବିକଞ୍ଚିତ ବିଷାହଥିଲା ଏହେବୁ ଅ-
ନେଇ ଦର୍ଶକ ଦଳେ ଦିଲେ ତୁମ୍ଭା ହୋଇ ଏ
ଆନନ୍ଦ ଦୂଷିତରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ସମୀ-
କ କାର୍ଯ୍ୟକାରକଗଙ୍କ ସୁନ୍ଦରୋଦୟ ହେବୁ
ଏ ଦୂଷିତରେ "କୌଣସି ହୁଏ ଲାଗି ହୋଇ-
ଗାହି । ପିଣ୍ଡସମେ କମ୍ବନ୍ୟ ଏହକ ଏହି
ମହାଶ୍ଵରର ବ୍ୟୁଧ ନର୍ଦ୍ଦିଶ କମନ୍ଦେ କିମ୍ବଲାଭିକ
ଦ୍ୱାରାମାନେ ଟ ୨୭୦୯ ଲା ରେବା ଦାନ କରି-
ଥିଲେ ଯଥା—ଅପ୍ରକୁ ତେପୁତ୍ର ବନ୍ଦିଶକର ଓ
ପୁରୁଷ ମୁଣ୍ଡଶ୍ରୀ ସାହେବମାନେ ଟ ୧୦୯ ଲା
ରେବାଏଁ, କରେସୁର ଅମନାମାନେ ଟ ୫୦୯
ଶ ଘର୍ବାଧର ବିତନ୍ତାୟକ ଶ୍ରୀ ପରୁନାଥ ଗନ୍ଧାର-
ମୁକ୍ତ ଶ୍ରୀ ଶିଳା ପ୍ରଧାନ ଶ୍ରୀ ଜନନାର୍ଦନ ମହାବିଦ୍ୟା
କ ଦେବିତାରି ପ୍ରଧାନ ଟ ୨୫୯ ଲା ରେବାଏଁ,
ଶ୍ରୀ ବଳବନ୍ତ ମହନୀୟକ ଟ ୩ ଶ୍ରୀ ବାପୁଦେବ
ପ୍ରଧାନ ଟ ୨୦୯ ଲା ରେବାଏଁ; ଶ୍ରୀ ସାମନ୍ଦୁ ମାର୍ତ୍ତିବୀ
ସିଦ୍ଧ ଓ ଶ୍ରୀ ଉତ୍କଥର ଅଗଲିପେତ୍ର ଟ ୬୦୯ ଲା
ରେବାଏଁ, ଏବଂ ଶ୍ରୀ ବାବୁପଣ୍ଡିତ ଜାୟକ ତେବେ
ମାଜୁପ୍ରେତ୍ର ଟ ୫୫୯ ଲା ।

କେବାଜାଳ — ଲା ୨୫ ରଖ ସୋମବାର
ହତା ଏ ୨ ଟିକା ସମୟରେ ଜମୀରଥ ସାମର
ନିକଟ ଅମ୍ବକାନନ୍ଦରେ ଦୁଃଖ, ଦର୍ଶନ, ଅନାଥ,
ଅନ୍ଧ, ଅନ୍ଧ କୋଣ୍ଠମାନଙ୍କୁ ଭୋଲ ପ୍ରଦାନ କରି
ଲେବା ଏବଂ ହତାର ଘେରି ଖେଳିଛି ଓ ମସ୍ତିଷ୍ଠାନ
କୁଞ୍ଜ ପରୀର ଦେଖିଲାକି କହି ଅମ୍ବକାନନ୍ଦର ବାଚ
ପଲେଷସ୍ଵ ଉଦ୍‌ଦ୍ଦୋଷାତ୍ ମହୋଦୟାଙ୍କୁ ଶତ
ଅନ୍ଧବାଦ ଦେଇ କରାଳ ପ୍ରଦାନ କଲେ ।
ଅନ୍ଧର ଅନାଥବମାନଙ୍କୁ କିବେଳନାମରେ ବନ୍ଦ
ପରିଷା ବ୍ୟାନ କରାଗଲା ।

ଶୁଦ୍ଧ ସ ୨ ଟିକାଠାରୁ ଦାୟି ଟିକା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ମନ୍ଦରୂପେ ହେଲନାହିଁ ଛଳିଲ, ସନ୍ତତ ଦୂର-
ଥାର ପତାକା, ଅଚୁଗୋଳଙ୍କ ଆଟକରେ ଦେଖା-
ଫ୍ରାନ୍କ ହୋଇଥିଲା । ମଧ୍ୟ ବିମାଜ, ପୋଷ-
ନ ପ୍ରଦଳ ବାଣମାତ୍ର ଛାବି ଗମନକୁ ଦେବ
ଏହି ଦେଉଥିଲ, ମହାବ୍ରଜାଙ୍କ ଦେଇଠାନାରେ
ତୁ ସ ୩ ଟିକା ପରେ ନାତଙ୍କାନା ହୋଇଥିଲ
ପଣୀତ ୪ ଲାଲୀ ଆହୟକା ଦେଖାଇଥିଲେ ।
ମାତ୍ର ଉତ୍ତରେ ବନ୍ଦିକୁ ମଜଲିପରେ ପାନ ଓ
ପରି ପଢ଼ିଲା ଲାଲୀ ଯାଇଥିଲା । ଏହି ଅମୋଦ
ହେଉଥିଲେ ପରି ହେତୁ ହୋଇପଲା । କବ-

ଦେବ କରୁ ମହାପ୍ରଭୁ ମନ୍ତ୍ରର ନିକଟରେ
ଏହିଦଳ ନାତିବାଜୁ ନାଥକରୁ ଦର୍ଶନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଅଳ୍ପକଳ କରିପାରିଲେ ।

ପା ୨୭ ଦିଶ୍ଚ ପ୍ରତା ପା ୮ ଇକା ହେବେ
ଧର୍ମବ କ ୫୮ ଓ ୬ ସୀ କ ୯ ଜ ଏତୁପ
କ ୧୯ ଗ କରିଥା ଆଜ୍ଞାବ ପାଇଲାନେ । ଦୂର
ଦିବସରେ କବିତାମାଳକୁ ଶୀଘ୍ର ଖେଳନ୍ତି ଓ
ଶୀଘ୍ର ପର୍ମାରିବେ ହେବି କଥ ଯାଇଥିଲା ।
ଖଣ୍ଡବ ବେଳେ ବେଳେଷମ ନିତାର ଗୋଟିଏ
କସ୍ତରେ ଦିଆଗଲା । କବିତାମାଳନେ ମୁକୁତବରେ
ଉଚ୍ଚୋହାଶୃମହୋଦୟର ନାମରେ ଦର୍ଶନ କର
ପ୍ରସାଦ କରେ ।

କ ୧ ଛିତ୍ତାରୁ ଓ ୨୮ ଛିତ୍ତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ନିଜମତି ବାଲକା ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ଗୁହରେ ବାଲକା-
ମାନେ ମୁଖ୍ୟ ବିଦ୍ୟାକୁ ନବନି ଗାନ୍ଧୀ କହେ
ସମ୍ବାଦକୁ ପୁଣ୍ୟ ଓ ମିଠାର ବିଧାନ ବଶିଶେ ।
ସମସ୍ତେ ଜୀବତାବିହୀନ ଶବ୍ଦ ଧଳନାବ ଦେଇ
ବିହୁରୁ ହେଲେ ।

ଦିବା ସଂ ୨ ଶତାବ୍ଦୀରୁ ସଂ ୨ ଶତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବର୍ଗ ବଜଳା ଦହାରେ ପାଏଇଲାଟି, ବାଲକ-
ମନ୍ଦିର ବୁଝି ଦର୍ଶକ ଏବଂ ଘୋଡ଼ିବୋତ୍ତ
ଆକି କ୍ଷେତ୍ର ହୋଇଥିଲା । ବୁଝି ଓ ଘୋଡ଼ିବୋ
ଦ୍ଵାରେ ପ୍ରଥମ, ପ୍ରଥମ ଓ ଲୟାଙ୍କ ଧାରିବୁବିଳ
ବାଲକମାତ୍ରକ ଧାରିବୁବିଳ ହୋଇଥିଲେ । ବାଲକ
ହାଲାବୁଲ ମୃଦୁରେ ସମସ୍ତ ଶତାବ୍ଦୀରୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ,
ମଠାର ବ୍ୟାକ ବିଶ୍ଵାଳ ।

ବୁଦ୍ଧିକାରୀ ବିଜ୍ଞାନ ମଠର ମହାନ୍ ପ୍ରକାଶକ
ଦୁଃଖୀ ଦୂରତ୍ବ ଦେବତା ଅଭ୍ୟାସ ଥିଲୁ ଗାଇ ଏ
କର୍ମଚାରୀ କୋଣ୍ଠା ଦେଇଥିଲେ ।

ହମ୍ରା ପି ୨ ଟିକାତୁ ଏ ଏ ଟିକା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସହଜ କବାଣୀ ଲେଖମାତ୍ରକିମ୍ବ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୁଇ-
ଅଛେ ପୂର୍ଣ୍ଣଭୂମି ବାନ୍ଧବ ସେସଙ୍କାର କରିଥିଲେ ।
ମଧ୍ୟରେ କମାଳ ଓ କୋପକାଳ ବାଜମାନ
ଘୋଡ଼ା ଯାଉଥିଲା । ସତ୍ତବ ଏ ୧୦ ଟିକାତୁ
ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେବଳ ତଳକୁ ଛାତ ନାଟ
ଦେଶପାତା ଦେଉଥିଲା । ବର୍ଣ୍ଣକମାତ୍ରେ ଦେଖ
କିମ୍ବ ଧନ୍ୟବାଦ ଓ କରାଳି ଦେଇଥିଲେ ।

ବଳସମ ଲାଭକ ଦେବାରେ ସମସ୍ତ କର୍ମଗୁରୁ
ଶ୍ଵାନଧୂ ପ୍ରତିଲେଖମାନେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦୋଷଦ୍ୱାରା
ନୀତିମାନ ଦ୍ରୋହକ କଲେ, ମଜ୍ଜରିସ ହୋଇ
ଦୂରବଳ ସଜ୍ଜାର ଭାବ ଫେରାଇଥିଲେ ।

ଲାର୍ଜନ ଶାହମଣ୍ଡଳ ଅପି କରଇଲାର୍ଜନ
କରୁଥୁଲେ । ସୁଲା ବାଲକ ଓ ସମସ୍ତ ଦୟନ୍ତେ-
ମାନେ ଦେଇ ଦ୍ଵାରାପାଦ ଦ୍ଵାରା ସୁଲା ସବ ଉଚ୍ଚ-
ମାନଙ୍କ ଏ ଯୋଗିରେ ଶାହମଣ୍ଡଳ କରିବାକୁ

ଦୂରଗୋଟି ପଥୁର ଗାନ୍ଧାର କରି ନେତ୍ରସଦ
ନମ୍ରା କମ୍ପାନ ଦେବଅଳେ ।

ମଧ୍ୟବଳ ପ୍ରାମମାକଙ୍କରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ହୃଥ-
ରରେ ପୃଷ୍ଠାବୁନ୍ଦ ଅପ୍ରତ୍ୟୋଗିତା ଘେବନାର
ଦରଦ୍ରମାକଙ୍କ ଘରୀ କାଳ ବଜାଖରେ । ବନ୍ଦ୍ରୀ
ଶ୍ରାମମାକଙ୍କରେ ଲାଟ ଲାମାସା ବର ସ୍ଵତ୍ତ ଯାଏନ
କର ଦରଦ୍ରମିରେ ମନ୍ଦର ମନ୍ଦରକୁ ଉପ୍ରାଣ
ଥିଲେ ।

ଅମୃତାଳକ ବାରଦିହ ସବୁରଙ୍ଗନ୍ତ
ଅଧିକ୍ୟ ମେହେତର ବାବୁ ଯା ପଦୁନାମ ସ୍ଵର୍ଗା
ମଦୀଶ୍ଵର ସହିତାରା ବେ ଶୋବନାର ବାର୍ଷି
ହୋଇଥିଲ, ତାହା ଗଡ଼ର ସମକାଳୀ ହୋଇ
ଥାଏ ।

ହିନ୍ଦ୍ରୋତ—ଗ ୨୫ ରଙ୍ଗ ପୁରୁଷକାଳରେ
ଘୋଟଦୌଡ଼ି, କାଣକୈତ ମହୀୟ ଉଦ୍‌ଯାତ
ହୋଇଥିଲା । ଜେତାମାଟେ ରଙ୍ଗ ମହେବୟର
ହାତ୍ ସଥାଯୋଗ୍ୟ ପୁରୁଷ ହୋଇଥିଲେ ।
ଅପରାହ୍ନ ଘ ୨ ଯା ସମୟରେ ସଜାମନ୍ଦାଦୟ
ଦୃଶ୍ୟକ ଓ ରାଜକର୍ମସ୍ଥର ପରିହରି ହୋଇ
ବଜାର୍ତ୍ତନ ଦଳ ସହି ନଗର କାର୍ତ୍ତନ ଉଦ୍‌ଦେ-
ଖ୍ୟରେ ବହିର୍ଭବ ହୋଇଥିଲେ । ସମ୍ବନ୍ଧରୂପରେ
ଶଳଧାମାଶ୍ରମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ତପୁ ଓ ରାଜହନ୍ତି
ସମ୍ବନ୍ଧକ ଆଲୋଚନାରେ ସୁଶୋଭି ହୋଇ
ଅପୂର୍ବ ମୋହି ମାର୍ଗ କରିଥିଲା ଓ ପ୍ରାଚୀକାଳ
ଧର୍ମକୁ ନାନାପ୍ରକାର କାର ଭାବରେ ହୋଇ
ବେଦନର ଉତ୍ସବ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେଲା ।

ବା ୨୨ ଦିଲ୍ ପୃଥିବୀ କାଟିଲା ତାରୁ
ମହାଦେଖ ପରିଷ୍ଠାନ୍ତର ସହିତରୁ ବରିବୁକୁ ଅଭିଭାବକ
ଓ ଏକାଧିକ ନିରବ ଅଜ୍ଞାନକୁ, ଅଜ୍ଞାନ ଓ କୁଳ
ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଅନ୍ତର ବିଶ୍ଵ ପ୍ରଦର୍ଶି ଦେଲା ଯର ପରିଷ୍ଠାନ୍ତର
ଏ ଅଧିକ ମନ୍ଦିରରେ ଉତ୍ସାହର ବିଜ୍ଞାନର
ନିରବରେ ଏକ ହୃଦୟ ଦରନାର ଅନୁଭୂତି
ହୋଇଥିଲା; ଏହି ସ୍ଵରରେ ଆଜ୍ଞା ବିଜ୍ଞାନର
ବିଜ୍ଞାନରେ ଏକାଧିକ ଦର୍ଶନକୁ ମାତ୍ରରେ
ଅଧିକ ଥିଲେ । ବିଜ୍ଞାନଚୋଦ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନର
ଏକ ଗ୍ରହଣ କରି ସ୍ଥାନେ ବାଧିବିଲାଇବୁ ଯତ୍ତର
କୈବିଧି ହିତାର ଦେଲେ, ଅନ୍ତରୁକେ ଉତ୍ସାହ
ଧିକ୍ଷେତର କରିବାକୁ ମହାଶୟ ବିଜ୍ଞାନେ-
ଜୀବିତ ଅସାମାନ୍ୟ ଯଶୋଗ୍ରାହ ବୁଦ୍ଧି ପ୍ରଦର୍ଶନ
। ଏହି ଗୋଟିଏ ମୁହଁ ସାରଗତ ବିଜ୍ଞାନପଦାଳ
ରେ । ଅଧିକାର ଅନ୍ତରୁକେ ହେବ ପାଇଁ
କାହିଁ ଶ୍ରୀମଦ୍ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ମହାଦୟଙ୍କର
କମ୍ପା ସତ୍ତ୍ଵ ଆତିଲାର ବାହନ୍ୟ କରୁଛି ବିଜ୍ଞାନ
କାହିଁ ଲିଖିବ ଏବଂ ପ୍ରମାଣ ପାଇବିଥିଲେ,
ସ୍ଵରେ ମୁହଁ ତ ସ୍ଵ ପଢ଼ାଇବ କାହାର

ମନେ ମହାରାଣୀଙ୍କର ଜୟଦୂତଙ୍କ ଗୀତ, କବିତା
ଓ ଶୈଳୀକ ସମ୍ମର ସ୍ଵରରେ ଗାନ୍ଧ କଲେ ।
ଅବଶେଷରେ ସାହାମହୋଦୟ ଶ୍ରୀମତୀ ଭାବତେ-
ଶ୍ରୀମତୀ ପାର୍ବତୀଙ୍କ ବ୍ୟାପୀ ରାଜରୁ ମମସୁରେ
ବାଜା, ପଳା ପ୍ରକାଶ ସମସ୍ତେ ନିରବିଶ୍ୱାସ ସମ୍ମର
ଶାନ୍ତି ହେଉ କରୁଥିବା ଏବଂ ଦେଖିବ କହୁ
ପ୍ରକାର ଦୂରତ ଥାବୁକ ଦେଖିବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କରି ତାହାଙ୍କୁ ଯବ ବାବ ଧରିବାକାଳ
ଯମାକ ଯୁଦ୍ଧକ ଦେଖିଲେ “ଆସେ ଶ୍ରୀମତୀ ଭାବତେ-
ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କର ଏହି ମହୋତ୍ସବ ଚିରଦୂରଣୀୟ
କରିବା କିମ୍ବା ଆମ ରାଜ୍ୟରେରେ “ଡାରମଣ
କୁଳୀ” କାହିଁକି ଗୋଟିଏ ପ୍ରାୟୀ ମୁଲ ପ୍ରାପକ
କରିବାର ହକ୍କ କରିଅଛୁ”, ଏହା ଅଚିନ୍ତେ
ବାର୍ଷିକେ ପରିଶର ହେବ” ଏହା ଶୁଣି ସବୁ
କଣ “କିମ୍ବ ମାତା ଭାବନେଥିଲୁ ଉକ୍ତୋଷ୍ଟା-
କଳ କୁହୁ” ଏହି ବଥା ସମସ୍ତରେ ଗାନ୍ଧ
କରି ସମ୍ମର ଓ ଅକାଶ ପ୍ରକାଶକ କଲେ,
ଅବଶେଷ ଅରର ଓ ଗାନ୍ଧ ବ୍ୟବିତ ଦେବାର ଅର
ଦଗ୍ଧ ଦେଇ । ସାମ୍ରାଜ୍ୟକାଳରେ ପୂର୍ବଦକ୍ଷ ପ୍ରାୟୀ
ପାଞ୍ଚଧାରସ୍ତ ସମସ୍ତ ବୁବୁ ଓ ରଜପଥ ଥିଲେବିବ
ଦେବାର୍ଥିଙ୍କ, ଭଗାନା ଓ ଜୀବାପକାରମହୋ-
ମୁଦର ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିଯାଇଥିଲା । ଅକ୍ଷୁର
କୃତ କ ୫ ଶା ଠାରୁ ପ୍ରାଚୀକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଭାଜିବନ ଓ ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ଅରେ ଆଜିଦବାନୀ,
କାମ ହରିର୍ଦ୍ଦିନ, କାର ଭାନସା ଓ ସେସମାଇ
ଦେବାର୍ଥିଙ୍କ; ଦର୍ଶକ ସର୍ବ୍ୟା ଏବଂ ଦୂରି ଦେବାର୍-
ଥିଲ ଯେ ରାଜରବନ ଓ ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ମଧ୍ୟରେ
ପାନୀରୁ ବାହିଥିଲା ।

ନୟାଗତ—ସେମବାର ଧୂମରେ ଶ୍ରୀ
୫୦୦ ଦାଳ ଦରିଦ୍ରାମକ ମଧ୍ୟରୁ ଥବାନ୍ତିକ
ସାରେ ପ୍ରାୟ ୧୫୦ ଲକ୍ଷ କିମ୍ବା ଅବିଧ୍ୟାମାନଙ୍କ
ମନ୍ଦିର ଅପରିହରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଧର୍ମ ଦେଇନ
ଦୟା ଯାଇଥିଲା । ବିଜ୍ଞାନ କେନପାର୍ଶରେ
ପାଇବ ଗୋରଣାମାଳ ସୁଦ୍ଧିର ହୋଇ ସମ୍ବନ୍ଧ
ବିମ୍ବ ଦୀପାଦଳିରେ ପୁଣି ହୋଇଥିଲା
ଏ ବିନା ମନୋଦୟ ଦୟା ଅମାଲ ଓ ଦ୍ୱାମଣ-
ଲାରେ ପରିଦୃତ ଦେଇଁ ସମାଧେନ ଘୁମଳ
ନରବ୍ରତମାନ 'କରୁଥିଲେ । ଶବ୍ଦ ଏ ଏ ସମ-
ସରେ ପଣିତସବ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରତିବିଧିର
ମାନେ ଭାଇତେମଙ୍ଗଳ ଯଶ ଓ ଶୁଣ ବନ୍ଧୁକ
ସ୍ଵର ରଚିବ ଶ୍ରୀକାନ୍ତିର ପାଠକଳ ଭାବରୁ
ନାହିଁ ବୀରାହି ଓ ଅତସବାହି ହୋଇ ସବ କର
ଦେଲା । ପ୍ରତିଧି ଓ ପ୍ରତିବନ୍ଧିମାନଙ୍କ ହୃଦୟର
ମିଳୁଳ ଦେଇନ ଦୟା କଲା । ଏ ବିନା ମନୋ

ଦୟକ ଅବେଶ ପ୍ରମୁଖ ହୋଇଥିବାକୁ ଏ
କିନ୍ତୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପ୍ରଦୀପମବିମାନେ ନିଜ ହୀଲ
ଧ୍ୟମାଳାରେ ବିଶୁଦ୍ଧିତକରି ହରନାମ ସଙ୍ଗର୍ତ୍ତନା-
ଦରେ ସୁଧି ସାପନ କରିଥିଲେ ।

ତା ୨୨ ରଖ ଅଧୟକ୍ଷରେ ଶକ୍ତିଶ୍ଵର
ଦ୍ୱାରା ମୁହଁରେ ମେଟିଏ ଦରବାର ହୋଇଥିଲା ।
ଦେବତାଙ୍କ ଧ୍ୟମାଳା ସମ୍ବନ୍ଧକାର ଆଜ ନିଜ
ମହିମା ଦ୍ୱାରା କ୍ରମିତ ଓ ଶକ୍ତିକର୍ମଶାଖର ମନଚଢ଼ି
ହୋଇଥିଲେ ଏ । କିନ୍ତୁ ମେନେତର ଶମବ
ଶବ୍ଦରେ ଏଥାର ବିନୋଦର ଶମବ
ଦ୍ୱାରା କରି ଦୂରାକ୍ଷର ଯଥ
ଦେବତାଙ୍କ କରି ଦୂରାକ୍ଷର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦ୍ୱାରା
ମାନେ ଏ । ଅଭ୍ୟାସ ଦ୍ୱାରା କରିଲେ । ପରିଶେଷ-
ରେ ପରମ ମାନକାଯୁ ଶମବ ମନ୍ଦିରଦୟ
ପରମାତ୍ମା ପଦ୍ମାଖଳ କରି ଦେଇଲେ । ଅଭ୍ୟାସ-
ମାନେ ଏହି ଅଶ୍ରୁକାବ କରିଲୁ ଯେ ଅମ୍ବେଶକେ
ପରାମର୍ଶକା କ୍ଷଣକଷେତ୍ରକାର ଅଛି କରିବେକ-
ଗୋଟିଏ କୁଦଳ ଦେଖିରୁ । ଏ । ଏ ଜୟମନ୍ଦିର
ଦିଦ୍ୟମରୀଯୁ ସକାଶ ସାଧାରଣ ଉପହାରରେ
କରିଲ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ନାମ ଫରବିକୁହିଲ ଶ୍ରାବନ
ଦୟାପାତ୍ର । ” ଗୁପ୍ତରେ ଜ ୨୩ ର କିମ୍ବା
ଅକ୍ଷୟ ଓ ଜ ୨୪ ର ଶକ ଦଶ ଲକ୍ଷବ ହେଲ
ଶକ ୧ ଦାରୀରେ ଏ ଦ୍ୱାରା ଉପଲବ୍ଧ ଶକ
ବାଟୀରେ ଉତ୍ତର କାହାକାନେଥ ନାଟକର
ଅଭିନ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ଦର୍ଶକ ସଞ୍ଚୀ ପ୍ରାଚୀ
ତୁମ୍ଭ ହୋଇଥିଲେ । ଅଭିନ୍ୟମାନେ ଉତ୍ତର
ମହିମା ଅଭିନ୍ୟ କରି ବର୍ଣ୍ଣକମାକରୁ ମୁଦ୍ରା
କରିଥିଲେ ।

ବରମୟୁର—ତ । ଗଞ୍ଜନ—ରା । ୧୯ ରଖେ
ବରମୟୁର ମୁକିଷ୍ଠାଳ ବାହିନୀରହିଥାଏ ଜାଲ
ବୋଟ ଏବଂ ଅଂଗତ ସନାତ ବ୍ୟସରେ
ଶ୍ଵରକ ଲବନ ସମ୍ମର୍ମୟ ଦୃଢ଼ର ଉପର ନିଷାର
ହୋଇଥିଲା ।

ଏ ନିଜର ଖୁବି ଗୋଟି ହଜାର ମନ୍ଦିରରେ
ଅଳ୍ପିଷେକ ତେ ପୂଜା ହୋଇଥିଲା । ମସଜିଦରେ
ଏବଂ ପ୍ରୋଟେସନ୍‌ଜ କ୍ଷୟାପିତ୍ତ ଏବଂ ଘୋର
ବ୍ୟାଥରିକ ନିରାଜାମାନଙ୍କରେ ପ୍ରାଚୀକାଳରେ
ଶ୍ରୀମତୀ ହୃଦୟରେଷ୍ଵରୀ ଏବଂ ଧର୍ମପାତ୍ରବାହିନୀ
ମନ୍ଦିର ବାଜ୍ରା କିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏବଂ ଧର୍ମପାତ୍ର
ଦିଧ ହୋଇଥିଲା । ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଜାଗରିବେ ୨୦୦୦
ମନ୍ଦିର ଛେକିଲ ଆହାର ଦିଆ ଯାଇଥିଲା
ତହିଲ ହାରଧାରାଙ୍କରେ ଶୁଣା ମେଗୋମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟ ଦଶେବ୍ରାହୀପେ ମନ୍ଦିର ଫଥ ଯାଇଥିଲା
ମୁକ୍ତିସଧାଳୁ ଅର୍ପିତର ଅପରାଧ * କରି
ସମୟଠାରୁ ଏଇ ବୃଦ୍ଧିର ସବୁ ହୋଇଥିଲା
ଯେଉଁ ଅର୍ପିତ ସୁନ୍ଦରରୁହୀପେ ଏବଂ ଅକି ମନେ
ରୁହି ଧରିବ ଧୂର୍ବଳ ହୋଇଥିଲା, ସମ୍ମ ପାହି
ଦିବ ଦିବୀର ହି, ଦେବତାଙ୍କର ଏହି

ତ ପୁଣି କିଛି ଜାଣିବୋଟ ଏବଂ ଆଂଶକ ସହାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେଇ ସମ୍ପଦିବର ପ୍ରଧାନ ଅଥବା
ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ସମେପ ମାତ୍ର ଥିବ ପ୍ରେସ ବର୍ତ୍ତନାହାସ ଚେଷ୍ଟାରମେଳ ଏ ଭାବେବର କର୍ମଚାରୀ
ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ମେତ୍ରାଥ ପ୍ରେସଜେନ୍ଦ୍ରାବର
ଏବଂ ତୁମ ଅର୍ଥାତ୍ ଅବେଳିକଣପତ୍ର ଝାଁସିଲୁ, ଓଡ଼ିଆ,
ବେଳର ଏବଂ ହଜାର ମାନ୍ୟମାନବରେ ପାଠ
ଦେଖି ଯାଇଥିଲୁ । ଟଙ୍କାର କବଳିକ, ଏବଂ
ବେଳଟ ସମେଦ୍ଵା କାଇବୋଟ ଉଚ୍ଚବିଷ୍ଟହାସ
ସନ୍ଧି ୧୦୫୮ ମହିମାର ପ୍ରୋଟ୍ରିମସନ୍ ଅର୍ଥାତ୍
ମହାଶ୍ରୀଦର ଘୋଷଣାପତ୍ର ସମ୍ମନରେ ଏକ
ଭାବରେବେଳମୁକ୍ତ ବିପରୀ ଅଛି ଭାବିଗୁଣ ଉପିଣ୍ଡି
ଦୀନେବ ହୋଇ କାନାଦିଧ କାନ୍ଦିବ କୌଣସିହାସ
କାର୍ଯ୍ୟମାନ ନିବାହ ଭାବୁଥିବା ବିଷୟରେ ଏବଂ
ତୁମସୁଦେଖ ବାହୀ କବି ଯାଇଥିଲୁ । ବେଳର
କେତେବେଳ ଭାବରେବେଳ ବିନଦି ଏବଂ କବିଙ୍କ
ଅଛି ବାହର କାନାଦିଧ କାନ୍ଦି ଏବଂ କାନ୍ଦି
ନରେ ବିଚକାମାନ ପଢା ଯାଇଥିଲୁ । ମହିମୋଟ
ଏ ଅଂଶକ ସଙ୍ଗ ଏହି ପ୍ରକାର କୁଳିବ
ଘଟନା ପରମ୍ପରାଶୀୟ ନିମନ୍ତେ ବରମଧୁର କମ-
ରଭୁ ଧୂପବଳୟ ସହିତ ଏକ ଟାଙ୍କନବଳ
ଦାନ କରିବାରୁ ଅଗ୍ରାହାର କରିବାରୁ ସନାତ
ପରେ ମିଶ୍ରର ଗୁଣିଙ୍ଗ ବାହୀ କରିଥିଲେ ।
ଯେଉଁ ଟାଙ୍କନବଳର ନାମ “ଜାଇବୋଟ ସଜା
ନର ସ୍ଵରକଳ୍ପିତ ଟାଙ୍କନବଳ” କୋଣ ବିଦ୍ରୋହ
ଯିବ, କଲମୟର ସମ୍ବାଦର ମେମ୍ପରମାନେ ବର୍ତ୍ତିର
ଶୁଦ୍ଧିତ ଅର୍ଥାତ୍ ମାରଫତଦାର ବିହାର ଭାବୁ
ବ୍ୟବହାର କରିବେ । ପୁଣି ମଧ୍ୟ ସମ୍ମାନମୂଳେ
ଦେବକୁ ମାଧ୍ୟମରେ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ପାଇ ବିଦ୍ରୋହ
ଦିବ । ଏହି ହୃଦୟ ଦାନକୁ ଅଭିଶ୍ଵର ଅବଦର
ସହିତ ଏ ଅଛି ଭାବ ଧୂନହାର ଥାନନ ପ୍ରକାଶ
ଦର ମହିଳା କଷ୍ଟଗଲ । ଏବଂ ମିଶ୍ରର ରି, ଡି,
ମୋମେଦ୍ଵା ଧାନ୍ତକୁ ସବାଧାରଣାର ପରିଚେ
ଏକ ସାମାଜିକ ବାହୀଦାର ଏବଂ କରିଥିଲୁ
ଏଯେବିଏବନ୍ତପରମ ଅବତ୍ରନ କି ବୁଦ୍ଧବ ବୁଦ୍ଧ ଓ
ତେ, କେବଳତେବୁନ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଦାନକୁ ପ୍ରଦାନ
କରିଲେ । ମିଶ୍ରର ପୁଣିଙ୍ଗ ନାମ ମୁଖଦିନପାଲଜୀ
ପନ୍ଦୁ ଭାବର ଦାନକଣ୍ଠର ତହିଁ ଭାବାରୁ
ପନ୍ଦୁକାନ୍ଦ ଦେଇ ଜୁଦିଲିଅନରମାନ କର
ନାମରେ ଭାବର ନାମ ଶ୍ରୀ ପାଇମାନ
କାନନା କରିବାରୁ ସମ୍ମତ ପକ୍ଷମାନେ ଏ ବିଦ୍ରୋହ
ପୂରେ ଅଛି ଭାବ ସ୍ଵରେ ସହିତ ଏ ଅବଦର
ପ୍ରକାଶ କରେ । ସଜାବର ଅନୁରୋଧ ଅନୁଷ୍ଠାନେ
ମିଶ୍ରର ପୁଣିଙ୍ଗ ଭାବର ପାଇ କରିବାର ପରମା

କୁହିଙ୍କ ଶମ୍ଭବରେଣ୍ଟିଲା ।

四
九

ଭାଷା ଉପରେ ମାତ୍ରେ କୁଳର ଏହି ପରିଶ୍ରମ ଯଦେବା । ମୁଁ ଏହି କଥାଟାର ସୁଧା କୋଣପାଇଲା ।

140

23

正一

卷之三

ବୁନ୍ଦମ୍ଭର ଉପାର ଦେବୁ କଳିବତାରେ
ଶ୍ରୀରବନ୍ଧୁକୁ ଉତ୍ସବଟା କେବଳ ମାନସିକ-
କାବ୍ୟରେ ପରିପାଲନ ହୋଇଥିଲା ପ୍ରକ୍ରିୟରେ
ଏକତ୍ର ଦର୍ଶକଙ୍କ ଯେ ଏକତ୍ର ଏକଥିମୟରେ
ଶ୍ରୀରବନ୍ଧୁ ୫୦୦୦ ଦରିଦ୍ର ଜାଗମେଳାଯୁ ଓ ତମିଟି
ଶ୍ରୀ ସୁରିଷ ଓ କାଳିଚନ୍ଦ୍ର ବ୍ରାଜି କଣ୍ଠା ଘାରଥରୁ ।

ପୁଣ୍ଡ ପତନରୀଖାକଥାପତି ବିବାଦ ନାହିଁ
ହୋଇଥାଏଇ । ମନ୍ଦିର ଭାବ ପ୍ରାସ୍ତୁ କାହାର ମଠଜେ-
ଯକ୍ଷ ମିଶ୍ରଙ୍କ ପରେତ ତୃତ୍ୟମରେ ପତ୍ରୀ ଓ
ଦୟାତ୍ମକ ମଧ୍ୟରେ କଲକ ଗୀରାଂସା ହୋଇ ପଞ୍ଚା-
କୁଳର ପୋଷିଥୁବ ପତି ଦୂପରେ ଦରକ ହୋଇ
କାହିଁ କରୁଥିଲ । କିଛି ପୋଷିଥୁବ ମଧ୍ୟ ମୃତ
ଯତିର ମାତ୍ରକମଣ୍ଡାୟ ଶୁଭକାରୁ ସମସ୍ତାଧାରଣ
କ୍ରିତ ନିଶ୍ଚୋଗରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଅଛନ୍ତି ।

ଦୁର୍ବ୍ୟ ସାହାୟ୍ୟ ପାଣ୍ଡ ତଗାକିନାଳଙ୍କେ
ବ୍ୟକହାର ହେବାର ଯେଉଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଏଥୁପୁଣେ
ଚାଲିଥିଲା କାହା କହିବ ହେଲା ବଜା ଆଜି
ଦିବ ହପ୍ପି ଥିଲା । ପ୍ରଧାନ ସମ୍ମ ଥିବେଶ
କରିଅଛନ୍ତି ସାହାୟ୍ୟ ପାଦିର କୌଣସି ଥିଲୁ
ଦେଖିଯାଇସି ବ୍ୟକହାର ହେବ ନାହିଁ । ତେହିଁ
କଷ୍ଟପ୍ରଳାପ ଶୁଣ କରିବା ଯାଇଁ ବହନ ବା ବଳବ
କାହିଁ ଗାହାକୁ ଅବଶେଷିତ ହେବ ପାଣ୍ଡର
ସାହାୟ୍ୟ କାଳ କଥାଗାର ହେବ ।

ବିଲୁରେ ସ୍ଵାରକଳୁଳି ଗତିଗାସ ତା ୧୫
ରୁଖରେ ଅମ୍ବ ଦୋଇ ତା ୩୦ ରିଖରେ
ଶେଷ ହେଲା । ସୁରଥୀ ପ୍ରସଂ ତ । ୨ ମିନ୍
ବହୁଥିଲ । ଅମ୍ବର ପ୍ରମୋଦ ଶେଷ ନାର କାହିଁ
କୌଣ୍ଡର ଶୀମା ନ ଥିଲା ଏବଂ ସଂ ସ୍ଵାର ଅବେଳା
ଅତ୍ରମର ସହିତ ସମ୍ମାନ କୋଇଥିଲା । ତା ୨୦
ରୁଖରେ ଲିଙ୍ଗନନ୍ଦମରର ନା । ଲାପ୍ତାଟରେ ଲକ୍ଷ
୧୦ ଡକ୍କାର କଣ । ପଞ୍ଚାଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠନ କୋଇଥିଲା ।
ଏହେଲେକି ଶୁଅଇବା ସହି ବ୍ୟାଧାର ନାହିଁ ।

କିମ୍ବା ତୁମିଲଙ୍ଗ ସେପର ଦୟାଳକ ହୋଇ
ଥିଲ ତାଙ୍କ କାହାରିବ ଅବିଦିତ ବାହି । ତୁତ୍ରର
ଦୂରକଣ୍ଠରେ ଏକାହାର କରେଷ ଯତ୍ତ ହୋଇ
ଥିଲ । ଗନ୍ଧିମେଳ ଅନୁମାନ କରିଲୁ କି ଏକା
ବରକାହା ହୋଇ ସତ୍ତବ ଉଦ୍‌ଦିନର ଏହାର
ପରିମାଣ ଏକ-କୋଟି ଟଙ୍କାରୁ ରହି ହେବ ।
ଏତେବେଳେ ତୁମିଲଙ୍ଗର ଜାନାକାରୀର ନାକା
ଲୋଚେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ନମୁନାରୁ । ଅବଶ୍ୟ
ଶିଖିବ ଲୋକମାନେ ପ୍ରକୃତ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରୁ-
କାରୁ ଯୋଗ୍ୟ । ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କର କିଞ୍ଚିତ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜଣେ ଧରିଦ୍ରେବକ ଲେଖିଅଛନ୍ତି କ
ରଜ କରିଦିଲ ମାତା ବସୁମତୀଙ୍କୁ ତ୍ରାମ ଦେବା
ପ୍ରତିକିନ୍ଦା ପ୍ରଥା ଅଟେ । ଏଥରୁ କର୍ତ୍ତମାନ କାଳରେ
ଦେଇବାକର ଲୋହଦର୍ପ ପୃଥ୍ଵୀ ଧୂମରେ ନଦୀ
ହୋଇ ତହିଁ ଜୁପିବେ କିନ୍ତୁ ସମୟରେ ସନ୍ଧା
ଅବଶ୍ୟକ ସବଟିଯେଣୀ ସକଳରେ କାଳରେ

ମାତ୍ର

୪୫

ଏଣୁ ପଣ୍ଡି ଗୀ ଜାହାନ କନ୍ଧପାରୁ ନାହାନ୍ତି
ଭଲ ଦିଳ ଦୂରିକଥ ହେବ ।
ଧେରବାଲ୍ମୀକିନେ ରନ୍ଧମାରୁ କରିବେ ବି ।

ଗତ ଦୁଇଶହିଂଶ୍ରରେ ଲୁରତସାମାନ୍ୟରେ
ଏକଶ୍ରୀମେଷ ସେତେବୁଦ୍ଧ ଏ ପଦ କରଇଲ କଲେ
ତୁହିମ୍ବରୁ ତେବଳ ସୋତିଏ ରୂପବାହୀନ୍ଦ୍ର
ତେବେଣ୍ଣା ରୂପରେ ପତିଷ୍ଠବାହୀନ ଗଜ ସପ୍ରାଦରେ
ପାଠ କପାଳକୁ ଛଣାଇଥିବା । ଏହି ରୂପବାହୀନ୍ଦ୍ରର
ପଦ କଜନ୍ମଦେଖରେ ଜ ୧୫ ଗ ପାଇଅଛନ୍ତି
ଯେ ତୁହିମ୍ବରୁ ଜ ୧୦ ଗ ସରକାରୀ କର୍ମକାରି
ଓ କେବଳ ଜ ୪ ଗ କେସରକାରୀ ଅଙ୍ଗରୁ ।
ଏ କଗରର ବାର ସନ୍ଦେଶରତନ୍ତ୍ର ପଥ
ବେଦମ୍ବାକବେଜର ଅଭିନ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ପଦରେ ପଦ ପାଇଥିବା । ତାହାଙ୍କ ସ୍ଥାନ
ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ଉଚ୍ଚ ଅତ୍ୱି ହୋଇ ଗାହି ।
ଅମ୍ବୋମାନେ ଧ୍ୟା ବରିଷ୍ଠକୁ ଯେ କାଲେଇରେଇ
କା କେବୁଜନାଥ ହେ ଏବି ଦରଶିବ ଦଳ,
ବିଦ୍ୟକାଥ ପ୍ରତ୍ଯେତ ଅନ୍ତରେ ଶେଷକିଣିତ ବିଜ୍ଞାନ
ପଦହୋବି ପାଇଥାନ୍ତେ ଏବି ଏମାନଙ୍କ
କାହା ସବା ବାଲେଇରେ ମାର ସମ୍ମାନରେ
ଦ ଓ ହାର କଜକା ସଣୀ ଘରମାରା ଏହି ଶୁଦ୍ଧମଧ୍ୟ-
ର ପଦ ପାଇଥାନ୍ତେ ମାତ୍ର ଏହୁ ତହିଁ ନ
ବରିଗାରୁ ଦୂରୀତ ଦେବୁ । ସରସା କରୁ
ମାନେ ଅବିଲମ୍ବ ଏକଶ୍ରୀମେଷଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଅଳଞ୍ଚି
ନାହେ ।

八〇

ଅନ୍ତମୀଳର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶାଲର ଜୟପୁଣ୍ଡି
ଦାଇଲି ସାହୁକ ତଳିର ମାସ
ମାଲୁଳ ପ୍ରଗାହ ମା ଉଚ୍ଚ
ନୀମ । ୧୯୫୮ ଜାନ୍ମ ଦେଇ ସୁଦେଶ
ମନ କରିବୁ ଦିଦ୍ୟାମୁଖରୀଙ୍କାଳେବେ । କାନ୍ତିଲୀ
ହେଠ ବିଷକ୍ତ କେନ୍ଦ୍ର ହେଉଥିବା ଅଛି
ଏ ଶୁଧିପ୍ରେସ୍ରୁତ କାର୍ଯ୍ୟ ଅନେକ । ୧୯୫୮
ଅନ୍ତମାର ସହି ଲିଖାକ ତର ସମସ୍ତକର
ଏହି ଦୀ ଅଭିର୍ମାନ କରିଥିଲେ । ମା

ପାଦଶବ୍ଦକ ହେବାରୁ ଅମ୍ବାକରକ
ମଧ୍ୟନେଇବ । ଏହି ତିଳା କରି ଖେ-
ଲୁଟେଇଲା ସାହେବ ଥିଲା । କିମ୍ବା କିମ୍ବା କରି ଚିମ୍ବା
କରି ବାଜାରୁ ଉଠି କରି ଖେଲିବାରେ ତିଳାକୁ
ଦେବାରେ ଛାକକୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ ।
ଏହି ଉପରେର ଶ୍ଵାକରୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ ।
ଯାହେବ ମହୋବ୍ୟ ଗଢ଼ିତାର ଲେବାକିରିବ
ନାହିଁ ପୂର୍ବରୁ କିମ୍ବା କାଳିଶ୍ଵାରେହେତେ ଅଳକାରୀ
ନାହିଁ ପୂର୍ବରୁ କିମ୍ବା କାଳିଶ୍ଵାରେ ପ୍ରେ
ମଧ୍ୟରେ ସେ ଆପଣା କିମ୍ବା କାଳିଶ୍ଵାରେ
ଶ୍ଵାର ସକଳ ଗେବ କିମ୍ବା କାଳିଶ୍ଵାରେ
ଦୁଇପଦ୍ମ ପାଇବାକାର ଦୋଷିତିକ ଏବଂ କେତେ
ଥାବେ ବିଦ୍ରୋହରେ ସେ ଦେଇପରି ସାହୁ
ଦୁଃଖରାଗ ପଢ଼ିବୟ ଦେଇଥିଲେ କାହା
କାହାରିଲୁ ଅବହିତ କାହାଁ । ଏହିଥିରୁ ସଦିଶାଳୀ
ଦେଇ ଘର୍ଷଣମେଣ୍ଡ ତାଙ୍କାଙ୍କୁ ଅନୁଗୋଦିତ
ତୋ କମିଶାନର ପକ ପ୍ରଦଳ କରି ଜାକର
ଯୋଗିଭାବ ପରିବେଶିବ ଦେଇଥିଲେ ।
ଅମ୍ବାକେ ଟାଙ୍କା କରିଥିଲୁ କାଲିଶ୍ଵାର ସାହେବ
ଆଜି କିନ୍ତୁଦିକ ପଞ୍ଜିଗୋଲରେ ଅଦ୍ଵାନୀ କଥି-
ବେ । ମାତ୍ର ଆମ୍ବାକରକ ସେ ଆପଣା ପୁଣୀ
ବେଳେ ନାହିଁ । ଯାହା କେବଳ ଅମ୍ବାକେ
ଆହେବ ମହେଦୟକର କନାୟ ପ୍ରକଳନରେ
ଅନୁଭିତ ଦୁଃଖିତ ହୋଇଥାଏଁ ଏହି କିମ୍ବାର
ନବକରଣ ପ୍ରାଥମିକ କୁଥିଲି କି ସେ ଆପଣା
କୁଦେଶରେ ପୁଣୀ କରିବେ ଥାର ସାକଳର ଅକ-
ତିକୁ ସମ୍ମା ଦେଇରେ ଅତିକାହାତ କରି ଅମ୍ବା
ଏ ଶତାବ୍ଦିକୁ ସଂକା ମନ୍ଦରେ ପହାରୁ
ଥିଲେ ।

ପ୍ରମାଣଗରବେ କୁହିଲିଧି ଅନ୍ଧରେ ଏକ
ଦେଖେ ଦୂର୍ଧ୍ଵାଳୀ ଦୃଶ୍ୟାତ ସମ୍ମାନ ଅଧିକାରୀ ।
ମହେଶ୍ୱର ଦ୍ୱାରାକୁରେ ଏକଦିନ ଗଢ଼ରେ
ପ୍ରେସା ପରିମ୍ବନେଷ୍ଟ ଯୁଗାବରେ କାରଜାନି
ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରେସାରୁ ଆମ୍ବିକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତଙ୍କ
ପେର ଅଧିକା ପାଇଛର କହିଛିକୁ ଅଭ୍ୟବୀକ୍ଷାକ

ଦେଖିଥିଲା ଏକ ବରମାକଙ୍କର ଖାର ବୁଲି
ଥିଲା । ଏହିବିନ୍ଦୁ ଅଧୟେ ଆବଶ୍ୟକ ମେମ
ବର୍ଗ ଅତିକାଥ ଦେଖି ଚିତ୍ତର କରନ୍ତେ ବିଷ୍ଣୁକୁ
ଅଟକିଲା ଏବଂ କାହାର ପରିବର୍ତ୍ତନରୁ ଏକ ସାହେଜ
ଠିକ୍‌କାର ଯାଇ ଦେରିଲେ ସେ ଲେଖନରେ
ଅଧୟେ ଅବେଳନ ଦୋର ଗାଡ଼ିରେ ପଡ଼ିଥିଲା
ଏବଂ କାହାକୁ କିମ୍ବା ବୁଲି ମାରିଥିଲା । କ୍ଷେତ୍ରକୁ
ବାହାରୀ ତାକୁରାଜାକୁ ଦେଖି ଗଲେ ମାତ୍ର
ବୁଲି ଅଶ୍ଵାବରେ କାହାକୁ ମୁଶ୍କର କିମ୍ବା ବୁଝି
ହୋଇ ପ୍ରାଣ ଦାହାରିଯାଇଥିଲା । ଅଧିକ ଏକ
ଗାଡ଼ିରେ ବାଣୀ ସାହେବ ଥିଲେ କାହାକୁ ମୁଖ
କିମ୍ବା ବୁଲି ମାରିବାକୁ ସେ ଅବେଳନ ଦେଖି
ପଢ଼ିଥିଲେ । ଆହଁ ଏବଂ ସାହେବ ତାଙ୍କୁ ଡା-
କ୍ଷେତ୍ରକାଳୀନ ତାକୁରାଜାରେ ଥିଲା । ମନେ-
ଜ୍ଞାନ ପାଇବିର ଅଳ୍ପ ଦୂରରେ ଏ ବାଟକା ଦେଲା
କି ଅକ୍ଷାରୁଥ ସ୍ଵର୍ଗ ଥିଲା ଏକ ଗାଡ଼ିମାର
ଦୌତ୍ୱମାର କେଉଁ ଦୂରସା ଏହା କଲ ଦେବ
ଜୀବିତରରେ ନାହିଁ । ବାତକମାନେ କଲନ୍ତି
ଦେଖିରେ ବସିବା ଲେବକୁ ଲାଗ କରି ଗୁଣ
ମାରିବାକୁ ସାମାନ୍ୟ ଲୋକ ଶୁଭାର ଜଣା ଯାଇ
ନାହିଁ । ସେ ମାନେ ବି ଅଭ୍ୟାସ ଓ କୌଣସିଗେ
ଏ କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ନାହିଁ । ସେମାନେ
ନଳ୍କୁ ଧରନା କାହାର କଣ ଗର୍ଭିତମ୍ଯ ୨୦ ଦଳର
ଟକା ଯାଇଥିଲା ଏବଂ ମୁଖ୍ୟ ଯଥାରୀତି ତେଣୁ
କରୁଥିଲା କଥାକ କିମ୍ବା ସକାନ କିମ୍ବା ନାହିଁ ।
କେହିଁ ବାରା ଅଛନ୍ତି ସେଥିକାରୀ ନଜାରାତ୍ମକ
ଦୃଶ୍ୟମାନେ ଘରକଟେହିମ ବପନ କୁଟ୍ଟ-
ଲେବନକୁରୀ ଏହା କରିଲାଗନ୍ତି । ମାତ୍ର କିମ୍ବା
ପୁନାର୍ଥରେ ଏହା କିମ୍ବା କରି ପାରୁ ନାହିଁ ।
ଏଥୁମଧ୍ୟରେ ବବତ୍ରିନେଇ ସେଠାରେ ବାରିକ
୨୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଦିଲ୍‌ମରେ ଏ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରନ୍ତେ
ନିଷ୍ଠା କରିଥିଲା । କୁଳନାଥ ହୋଇ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ଦୀ ସମସ୍ତେ ଏ ଟଙ୍କା ଅବସ୍ଥା କରିବେ ।

ପ୍ରକାଶକ ପତ୍ରିକା

ଶା ୨୯ ରୁମ ପଞ୍ଜିଆର ଗୀ ଉଚ୍ଛବିତ
ଅଳକରଣ ଶାଖାଟିଏ ପ୍ରାୟ ୧ ଏ ପରମ୍ପରା
ସହିମାନଙ୍କ ବନ୍ଦଘୋଷନ କରିଲ ଆମ୍ବ କେବେ
ଲମ୍ବକ । ସମ୍ମାପ ସତର୍କ ରହି ଦର୍ଶକ ପରମ୍ପରା
ବର୍ଷମଧ୍ୟରେ । ଶ ୧୯ ଏବଂ ପରିଚ୍ଛନ୍ନାର
ମେଲୁ ଥେବ କହାଇ ଗୀ ଅଭିନବ କେତୋବେ
ପ୍ରଦ ଥରେ ମହାନଙ୍କ ରହିବାର ଦେଖି ହେ

ଦେଖିବ ସବ ହୋଇଥିଲ । ୧୨ ଚିତ୍ର
ପା ୧ ଦ୍ୟୁ ସବା ୩ ୯ କ ହିମୟାତା ।

ଗ୍ରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏହାକି ଖୁଣ୍ଡରେ
ଅଜ୍ଞାନକ ପଦ୍ମ ପ୍ରସାଦ ଅପସତ୍ତଵ ଏ ଓ ଆ ତାରେ
ଧୂଳିଷ ମୁକ୍ତବନ ଥାଇ ରଥଟଙ୍ଗ ଦେବାର ହି-
ଦେଶର ହେଠାବ ରହିବଳ ଗୋଟିଏ ରଥ
ଏ ବହୁରୂପ ଲାଲିଲା । ଏକ ଅବଧାନ ଦେଇ
ଯିବାରୁ ଅକ୍ଷ୍ୟ ଦୂରବିଦ୍ୟ ଡେଖା ଦୋଷଧାର ନ
ହୁଏ ।

ଗ ୨ ରିଖ ମୁହାଦାର ଶ୍ଵରୀଙ୍କ ଜଳ ଟୁ
ବାହୁ ସ ୧୦ ଶ୍ଵାରେ ଅକଟେଷ୍ଟ ରଥଦୟୁ
ଯଥାତ୍ମାଜଳେ ଅବସ୍ଥାପତ୍ର ହେଉ । ତୁ ରଥ
ବାହୁ ବର୍ଷା ଶେଷ ହୋଇ ରଥ ମଣିକ ଓ
ପ୍ରମଧ୍ୟାଂକ ଚନ୍ଦ୍ର ଲୋକ ଫରେ ଠାକୁରମା-
ଳେ ବଥାରୁକ ହେବା ସମୟ ଠିକ ସତ୍ତ୍ଵ
ସ ୫ ବା ଛୋଟତ୍ତ୍ଵର । ଏକେ ଧରିଯେ ମାନ-
ନ୍ୟ ଉଠେଇବା ଓ ମଳିଖ୍ୟ, ତ ସାହେବ ସଧ-
ଗିବାର ଭୂଷିତ ହେଲେ । ଆଶାଗ ଦ୍ଵାରା କୁ
ବର୍ଣ୍ଣାର୍ଥୀମାନଙ୍କର ଚୌଣ୍ଡି ବାଥ ଦାଢ଼ି
ଥିଲେ । କେବଳ ଦୂରରତ୍ନଙ୍କ ପୂର୍ବାଶୀଲଙ୍କର
ଦର୍ଶନାର୍ଥୀଙ୍କେ ଲୁଚିବଦ୍ରୁ ଯହାଣେ ବିଜେବୁ
ଅଧେରୀ କରିପାରିବା !

ତା ଏ ରୈଲ ଅପରାହ୍ନ ଏ ଖ୍ୟାତୀ ସ୍ଵର୍ଗକାଳୀନ
ଚିତ୍ରଦେବ ଜୁଲାକ ରଥ ଶଶା ହେଉ କାହାରେ
କତା ମୋର ଅଭିନନ୍ଦ ଚାଲି ଏ ପରମାନନ୍ଦ କା
ରୈଲ ଅଭିନନ୍ଦରେ ହେଲାକଥ କାହିଁ ମୋର କା
ତଃରେ ଅକ୍ଷୟାପତ୍ର ହେଲେ । ଏବଂ ମନ୍ଦିରେକ
ଜୁଲାକ ରଥ ପଣ୍ଡିତ ମନ୍ଦିରର ପ୍ରାୟ ତା ୧୦ ବ
ଧନୀରବେ ରହୁଥିଲା ।

ତା କୁ ରୀଖ ପୂର୍ବାହୀ ସିଦ୍ଧି ଧାରେ ଏ
ମେନାଥଦ୍ଵାଦଶ ଜ୍ଯଥଃଶାହୋଇ ପ୍ରାଚୀ ଶତାବ୍ଦୀ
ଧାରେ ବଳମୃତାରେ ଏହି ଅଭିଭାବନେ
ବଳଦେହକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଶେଷକ ଦ୍ୱାରା
ପ୍ରକଟ ମନ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରାରେ ଲାଗିଲେ ।

ପରିବହନ କାମ୍ଯ ସଙ୍ଗ ଦେଖିଲା
ଶତ ବୁଝି ହେବାରୁ ଜାଥ ଠଣ୍ଡା ଚାଲିଲା
ଶତ । ଅପରାଧରେ ଜଗମୟଥିବେଳଙ୍କ କିମ୍ବା
ବାଦପରିବହନ ଦିନକରେ ଥବୁଣ୍ଡିଛି କି କିମ୍ବା ।

ଶ୍ରୀ ପାତ୍ର ପାତ୍ର ପାତ୍ର ପାତ୍ର ପାତ୍ର ପାତ୍ର ପାତ୍ର ପାତ୍ର ପାତ୍ର
ପାତ୍ର ପାତ୍ର ପାତ୍ର ପାତ୍ର ପାତ୍ର ପାତ୍ର ପାତ୍ର ପାତ୍ର ପାତ୍ର ପାତ୍ର ପାତ୍ର

କୁଣ୍ଡାତ ଅଧିକ ସାତ୍ରାସମ୍ବନ୍ଧ କିପରି ପୁଣି
ଦେଲେଇ ଧୂର୍ବଳ ହେତୁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ସାତ୍ରିମାନେ
ଶୀଘ୍ର ନାହାଯି ଗାହଥରୁଣ୍ଟ । ଏହି ବାଜଣରୁ
ସେମନ୍ତ ସାତ୍ରିର ଜଳ ଉବ୍ବା ଦେମନ୍ତ ବେଶର
ମଧ୍ୟ ପ୍ରଗାଢ଼ିତ ଉଚ୍ଛବିଷୟ ।

—〇九〇—

ପ୍ରାଚୀକରଣି ।

ପ୍ରଥମ—ଗା ୨୧ ଇହ ସୋମନାରୁ ଜମଦାଥ
ବନ୍ଦର ମଠରେ ମଳିନ୍ଦ୍ର ନାଥ, ବାମାଶ୍ଵର
ତାଙ୍କରମାତ୍ରଙ୍କ ସଥେଥୁ ମେଲ୍ଲାବ ମହାପ୍ରସାଦ
ହେବାକ କଥ ଯାଇଥିଲା । ମଳିନ୍ଦ୍ରର ବନ୍ଦର-
ପ୍ରସ୍ତୁତି ତୋରଣ ଶୋଭିତ ଜୟମାଳା ପ୍ରଧାନ
ମଠ ଓ ବନ୍ଦରାଟୀ-ଏବଂ ଅକ୍ଷୟାନନ୍ଦ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ
ଗୁରୁ ଶମ୍ଭୁରେ ଫୋରବ ହୋଇଥିଲା । ଗା ୨୨-
ଇତି ମଳିନ୍ଦ୍ରର ଅମଲମାତ୍ରଙ୍କ ନିଜୀ ବ୍ୟପୁରେ
ବନ୍ଦେଶ ସୁତ୍ରିତ ଓ ପ୍ରଧାବନୀତ୍ରୀଷ ଅମଲକିନ୍ତି
ଏବଂ ଏହ ଦୂର ଦିନସ ବନ୍ଦଦେଶର ଉପରି-
ଚାମରେ ପ୍ରକଳ୍ପିତ ହୃଦ୍ୟାଳୀର ଶୋଭା ଅକ୍ଷୟନ୍ଦ
ମହୋହାରିଣୀ ହୋଇଥିଲା । ଜନକାଥବନ୍ଦର
ମଠ ମଳିନ୍ଦ୍ର ଦୂରକବଳ ଓ କର୍କାଳ ଶ୍ରୀ-
କର୍କାଳ ଥେବୁଛି ଏହାର ଦୂରକବଳ ମୁଖୋଯା
ରୁହାର ଦାତୁ ଦୂରକବଳ ବୋନ ମହୋଦୟକର
କର୍କାଳ ପ୍ରକଳ୍ପିତ ଏବଂ ଯାନାଥଙ୍କ ମଠ ଏବଂ କର୍କାଳ
ପ୍ରକଳ୍ପିତ ବ୍ୟବସାରେ ବିଧମର ତୋପଥ୍ର ସଜ୍ଜିତ ଦୟା
ଯାଇଥିଲା ।

ଭାଲରେ ।— ତା. ୨୯ ଉତ୍ସାହକାଳରେ
ଆୟମାଜାତୀୟ ପ୍ରକାଶ, ଏ ମୁଦ୍ରାଗତ ମେନେଜର
ଅଧିକ୍ଷେତ୍ର ଦାସ୍ତାନୀ ଦାରେ ଘୃତବାତ୍ରିକ ପରିମା
ଦିଲ୍ଲୀର ସହି ସମ୍ମୁଖ ବାଜାରରେ ଏଣେ ପ୍ରାମ୍ଲମ୍
କ୍ରିକେଟରେ ବାଜାରରେ ସମ୍ମରଣାହାରରେ ନମ୍ବର-
ସଂଚାରିତ ହୃତକ ମନ୍ଦିରମୁହଁକ ମହାପ୍ରଭୁକ
ମନ୍ଦିରରେ ସାଜ ସନ୍ନେଷଣ ଉତ୍ସାହକାଳର
ପାର୍ଶ୍ଵଭାଗୀର୍ଥ ବାଜାରକା କିମ୍ବା ତାତ୍ତ୍ଵର ଜ୍ଞାନମାଳ
ପାଇଁ ଛାତ୍ର ଛାତ୍ରୀ ବାଜାରକ ବାଜାରମାକିଲୁ ଭୋକ
କଥା ସାରଥିଙ୍କ ।

ଭବପରେ ଧରାଇ ବି ୧୦ ଟଙ୍କା ସମୟରେ
ଯାଇବେଳେ ବହିଲ ହୃଦୟରେ ଦେଖିଲେ ଗନ୍ଧୀ-
ଜନ ବ ୨୦ ଟଙ୍କାରେ ତୁମର ଚକ୍ରରଣୀୟ
ରହିବା ନିମନ୍ତେ ମାତ୍ରକ ନିରାଳେ ଶାଶ୍ଵତବାସନ
ପୁରୁଷାର୍ଥ ପ୍ରଥମ ଅନୁଭୂତି କରିଲୁ ମେ ସ୍ତ୍ରୀ-
କରେ ଦୟାରେ ଅନୁଭୂତି କରିଲାମାନଙ୍କୁ ଯଥେଷ୍ଟ
ପରିମାଣରେ ଅବଲୋକନ କିମ୍ବା ଯାଇଥିବ ।

ସମ୍ବନ୍ଧୀ ଏ ପର୍ଯ୍ୟାନୀ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ତର ତମାମରେ
ସମସ୍ତ ଅଧିକାରିମାନଙ୍କରେ ନାନାଦିଧି ପୁଷ୍ଟ ଓ ଉଚ୍ଚତ
ଅମୃତଗୋରଣ ଓ ବିଜ୍ଞାନ ପାଇକମାଳ ଶରୀର
ବାଧାବିଦ ଅନେକରେ ପରିଶୋଇବ ହେବାରୁ
ଶ୍ରାବେ ଶ୍ରାନେ କୃତ୍ୟ ଭାବରୀ ଓ ବାବଳ ପ୍ରତିବି
ବାର ଦୂରୀରେ ଦର୍ଶକମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଉଚ୍ଚତା
ଆଚିବାହକ ହୋଇଥିଲୁ, ଏବଂ ଛାତ୍ର ଏ ୧୦ ବା
ପର୍ଯ୍ୟାନୀ ସହିତ ଉଚ୍ଚେତାରୀ ନାମକ ବ୍ରଲରେ
ପ୍ରଜୟାକେଷ୍ଟସଙ୍କ ପବିତ୍ର ସଶୋଷଣୀ ସାଧାରଣ
ଲେଖକର ବିବରିତ ସଜୀବିତ ବାଦ୍ୟର ସୁମଧୁର
କମାଦରେ ପ୍ରକିଧନକ ହୋଇଥିଲା । ସେ ଶ୍ରାନ୍ତରେ
ନାନାଦିଧି ବାର ମରି ହେଲା ପରି ଶ୍ରାବକ
ଜୁହିଲ ସଜୀବେ ମହାଶ୍ରାଵିକର ମଙ୍ଗଳକାମନା
ଜୟବାଣୀରେ ସଦ୍ୟମାନଙ୍କାରୀ ପ୍ରଜୟାକେ
ହୋଇ ସମସ୍ତ ବାଦ୍ୟରମ୍ଭୟା ଓ ଦ୍ୱାରା ବମନଙ୍କ
ଗ୍ରନ୍ଥରେ ହୋଇଥିବା ଗ୍ରେଜ ଦ୍ୟାପ୍ତ ହେଲା ।

ତାଙ୍କ ରଜରେ ସମସ୍ତ ଦିନଦିନଙ୍କୁ ମାଂଆଦ
ଏହି ଶ୍ଵରସ୍ତ୍ର ପ୍ଲେଟନ ଦିଥିଗଲି ପର ତ ଏଣେ
କରିଥିଲୁ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ବଧ୍ୟିବାରେ ରକ୍ତ ଦିଲୁ
ଦିମାନେ ଆମା ବଳିଷ୍ଠାନେ ବରୀଙ୍କର ଲିପୁଟନ
ନାହିଁ ଏହିରେ ହାତରଙ୍ଗ କରି ଦିପର ଅନିବାଚି-
ଲାପୁ ଥିଲା ଲାହ କରିଥିଲେ ପାହା ଚାଲିବି ବ୍ୟା
ପା ଲାଘବି ଥିଯାମ ବସୁଇଲେ ଅନ୍ତରେସ୍ବୁ । ଆମ୍ବୁ
ମନଙ୍କର ପଦିତ-ପଦିଯା ବଳିମାତା ମହୋତସ୍ତ୍ର
ଦେବନ ଦେବିତିଥିଲେ ପାହା ବଳିବଳନଙ୍କୁ ମୁସଦିତ
କରି ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ବ୍ରେଜା
ଦେବତପ୍ରତିଲିପିଲେ ।

ଅପେକ୍ଷା କି ଏ ମା ସମୟରେ ଶୁଣସବନାହା
ତଥାପି ଜାଲ, ମୁଦ୍ରା, ଓ କଞ୍ଚାଦ ନିରାକୃ
କରିବା ଓ ଅଳ୍ପମୂଳକ ବ୍ୟାପୀ ଗର୍ଭାଙ୍ଗ କରିବା
ହେଲାଯା ପାଇବା କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପଦ
ହେଲା ।

ଅନୁମୂଳ କେହିଏ—ଗ ୧୫ ପଞ୍ଚ
ଯୁଧାନନ୍ଦରେ ଜମାନାରୀ ମମସୁ ପ୍ରକାଶିତ ଅପରାଧ
କୁଆରମାନଙ୍କରେ ଆମ୍ବାର ଜମାନରୁ ଓ ପୃଷ୍ଠା-
କୁମ ସ୍ଥାପନ ଓ ବୈବଳାଜ କରିଥିଲେ ।
କବେଳତାରୁ ନଡ଼ିଦାରୀ ପର୍ବତୀ ରୋଷନାର
କରି ଯାଉଥିଲା ।

କବେଳ ସମ୍ପଦ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ବିଶ୍ଵା
ଜାଳି ରଙ୍ଗର ଚାଲି ଓ ପଥ ସୁଖରେ ସୁଖକିର
ହୋଇ ଆମଣ ମହାରାଜୀଙ୍କର ଜଣ୍ଠିଏ ପରିମୂର୍ତ୍ତି
କୃତ୍ସମ ଅଧିକ ଉପରେ ସ୍ଥାପନ ଦୟା ଯାଇମନ୍ତା ।
ଏକିମାତ୍ର ଉତ୍ତରିତା ସମସ୍ତରେ ଏକ ସହାଯ ପଞ୍ଜ

ଅହୁରୁ ହେବାରୁ ପ୍ରାୟ ହୁଏ ସହଦ୍ରୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ଲୋକ ସେଠାରେ ସମବେଳ ହୋଇ ଶାମଗୀ
ମହାଘଣୀଜୀବ ପ୍ରବିନ୍ଦିର୍ଭୁ ଅଭିବାଦନ କଲା-
ପର ଉତ୍ତମେୟ ଏଜେଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉତ୍ସାହ
ସବା ଶା ବାରୁ ମୁଖନିଧି ଦାସ ସବୁର ଦୁଃଖେ
ହୃଦୟ ଦେଇ ଶାମଗୀଙ୍କ ସୁଖାବଳ ସମ୍ମରଚନ
ଗୋଟିଏ ସନ୍ଦର ବନ୍ଧୁଗୀ କରିଥିଲେ ଏକ
ସେସବ ବାରୁ ପ୍ରାଣବିହିତ ଦେ ଶାମଗୀଙ୍କ ଆକାଶ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଦବୁଗୀ କାହିଁ
ଭାବାକୁ ଶାମଗୀଙ୍କ ଯଥାପ ସମ୍ମନୀୟ ଭାଜୋଟ
ମଧ୍ୟର ସଙ୍ଗୀର ହେଲୁ ପରିଶେଷରେ ସୁଖାବ୍ୟ
ଗୋଲାପ ଓ ପାଏକାମାକେ ପାଦିମତ ସଜିମୀ
ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଓ ଦେଖିଯୁ ବାଦ୍ୟବାଜାର
ମାକେ ଜାଳା ପ୍ରଦାର ବାଜା ବଜାରଥିଲେ

ଶା ୧୦ ରିକ୍ତ ଅପସ୍ତର ଏ ଛକ୍କା କମ୍ପି
ପୂରେ ସୁଲବାଳକମାନେ ଲୁହ ଘରାକା ଦୁଷ୍ଟରେ
ଥର ଆମଜଙ୍ଗ ପଶ ଓ ଲାହୁ । ସମକ୍ଷିପ୍ତ ନୀତି
ଗ୍ରାୟକ ପୂର୍ବକ ତୁମଣ କର ଦର ସର୍ବମଧ୍ୟରେ
ଦୂର୍ଧ୍ଵିତ ହୃଦୟରେ ଶ୍ରୀ ବାହୁ ଘରନିଧ ଦାର
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଲିଖି ସମକ୍ଷାପ୍ତ ହେବେବ ଉତ୍ତରେ
ସେନାକୁ ପ୍ରଦାନ କରି ଓ ଚାହିଁପରେ ଧେନ୍ମନ୍-
ନଳ ମେଷାଦ୍ୟ ଭୋକିତ କଥ ଶାରୀଥିଲା ।

ଛା ୨୯ ଦିନ ଅଧିକାର ଏତ ଗା
ସମୟରେ ଏଠା ସଂତାନଜଳଦେଲ ଅପ୍ରକାଶ
ଜ ବାହୁ ପ୍ରତିଶିଖାର ମହାପାତ୍ର ଓ ହୃଦୟ ଏ
ବାଣୀକ ଶ୍ରୀଜନ ହେଉ ପ୍ରାଚୀ କରିଥିଲୋ
ଦିଦିଧୂ ଅଷ୍ଟମବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଜହଳ ଧ୍ୟାନ କରୁ
ଦିନରଙ୍ଗ କରିଥିଲେ ଏ ଗୋଟିଏ ବାବଗୁଡ଼ିକାଳା
ନିମନ୍ତ୍ର ଦରଦ୍ରା ଧାରେବରୁ ବାବଗୁଡ଼ିକ ଦୟାର
ଦିନମ ସାଧାରଣ କାହାରକୁ ଘାରିଦିନ

ପା ୨୦ ରଙ୍ଗ ଅବସ୍ଥା ଏ ଏ କା ତୀରେ
ନିମରବାରୀ ପ୍ରାୟ ଏହିବିଷ୍ଟ ବାଜାର କଞ୍ଚକା-
ଲିରେ ଯୁଗ ହୋଇ ନାମାଦିପକାର ଜାତୀ ଓ
ବୌଦ୍ଧବ କଳିକୁ ସେମାନଙ୍କ ମେଖ୍ରୀର ମୋହନ
ଦିଅ ଯାଇଥିଲା । ସତରୁ ସରମଣ୍ୟରେ ତାନାର
ପ୍ରବାସ କୃତ ଓ ମାତ୍ର ହେଲୁ ଧର ନାହିଁ
କୁଷିର ଶୈଖ ଥୋଇଥାଲା ।

ଦୂର୍ବଳ ଜୟ ହେଲାମୁଣ୍ଡ ।
ଦୂର୍ବଳ ଦୂର୍ବଳରେ ଏଠା ତେବେ
ଆନାବୁ ଜ ୧୭ ଏ କବିତା ମୁକ୍ତ ହୋଇଲେ ।
କୁଳୀ ସୁଭଗ ଉତ୍ତିକା ବାକାଶ ପୋଷିବ ସମ୍ମ
ଚୌଲ ପ୍ରାପନ କରୁଥିବାର ଯଥ ପ୍ରତ୍ୟୁଷିତ
ହୋଇଲା ।

ଶୁଣନ୍ତି କେଉଁଥିର ଧରିବ ମଧ୍ୟ ଏହି
ଉଦ୍‌ଦ ମହା ସ୍ପାଶବ୍ଦୀ ଅଳ୍ପ ଦୋଷ

ଯାଇଥିଲୁ । ତ ୪୨ ଏ କବିତା କାହିଁମୁଣ୍ଡଳ
କରି ଯାଇଥିଲୁ ଓ ଗୋଟିଏ ସମ୍ମତ ଚୋଇ
ହେବାକ ଦୟା ପାଇଲେଛି ।

ଅଂଶ୍ଚ ।— ପା ୨୫ ରାଜ ପରାତ ଶହୀଦ
ସମୟରେ ଯାଇଗାଯିବ ଥବାକ କଲେଖିମାନଙ୍କ
ଧର୍ମା ସହିତ ଅବ ବସ ପାଦାଳ କରିଥିଲେ ।
ଏକାର୍ଥୀ ସଂଶୋଧ କୁଣ୍ଡ କିରାପଦରେ ସମାଜାଳ
ହୋଇଥିଲା । ଯଦି ଏ ୨ ବା ସମୟରେ ଲକ୍ଷ-
ପ୍ରକାର କଳେ ଗୀତ, ମାମସାର୍ତ୍ତନ, ବନ୍ଦୁଭାଷ
ଦୁର୍ବିଧୀ ଅବଶ୍ୱବାନ ଓ ରେଖଳାଇ ହୋଇ
ଥିଲା । ଦୁଇଲୋଘନ୍ତର ମଜଳେ ମୁଦ୍ରଣେ ଶ୍ରୀ
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍ ସ୍ଵର୍ଗଃପତ୍ର ଗାଇଲା ଥିବା ପ୍ରତିବା-
ଦେ ସବୁ ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କ ସହିତ କାଳୀଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଶାଶ୍ଵତ କରିଥିଲେ । ବ୍ରିଜୀଥୀ ଉତ୍ତର ଜାତୀୟରେ
ଅପରାଧ ଏ ୪ ବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଥାଳୟ ରାଧା-
କୁମାର ଓ ପରାମର୍ଶ ଥିବାକି ପ୍ରତ୍ୟେକରେ
ମୁଦ୍ରଣ ଅବବାହିତ ହେଲା । ଏକ ଶେମକଳେ
ମିଶ୍ରାତ ଏବଂ ଉନ୍ନାନ୍ଦମୋଳି ଧବାର୍ତ୍ତମାନ
ପ୍ରଥମ କରିଥିବାରୁ ସେମାନେ ଅପରାଧ କମ୍ପିଆଟା
ସମୟେ ସ୍କୁଲଗୃହରେ ଜୋହିବ ମହେତ୍ରକ
କଲ୍ପନାରେ ।

ପରେ ଲାଗୁ ମନୋଦୟ ଦଳଦଳ ସହିତ
କିଛିକିମାନ ହେଉ ନିଜିକ ଡାକୁଭାଙ୍ଗି
ଶୁଭ ସନ୍ଧିଦେଖ କରାଇଥିଲେ ।

ଭାବୁ କାହିଁ ପା ସମୟରେ ସଙ୍ଗୀତ କିମ୍ବା
କର୍ମଶଳ୍ପ ସ୍ଵର୍ଗ ରଜତମୟ ସଂହାରନାଳାଶରେ ସା
ହିଯୋରକ ସାମନ୍ତ୍ର କୃତ, ନିଷୟ କଥାର ଲାଘୁ
ମର୍ମ ଦୟା, ତିରାଦୟ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟବିହାର ସମ୍ମା
ଦନଶଳ୍ପ ଦେବ ଦେବାଳ୍ମୀ ଧାରଣ ଦାତାନାଶାନ୍ତି
କାଳାବ୍ଦ କୃତନ ବାହୁଣ ସନ୍ତୁନଶଳ, ଅଶାର
ତ୍ୟ ଦେବନାଳ ଦାର୍ଢିନର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ-ଅନୁମତାର୍ଥୀ
ପାରଥୀର କର୍ମଶଳ୍ପ ରୂପକାଳୀନ ତମେଷରେ
ଦୟା ଧଳମଧ୍ୟ ବରତ ପ୍ରତି ନେତ୍ରଦୟ କବା
ଜଗ ହୋଇ ପ୍ରତିତ ଏ ବଦ୍ୟାଧର ବଦ୍ୟାନାମାର୍ଥ
ତ କଳକର୍ମଶଳ୍ପ ପାଦ-ପାଦ କର ଧୂଥମ ଦେଖିବ
ଆ ଧୀରମର ପ୍ରଦରାଜକ କରିବି କୁରାକୁ
ଅଭିନନ୍ଦପର ତତ୍ତ୍ଵ ପୂର୍ବକ ବାଦ୍ୟାନାହ କର
କରି ପଦାନ୍ତର ପ୍ରବାସ କର କରିବି
ଦେଖିମାନକୁ ଚାପାଖମାନକୁବା କୁରିବ
କରିଥିଲେ ।

କଳିକତାରେ ମସଲମାଳ ବିଦୋହ

କୁଳିବନ୍ଦାର ଭରତ ସୀମାନ୍ତରେ ଜାଲ କାହାର
ମହି ପ୍ରାକରେ ଶୋଠେ ଲଜକଳ ଅଛି । ଏହା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଦେବ ମହାଶାଖା ଜ୍ଞାନମୋହନ ଠାରୁ-
କିରି ସମ୍ପଦି ଥିଲା । ଉତ୍ତର ଧ୍ୟାନର ରହିଥିଲା
ଶ୍ଵାଙ୍ଗକାନ୍ତରୀଳ ଜଳ ସାହେବ । ଉତ୍ତର ପ୍ରାଣ-
ରେ ଗୋଟିଏ ଅପରାଧର ଥିଲା ବରର ପତ୍ର-
ପାର୍ଶ୍ଵରେ ପ୍ରାଣର ଓ ଅନ୍ୟନାମ ଧାର୍ଯ୍ୟରେ ବାତ
ଥିଲା । ମୂଳମାନମାନେ ଏହି ଶୁଦ୍ଧରେ ନିମାନ
ପଢ଼ିଥିଲେ ହିମଚାରୀ ଏହି ପ୍ରାଣର ପାଇଁ ଥିଲା ।
ଜଳ ସାହେବ ଶାକାକୁ ଦୂରୀ ଦେଖା ନମର୍ଦ୍ଦୟ
ଯେମାନିଦିନର ମନେଷି ଅବାଳରେ ନାମର
ନର ତାଙ୍କ କାଷର କଲେ ଓ ଅଛିରରେ ଜଳ-
ଅଦେବ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତର ରୂପ ବାହାର କଲେ ।
ଜଳାଶେଷର ଥିଲା ଅଦେଖନସାରେ ମହିଳା
ସୋମବାର ଲାଜର କେତେବେଳ ଲକ୍ଷ ଘ୍ୟାଦା ଓ
ମହାଶାଖା କେତେବେଳ ଲେବ ସହିତ ବର
ଦଖଲ କରାଯାଏ ଗମନ ଡରେ ଦୂରୀ ଶତ୍ରୁଆ-
ଥିଲେ ମୂଲ୍ୟପାତାଦ୍ୱାରା ବନ୍ଧୁଭାବରେ କାନ୍ଦର
ପୋଲାପର ପେଣ୍ଡାରମଣର ପେଜେଟାଶେବ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପୋଲାପ ଚରିତ୍ରାଣ ପାଇଁ ବକ୍ଷତ
ଗୋରୁଷିପାତା ଓ ଜଳରୁବଳ ସବ ରଙ୍ଗ ତୁମରେ
ଉପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ କେଲେ, ଏବେ ଶୋଭ କଳା ପିଲାନ୍ୟ
ଦେଖି ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟଦୟ ମୂଳମାନମାନେ ଆଶଳ
ହୋଇ ବୈଥିଲେ ପୋଲାପରମଣ୍ଡଳମାନେ ଅ-
ହାଲଟ ତୁମୁମ ମାନ୍ୟ ନବକା ନିମନ୍ତେ ସେମା-
ନକୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଘେଠାକୁ
ଥିଲା ଯିବାକୁ ଅଣ୍ଣିବାର ବିଲେ । ମୂଳମାନ-
କର ଅଛି ଲକ୍ଷ୍ମୀବନ୍ଦ୍ର । ସେମାନେ କେତେବେଳ
ରକ୍ଷକର୍ତ୍ତା ଏବପ୍ରାକରେ ପୃଷ୍ଠାଭିନ କରିଥିଲେ ।
ତେହିନୀ ବିମ୍ବରେ ସବେଳିନ୍ୟବେ ମଧ୍ୟକର ଫଗଲୁ
ଧାବମାନ ରହାଇ ଓ ଲେବନ୍ତି ରୟ ପ୍ରଦର୍ଶକ
କରିଲ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷତା କୁଳପ୍ରକାଶ ସବାରେ ଅଧିକ
ବିଲେ । ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷତା କୁଳ ଅଧିକର ହେବାରେ
ଏହିପ୍ରାଥମିକ ମୂଳମାନ ବିଶ ଦେଇ ପଳାଯନ
କଲେ ସୁତରାଂ ନିଜକ କୁଳମାନେ ଲେବନ୍ତି
ଧାବମାନରେ ମଧ୍ୟକର ଧରାଯାଇ କରି ବିବାହୀୟ
ଜିମ୍ବୁ ତରକାରେବେଳୁ ଦେଇ ଦେଇ । ପ୍ରୋ-
କାର୍ଯ୍ୟ ବିଭାଗ ରେବ ଦେଇ କୁଳ କର ବକ୍ଷତ୍ରୀ
ଦେଇ ପରି କୁଳମାନରେ କରିବିଲା ।

କହୁ ଧରନବସ ଅର୍ଥତ୍ ମନ୍ଦିରବାର ଏବା
ବସନ୍ତରେ ହୋଇଥି ମୋଜଗ୍ରାନ ଶବ୍ଦ ନ ସୁଧା ।
ଗୁଡ଼ ବ ଏ ବା ସମୟରେ ଦେଖାଗଲ ଯେ ପୃଷ୍ଠା-
ଲିମାନଙ୍କର ପିଣ୍ଡରୁ ମାତ୍ରର ମଦଳ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା । ପାଇଁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ

ମୁଖରୀମାଳ ସମବେଳ ହୋଇଥିଲେ ଏ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ
ଦୃଶ୍ୟରେ ଏକାଗ୍ରଧୀନ ଥିଲା । ସମୟେ କରୁଥିଲା
କେତୁଳ କଥି ବିଶ୍ୱାସମାଳ ଦେଲେ । ସମୟ
ଘଥରୁଳ ହେବାର ଦେଖି ପ୍ରାୟ ଦୂରେଷତଳେକ
ଦୁର୍ମର୍ମସୁଳିଦ ନିରଜରେ ଉପରୁର ହୋଇ କଲାଣି
ହାତ ଘାଣି ଅନୟକ ବରି ସତ ହୁଲାଯା
ସମୟକୁ ମଧ୍ୟକବଳ ପାଇବ ଏ ଅଧିକି ଏହି
ନିର୍ମଳ କରିଥିଲେ ସହ ଦୂର୍ମର୍ମସୁଳିଦ ସମୟରେ
ମୋରେ ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠ ଶାୟ ଆନାଥପାଳ କାହାକବ
ଏ ତହେଦୁଇ ଲନ୍ଗୋକ୍ତର ବୟସ ଯୋଗେନ୍ଦ୍ରାତ୍ମନ୍
ଦ୍ରୁତ ଦାହାତୁଳ ବନ୍ଦସହିତ ଜନଗର ସମ୍ମାନ ପ୍ରାପ୍ତ
ହୋଇ ପଠନାୟକରେ ଛାପଣ୍ଡିତ ହେଲେ ।
ମୁଖରୀମାଳର ଜ୍ଞାନ ଅଭ୍ୟକ୍ତି ଦେବାକୁ ଏ ଧେମା-
କିଳୁ ଦୂର୍ଦ୍ଵାର କରିବା ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଜ୍ଞାନ କରିବାକୁ
ଫେରିବ ତାତେକନ୍ତ ଯୋଗ୍ୟ ବାହେକ ସମୟ
ଯୋଗ୍ୟକୁ ସବ୍ରିଦ୍ଧ ହେବାର ଅବେଳା ଦେଲେ
ଏ ତହେନିଯାଜାର ଦର୍ଶକ ଆମାକୁ ସମ୍ମାନ
ପ୍ରେରିଲା ଦିଲେ ।

ତେବେଳାର ମାନ୍ୟମୁକ୍ତ ଶୋଇ ସାହେବ
ତେବେଳା ମାନ୍ୟମୁକ୍ତ, ଡେମୁକ୍ତ କମିଶନର ଏ
ଅଜାଧି ଉତ୍ସବରୁ ଘୋଲୁଷ କର୍ମଚାରୀ କାଳ
ଘଟକାପ୍ରକଳରେ ଭୂମି ହେଲେ ଓ ଘୋଲୁଷ
କମିଶନର ଭବିଷ୍ୟତ ବନ୍ଦମୁକ୍ତଳ ସହ ଅସିଲେ ।
ବିଜ୍ଞାନବିଦ୍ୟାରେ ଦ୍ୱାରା ଯତ୍ନ ଏ ଗଣ୍ଡାରାମକମ-
ରୁରୁମନ୍ଦରେ ବନ୍ଦୁକ ଓ ପ୍ରତିକଳରେ ଧ୍ୟାନିତ କୋଇ
ଥିଲେ ଏ ମଧ୍ୟ ଛ ଛୁଟ ଓ ଇଂରେଜରେ କରାନ୍ତିରିମାନ
କୋଇଅନ୍ଧରେ । ଏ ବୟାବହି ଦୂରିରେ ସୁନ୍ଦରମାନ
ଭ୍ରାତ ହୋଇ ଏ ଥିଲେ ବନ୍ଦୁକ କରୁଥିଲୁ
ତରବାର ଅଗ୍ରାହୀ ବଜା ଘୋଲୁଷପ୍ରକଳ ରଖୁଥିଲୁ
କର୍ମଚାରୀ କାନ୍ଦାରୁ ଅବ୍ୟାକ୍ରମିତ କରୁଥିଲେ । ଘୋଲୁଷ
କମିଶନର କ୍ଷତିକଳ ନ ହୋଇ ମୁଖଲମାନ
ମାନ୍ୟମୁକ୍ତ ତୁଳିତା ରେଖାକୁ ଛାପିଥିଲୁ
ଅଗ୍ରାହୀ ଦୂରି-ପ୍ରକଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବୁ ଯେଉଁ
ଏବାହିମନ୍ଦରୁ ପୁଣ୍ଡ ଓ ଦୃଢ଼ଭବନେ କହିଲାକି
ଏ ପାଇନିରାତମଧ୍ୟରେ ହେଲାକେ ବୁଲ କି କାହିଁ
କରିପରିବାକ କାହାର କରିବିଲେକିମୁଁ କାହିଁ ହେବାକ
କହୁଥେ । ତହିଁକ ମୁଖିବ ନ ହାତିବାଜି
ଆଗ୍ରାହୀର କଲେ ମୁଖଲମାନମାନେ ଫେରିଲି
କାହିଁ ପ୍ରକୃତ ଅଭାବ କିନ୍ତୁ ଦେଇଲା ମାତ୍ର
ଖୋଲୁଷ ପରିଷକର ସେହିରେ ସମ୍ମାନ ହେଲେ
କାହିଁ ପାଇଦାଟି ଖେଳ ହେଲୁଥିଲୁ ଘୋଲୁଷ
ବହିଶକର ଆନ୍ତର୍ଜାତିରେ ପ୍ରାକ ଘରିବାର ଚାହିଁ
କାହିଁ କରୁଥିଲୁ କିମ୍ବା ମୟଲମାନମାନେ “ କାହିଁ

ହିଁ, ” ଶବ୍ଦରେ ଅଳାପନକୁଥୁଳିତ କଲେ
ଫୁଲର ଦୂରାଧ୍ୟନ ଜରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ
ଓ ପୋଲାବ ଅଖିଲୁ ଅଗ୍ରହ ହେଲେ । ପୋଲାବ
ଶେଷିବକ ହେତୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅନ୍ତମଗ କଲେ ।
ଛୁଟପୁଣ୍ୟର କି ହେଲେ । ଅଣିଯିବ ମୂଲ୍ୟ-
ମାନ ହିଁ । ଅଧିକ ମହୀୟରେ ଠାବ ଧାରିବେ
୧୦୦୦୦ ରାଶରେ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରଦାନ କରି
ପଲାୟକ କଲେ । ଜ ୨୪ ଶ ମୂଲ୍ୟମାନ ଧୂତି
ହେଲେ । ଏତରୁଥରୁ ୨୫ ଜର ଆହାର ଥିବାରୁ
କାଞ୍ଚରେଲ ରୁଷ୍ସାକାଳକୁ ପ୍ରେରିତ ହେଲେ ଧ-
ାତରବନ୍ଧିତ ମଧ୍ୟରୁ ଦୂରକଳ ମୁଢ ଦାସୁ ପୋଲାବ
ପଞ୍ଚରେ ମିଳିର୍ଦ୍ଦ୍ୟାବେଳ, ଯୋଗେନ୍ଦ୍ର ବାବୁ ଓ
ନେତ୍ରେବ ନନ୍ଦାପାତ୍ର ଅନ୍ତାକ ପ୍ରାୟ ହୋଇ
ଥିଲେ ।

ପୁରୁଷାନ ଦେଉରୁ ସତାଙ୍ଗ ପକ୍ଷର ଲୋକ...
ମାନେ ମସିଦିହ ପୁନର୍ବୟ ଛଣ୍ଡ ଦେଉଥିଲେ ।
ଲାବ ସକାଳରୁ କଲିକରା ପ୍ରତ୍ୟାମନଙ୍କ
ଦେଉଥିଲେ ଓ ଶାନ୍ତିରଷା ନମନ୍ତେ ୨୫୩ ୦ ହରା
ହନ୍ତୁକର ଓ ୩ ଛନ୍ଦ ଗୋପ ଦର୍ମବ୍ୟାସ ବେ
ତାରେ ଛାନ୍ଦ ହୁଲେ ।

ମୁଖଲିଙ୍ଗମାତ୍ରେ । ଏହି ପରାମର୍ଶ ହେଲେ
ଅଜ୍ଞ କୁଣ୍ଡ ସେମାନଙ୍କର ଟାଙ୍କ ଲୁଣି କି ଶୁଣି
କୁଣ୍ଡି । ତୁମ୍ଭରୁଦିନସ ଅର୍ଥାତ୍ ଯୁଧବାର ଦିନ
ଏ ୧୯ ଟାଙ୍କ ସମୟରେ ଦୂର ସହିତ ମୁଖଲିଙ୍ଗମାନ
ଯମଦେବ ହେଲେ । ସମାଜେ ଧୋତାରେ ବିଷ୍ଵାସ
ଶୁଭଚୌପାଳୀରୁ ଅଗ୍ରମେଳ କଲେ ଓ ଦେଇ
କଳକଳର ବାଲୁଦିଧାରକ କ୍ଲେଣ୍ଟର ପାହେବ
ଦୂରନିଳା କିମ୍ବା, କଳାଶକୁର ହେଲାଏଇ ଏ
ମୁଖର ଉଚ୍ଛଳକୁ ଘନାଗୋକୁର ଏଇସ୍ତ ବିଶ୍ଵାସ
ତେ ନର୍ତ୍ତନ ନାମକ ଏକଜଣ ଇଂରେଜ କଣ
ଦେବ ଅଗ୍ରମରାଜମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ରମେଳ କଲେ ।
ଦେଇଯାଉ ସାହେବଙ୍କ ପୁକାଗା ଜଣେ ଦୁସରମାନ
ଦାଳକର ମନ୍ତ୍ର ଦିଲାହୁଣ୍ଟ ଦୋରଥୁଲ । ପୁରୁଷମାତ୍ର
“ଦିଲ, ଦିଲ” ଶବ୍ଦହାର ସୁତରେ ଅଗ୍ରମେଳ
ଦେଇଥିଲେ ଓ ମୁକାଖାର ହିନ୍ଦ ଅଗ୍ରମେଲେ ।
ଅବ୍ର ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଦେଇଯାଉ ସାହେବ ଅଭିନ
ହେଲେ ଓ ପୋକାଣ ରହିଥାଏବା ଏ ଜନଙ୍ଗ-
ବାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଗ୍ରମେଳ ଅବ୍ରାତ ହୋଇ
ହୋଇଥିଲେ ମାତ୍ର ଏ ମୁକ୍ତ ସମାଜ କଲିବା
ପୋଲୀରେ ପକୁଳ ଧାର କଥିଲ ଏଥର କାରାଗା

ଏହି ଯେ ମୁସଲମାନମାନେ ଟେଲିଫୋନ ତାର
ତାଟି ଦେଇଥିଲେ । ଜଳକଳ ସ୍ଵକି ସମୟରେ
ମୁସଲମାନମାନେ ପୁନଃୟ ମେଳିଦୁ ନିର୍ମଳ କରିବା
କାରୁ ଅରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । କେବି ବାହୋର
ଲଂଘକ ଦେଖିଲେ ଅକମଣ କରୁଥିଲେ । ଶର୍ତ୍ତ-
ନିଧର କଲର ଅଧ୍ୟେତ୍ର ସେଲିଟାର ସାହେବ
ଶର୍କଲର ହସ୍ତରେ ଗେନ ଖୁବିଲୁ ଯାଉଥିଲେ
ମୁସଲମାନମାନେ ବାକୁ ଅକମଣ କରେ ତେ
ଜଣେ ଯଷ୍ଟି ଥାତହାର ରିକଲ୍ଯୁର ଲାଙ୍ଗି ଦେଇ
ଥିଲେ ଓ ସେ ସେଠାର ଜଣେ ବାରୁ ଘ୍ୟାମାଚ-
ରଣକଙ୍କିର ଗୁଡ଼ରେ ଥାଣ୍ଟ୍ୟ ନେବାରୁ ତାକୁ ଓ
ଭାଇର ମହାୟତାର ଝଳମୋହନକୁ ଧରିଆଣି
ଥାବାତ କଲେ । ସ୍ଥାନର ସାହେବ ସଂକଳନ
ହୋଇ ଦୁଇଜଣରେ ପଢ଼ିବ ହେଲେ । ଟେଲି-
ଫୋନ ତାର କଟା ହୋଇଥିବା ହେବୁ ଏ
ଜୀବନ ସମ୍ମାଦ କଲିବତାରେ ପଞ୍ଚିକ ପାରି ଲା-
ଗୁଲା । ଅବଶେଷରେ ନ ଗେ ନିର୍ମେଳ୍ପର ସାହସ
କରି ଦୁଇଧାଉଣି ଥାବାରେ ଉପସ୍ଥିତ
ହୋଇ ଟେଲିଫୋନଫ୍ରାମ ଧରିବ ଦେଇଥିଲେ
ପ୍ରଥମରେ ନଳିବଜାରର ଘୋଲାର ଅନାନ୍ତ ୫୦
ଜଳ ଅନମଳ ଛଇ “ନବ୍ୟକାଳୀ”, ମୁକରେ
ମୁସଲମାନକଙ୍କ ଅକମଣ କଲେ । କୁରୁଏକ-
ଅର ଦନ୍ତୁ ନ ଗଲି ବର୍ଣ୍ଣାରେ ମୁସଲମାନମାନେ
ହଟଗଲେ ତ କହୁ ମୁସଲମାନ ଅକର ଦେଇ
ଥିଲେ । ଜଣ୍ମକ ଥାବାରେ ଜଣେ କରେଲୁ

ଏହି ସ୍ଵକି ଶୈଖ ପ୍ରଥମେ ପୋଲାଶ ତା
ଦୁଇ ଗଣାର କଳାପୁରୁଷ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଉଚ୍ଚ
ସେବୀୟ କନ୍ଦଜୁବଳ, ଅଧ୍ୟାତ୍ମେଷ୍ଟ ପୋଲା
ପ୍ରାଚୀ ଏକଶବ୍ଦ ଲିଙ୍ଗରେଜ ସଫାଇତ ବୈନିୟ
ଅର୍ଦ୍ଧଶବ୍ଦ ଅଧ୍ୟାତ୍ମେଷ୍ଟ ସମରିବାହାରରେ ତା
ସ୍ଵକି ହୋଇଥିଲେ । ଏହା ବେଳେ ମୁସଲମାନ
ମାନେ ପ୍ରାଣ ଦୟାରେ ସେ ଶ୍ରୀନ ଶ୍ରୀ ଉତ୍ସବ
ଯାତାର ମାରେ ଶାନ୍ତିରେଣ୍ଟ ନିମନ୍ତେ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ
କଳାପୁରୁଷ ଓ ଅଧ୍ୟାତ୍ମେଷ୍ଟ ପୋଲାଥ ସେଠାରେ
ମହେନ୍ଦ୍ର ରହିଲେ ।

ଏକଦଳ ପୋଲାପ ସର୍ବିଲାଇ ଗୋଟି ଦେଇ
ପେଇ ଅପୁଥୁଲେ । କେତେକ ମୁଖଲାମାକ ସେମା-
ନଙ୍କୁ ଲେଖୁଛି ଲିଖେଥିବାର ଅଜମାଣ କରେ
କିନ କେହି ଆଶାକିଧର କ ଲୁହିଲେ ।

ପଗାରିକ ଓ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦେଶ ଯେଉଁ ଯାଇ
ତେଣୁଥିଲି ଓ ବଳେକୁଣ୍ଡିତ ହେଉ ଯେଉଁ ଯାଇ
ତୁମେ ବସିନ୍ତି ଅଧ୍ୟାତ୍ମରେ ଘୋଲାସ କମିଶ୍ଵର,
ତେପୁଠି କମିଶ୍ଵର ଓ କନ୍ଦମୁଦଳ ଶ୍ରେଷ୍ଠିକବ
ହୋଇ ଦେବୁ ଥିଲେ । ଏ ଦୂଷଣ ଦେଇବାକୁ
ମନୋହର ଧୂଳି ସବ୍ୟ କିମ୍ବୁ ଅଥମଣ୍ଡ ହେବୁ
ଦେହ କାହାର ମନୋହାରିଲା ତୁଦୟୁଜମ କରି
ଧାରି କଥୁବେ । ଏହି ଦଳ ମାତୃଥ ନନ୍ଦାରୁଚିରି
ଆସିବା ଛଣି ଏହିଦଳ ମୁସଲମାଜ ସେମାନଙ୍କ
ଅକ୍ରମଣ କଲେ । ସ୍ଵର୍ଗ ଘୋଲର ନମୀଶର
ପ୍ରକ୍ଷେତ୍ର ଅଧ୍ୟାତ୍ମରେ କର୍ଜରିତ ହେଲେ । ସମ୍ମି
ପ୍ରହାରରେ ଜଣଣ କଳମୁଦଳର ମସ୍ତକ ଉପରୀ
ହୋଇ ସାଇଥିଲା ।

ମାତ୍ରାଥ ବଜ୍ରାଇ ଓ କଲେକ୍ଟିଙ୍ଗରେ ଏହି
ବଦଳ ଘଡ଼ିଗଲୁ । ଦେଖାଇଲୁ ସେ ବଜ୍ରାଇ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅବସାନ୍ତ ହୋଇ ମୋଟି ଏଣ ଥିଲେ
ବଦମାସୀ ଲୋକମାନେ ରୁହେଇଲୁ ପ୍ରକାଶ
ଅଭ୍ୟାସୀର କରିଥିଲେ । ଅକ୍ଷ୍ୟମୋହି ମେଘର
ଜଣେ ମିଥନେର ଦିଶେର ପଦ ଶିଖି ମୁହଁକୁ ମମନ
ବରିଥିଲେ ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି ଭଲେଇ ଦିବିଟରେ
ଜଣେ ଲୋକ ଗାନ୍ଧୀ ସମ୍ପଦ ଆସାଇଲେ ମୁଖୀମା
କରିଦେଲେ । ବେ ଦୈତ୍ୟାର ଟ୍ରୀ-ନାଟରେ
ଦୂରୁଥରେ ପାଇଁ ପାଇଁ ଧରି କେମେତି ଦୂରସା
ମାତ୍ରାରୁ ଟାରିଆଣି ପ୍ରକାର ପ୍ରକାରହାଏ ମୁବ
ନ୍ତି ଦରି ଧକାଇଲେ । ଥରୁ ଦୂରଗୋଟି ଧାଦନ
ବାଦେବ ବାରସାଇବେଳ ମାତ୍ରାରେ ଯାଉଥିଲେ ।
ଗାନ୍ଧୀ ଲାଟରେ ଦୁହାର ଆଇବାରୁ ହେଲା ।
ପ୍ରାୟ ଶାର୍କ ଝାର୍କ ଟ୍ରୀମାତି ପ୍ରକାଶାରଥାରୁ ।
ଏହିଥିର ଅଭ୍ୟାସୀର ଗୁଡ଼ି କଣ ଏଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ହୋଇଥିଲ ତେବେକବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଟିଏ
ପଦବାଲ୍ ବଜ୍ରାଇବା ବଜ୍ରାଇରେ 'ଦେଖାଇବ
କି ଥିଲା ।

ଅବଶେଷରେ ଏକବଳ ଛଂରେନ ଓ ଏକ
ବଳ ଦିଲ୍ଲ ଥାବେପ୍ରା ହେଳିଥ କଲେଜଫ୍ରିଂଟ ଓ
ମାତୃଆବଳୀର ଜଳରେ ଥିବ ଛୁଟୁଟ ହୋଇ-
ଥିଲେ ଓ ସେମାନେ ଗୁଲା ଦର୍ତ୍ତ କିମ୍ବମରେ
ଧାରମାଳ ହୋଇଥିଲେ । ଜଣେ ନର୍ତ୍ତାବୀ
ମୋତି ଗୁଲା ଥାବାରେ ହକିଙ୍କ ହୋଇଥିଲା ।

ଶୁରୁବାର ପ୍ରାତିକାଳରେ ଦେଖାଗଲା
ଏଥାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଦିବାଜନାମ ଦିଇଅଛି ଓ ଶ୍ଵାନେ
ଯୋଗିଷ୍ଟିଷ୍ଟଙ୍କରେ କମକ ହୋଇଥିଲା ।

ପିତ୍ତରୀ

ମୁକ୍ତ ମନ୍ଦିର ପ୍ରସରିଣ୍ୟ ଉପରେ

୧୯ ମାର୍ଚ୍ଚିଆ କାନ୍ଦିଗାସୀ ହେତୁରଜ୍ଞ ପାଇଁ
କଥାରେ ମାନବ ପାଇଁ ମହା ପଦିକ, ଏ କରିବୁ
ଏହି ପାଇଁ କଥାରେ ପାଇଁ ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ
କଥାରେ କଥାରେ କଥାରେ କଥାରେ କଥାରେ କଥାରେ
କଥାରେ କଥାରେ କଥାରେ କଥାରେ କଥାରେ କଥାରେ

୨୩ ପେରେ କୁଳେ ଲୈବିଦିବ ଆମ୍ବାରେ କୁତକାର
କେତେ ଟଙ୍କା ଅମ୍ବାରେ କଥାକାର କଥା କଥାକାର
ଲୈବି କଥାକାର ମେଟ୍, ସମେଟ୍, ସମେଟ୍, ଧାର
କୋଣାର୍କ କୁତକାର କୁତକାର କଥା; — କଥାକାର

ସ୍ଵାମୀଶିଳଦ୍ରବ୍ୟ ବିକ୍ରୟ ।

କମ୍ପିଲେ ଶିଖ ସୁଅହିର ତେଳ ପ୍ରକାଶ କଟିବ
କ୍ରୀଏଟୋମ୍ବାଇବ ସ୍ଵପ୍ନକରବୋଲାଜିକେ ଉଚ୍ଚମ୍ଭୁ
ଦେବ୍ରଥାର ମୋଟାଷ୍ଟର ଜ୍ଞାନକମାରୀର ଭଗବା
ଟମା ପାଠାଇବେ । ଯି ପାଠ କ୍ରୀଏଟୋମ୍ବାଇବ ପଠା-
ଶିଖ ତାହା । ପାଠ କମନ୍ତ୍ରେ ଟ ୦ ୫ ଅଛିବ
ମୋଟାଷ୍ଟର କହିବ ।

ମୁଦ୍ରିତ ଲୁଟ୍ଟିକାଳ	୧୦	ଟ ୨୦
ପ୍ରଦୂରାଜ	"	୧ "
ପ୍ରଗାଢ଼ିକାର	"	୧ "
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତମ୍ବିର ବିଭାଗେ		ଟ ୩୫୯
ଏତିଥି	ଛେଷଣି	ଟ ୧ ୯୯
କଷ୍ଟପାଳମ୍ବେଶ୍ୱର	କତପିଲ	ଟ ୧୫
ପ୍ରତିକ୍ରିଯାତିକାଳ	ପ୍ରକଟିତ	ଟ ୦୫
ଏତିଥି	ଚତ	ଟ ୦ ୫୫
ଶୋଭା ପ୍ରାଣକାଳ		ଟ ୦ ୫୮
ବସେତସ		ଟ ୧ ୮

ବିଜ୍ଞାନ ।

ଶୁଦ୍ଧ ପ୍ରକାଶକ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୫୦/୨
କଟକ ପ୍ରଦୀପମୂଳକ ସାହିତ୍ୟକେ ଟ ୧୦୦
୧୯୮୫

କୀର୍ତ୍ତାପନ ।
ମରବର, ସଂଖ୍ୟାବଳ, ଅଧିକାରିମନେତା
ଓ ପାଠ୍ୟମେଧ୍ୟରେ ବିଜ୍ଞାନ ।

ପ୍ରକାଶନ ।

ଶାଂଖସୁର ତୁ ହିନ୍ଦୁ ମନ୍ଦିର,
ହୋଲମେହ ପଦାର ମୁଦବ ମନ୍ଦିର
ଫରଣାକଟାର ଲୋହିଙ୍ଗମାଳାର ସୁରକ୍ଷାକ ଦେବତା
କରେ ବନ୍ଧୁ କେନ୍ଦ୍ରମୁଖ ଦୂରକ ଶତ
ଦୈତ୍ୟମଳେ ଦକ୍ଷେଷ୍ଣର ମାତ୍ରାରକେ।

ପ୍ରକାଶକ

ଏହ କଟକ ସ୍ତରେକମ୍ବାଳ ଦିଲାଗେ
କଟକହାଇପ ଧାରୁଣ୍ୟ କମ୍ବାଳଦାଶ
ଅନ୍ତର ରାଜବା କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥିବା ଲାଙ୍ଘନ
ଏ ହୁଲାହାଇବା ସାଇଚର ତେବୁଅମର
ଏତ ନାନାପ୍ରକାର ଟାଇଟଳନବସା କୋ
ଣି ପ୍ରଧାନାଙ୍କ ପ୍ରାଚୀର ପ୍ରଗ୍ରହିତ
ହେଲେ ବେଅମ୍ବଳ ବସନ୍ତ ବରର ଅର୍ଥ
ବ୍ୟାଗରୋଧାରୀ । ଏବାଇତା ଲାଙ୍ଘନ
କଲାମା ଅନ୍ତର ନାଲକାର କଟକାବ
ହେଉଥିବ । ଅନେବନ କଟକ ଅନ୍ତର
କଟକା ଦେଖି ବର ଜାଗି ଆପବେ
ଦରଶବିଜାଇ } ଶା ଗୋଲାପରତମା
କଟକ

ଦେଖାଇ ପଞ୍ଚବିଂଶି

383

କେବଳ ତାର ଉପରେ ଦୁଆଗ ମାତ୍ର
ହେଉଥିଲା । ଏ ଖାତା ଦେଇଥିବ, ତଥା

卷之三

卷之三

ମାତ୍ର ଦେଇବ । କିମ୍ବାତେ କିମ୍ବାତେ
ନିର୍ମଳ ଶର୍ପା ଏହି । କି କିମ୍ବା ଦେଇ କିମ୍ବା

ପଥକ କରିବ ସାହେବେ ସଜ୍ଜ କରିବାକୁ
ହୋଇଲାମନ୍ତିବି ।

ବିଜ୍ଞାନ ପରିଷଦ ଉତ୍ସବ କାହାରେ

卷之三

ସାହୁବିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ।

୭୩

ମୁଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

第 9 頁

五

三

ପାତ୍ରିକା

六

ଏ ଦୃଶ୍ୟକନ ମୁଗ୍ଧିକର ଅଟିଲ ଉତ୍ତରପତ୍ର-
ମାନେର ଦାରହୋର୍ତ୍ତକ ଦିନୁବରେ ଚଳିଗମାସ
ଏ ତ ବିଷ୍ଣୁରେ ରୂପ ମାନାର ହୋଇଥିଲ ।
ମୁଗ୍ଧି କ କାଣି ନ ଦ୍ୱାଳେ ଯେ ଏ ସଂଘାତରେ
ମାରଇ ପ୍ରାସାଦ ଥିଲ ?

କୁଣ୍ଡ ବେଳକୁ ପାରଦିତାରୁ ଧରିବି କରୁଥି
ଗତାୟାବ ଭୁଲଦର ପରମତରରେ ଏକଥର
ଦେଖିଥିଲା ଓ ପୁଣି ଏକଥର ଗମନରେ ସମୟ
ଅଧିକ ଲାଗୁଥିଲା । ରେଲପାଠ ବିଷ୍ଟ ହୋଇ
ନ ଥିବାରୁ ଏହାର ଦୃଢ଼ତତ୍ତ୍ଵ । ନାହିଁ ବଜିଲେ
ଆନନ୍ଦ ଅନୁଭବୀ ହେବାର ସମ୍ଭବ ।

ବାଲେଖର ମଳେକୁର ମେ ତି, ଦେ ଛାଣ୍ଟ
ପ୍ରଧାନର ତୋଟ ମାଲେଖର କଳେକ୍ଷମର
ମୂର ପଢ଼ି ଗୁରୁଶ ଦରିବାରେ, ଅଣିବିଷେଷକ୍ଷମ
କଳେକ୍ଷମ ମେ ଯେ, ଏକ, ଗୁଡ଼ ଗତ ମଳଳ
ମାର ଖୋର୍ଦ୍ଦିରେ ପଢ଼ି ସେଠା ସଦତଜଳନ
ପ୍ରସର ତର ଛାଣ୍ଟ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଅନେକ ସୁଲାରେ କର୍ମଗ ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବାରେ
ଆସାନ ତିକ୍ତଖାତ୍ । ଏହାର ଦେହୀ ଆସିଲାହାବ
ପାଳା ହୋଇ କର୍ମଗ ଦୃଷ୍ଟି । ମାତ୍ର ଏହାର
ଦୈନିକର ପାଇଶ ଏହି ସେ ଆକାଶରେ
ପଦ୍ମର ଧୂଳି ଲିପେଥିଲା । ତଥି ପମ୍ପରେ ମେହି
ତେ ସହି ତି ତିର୍ଯ୍ୟକ ଦେହାରୁ ପଥିବାରେ
କର୍ମ ମଞ୍ଜି ହେବା ଅର୍ଥରେ ଚାହେ ।

ଭାଗଲଧୂରର ଉତ୍ତମ ଜୀବିତର ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ଧ୍ୟାନ ଲୁଚ ସେହି ନମରର ଦେଖିଯାଏବେ
ଗୋଟିଏ ଦାତର ପଢ଼ିଥାଳୟ ନିମନ୍ତେ ୧୯୦୦୦୯
ବାରାନ୍ଦି ଦରବାରୁ ହୃଦୟରୁ ୧୦୦୦ ବାରେ
ପଦମୁଦ୍ରାର ସୁନ୍ଦରିଙ୍ଗ ସବ ଟ ୧୦୦୦ ବାରେ
ଅବଲମ୍ବନ କରିବାର ଅନ୍ତରେ ହୋଇଥାଏ
ମାନୁଷର କରେଇବ ଏହାରେ ବାପାଙ୍କ
ଥିଲୁବାବ ଦେଇ ଆକୁଣ୍ଡ କୁରାକୁଣ୍ଡ କ
ରିକୁଳଧୂର ଖୁଲୁ ନିଷାଠେ ଦାତା କିଛି
ହତୀ କରିଦେବେ ଏବି ବାହାରୁ ନବର୍ତ୍ତିଦେଇକ
ଉଦ୍ଧାବମରଣରେ ଅର୍ପଣ କରିବେ ।

ତାକାବିଜ୍ଞନ ଅର୍ଦ୍ଧର ଶ୍ରେଣୀର ସମ୍ପଦରେ ଉଚ୍ଚମୁଖୀ ଗ୍ୟାପ୍ସନ ମୁଦ୍ରା ଗୋଟିଏସ୍ଟାର୍ ଟ ୧୦୦୦୦ ଲାକ୍
ଏବଂ ତାକାବ ନବାବ ଅଧିକ୍ଷେତ୍ରା କାହାତିର
ସ୍ଥାନ, ଅଧିକ ଭାବରେ ଟ ୧୦୦୦ ଲାକ୍ ଦାକ କରି-
ଦାରୁ ବୈମାନିକ ନବାବିଧାରୀ ଏବଂ ଶତବିଜ୍ଞନ
ମାନ୍ୟବର ବଜେଦର ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଡି ।
ପ୍ରଥମ ଦାନଦୀର ମାନ୍ୟ କିନିତଃପରେ ଗୋ-
ଟେ ହୁଏ କରିବ ସ୍ଥାପିତ ହେବ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦାନ
ରେ ସହଯୋଗରେ ମୋହିବ ଲୁହାର ରେଳ
ଦେଖୁଣ୍ଡ ସମତ୍ତୁର୍ବ୍ୟାପ ପଢ଼ିଥ ଏବଂ ତହିସ-
ଗରେ ଗୋଟିଏ ମୁମ୍ବାର ମହାବ୍ରାହ୍ମିକ ଅର୍କ-
ତ୍ରେ ସ୍ଥାପିତ ହେବ ।

—OKO—

ପ୍ରସିଦ୍ଧି କଲେଜରେ ହୁଅମୋଟି ଏହେ-
କୁ ପଢ଼ାଇଥାଗୁଡ଼ିଏ ଶତା ଏଧି କୃଷଣରେ ହୁଅ

ହୋଇ ପରୁ ଥିଲା । ଅମ୍ବାନାଳର ଏଠା
ରେହେନୟା କଲେଜରେ କିଏ ଖେଳାରେ ମଧ୍ୟ
ଦୂରଶୋଟ ଗୁମ୍ଫା ଲାଗି ହୋଇ ଥିଲା ।
ବସ୍ତୁ ବାଲକମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କମ୍ପ୍ୟୁଟା କାମିଟା-
କ୍ଲାବ ଏବଂ ହୋଲ୍ ଗାଠ କରିବା ବନ୍ଦିଷି
ଶୋଇଛାଯୁ ନୂହଇ କରି ବାନା ପ୍ରମାଣରେ
ଅନ୍ତରୁକ୍ତର ଅଟେ ମାତ୍ର ଏକକାଲୀଙ୍ଗ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ନୁହେ । ଧର୍ମମାନେ ଆଶା କିମ୍ବା ଏଠା
ରେହେନୟା କଲେଜ ପ୍ରାଚ୍ୟମାନେ ଖେଳାଳର
ଥର୍ମବ ସନ୍ଦର୍ଭବହାର କରି ଅଧିକାରୀଙ୍କ ମହାନ୍ତର
ପରିଚାଳନା ଦେବେ ।

ମାନ୍ୟବର ବହୁଧର ଦର ଅଲେନିଛାପ୍ରଭୁ
ମାତ୍ରେକି କାହାରୁ କଷ୍ଟକି ଯିବାଧୂଳ ସାବଧାର
ପରେ ଥିବାସମୟରେ ତୁମିତମିବାର ଗୋକ
ସବ ଦେବାର ଅବଶର ଫୋଟୋ କରିବାର
ହିରିପଦ୍ମ ନିକଟକୁ । ୧୯୨୨ ପଠାର ଥିଲେ
କି ସଦ୍ୟଟି ବଳିବାର ସବ ଅଜିଖାନାର ପ୍ରାକତେ
ତୁମିତମି ଦାରୁ ଗର୍ବ ତୈରିବାକରୁ କମେଜ
କଞ୍ଚ ହୋଇଥାଏ ଦେବେ କେମାହିନ୍ତି ଯାନ୍ତାରୁ
କମିଶ୍ରେଷ୍ଠରେ ବର୍ତ୍ତିବ କରିବା କଷ୍ଟକି
ବର୍ଷ ଯାଇଁ ୧୦୦୦ ରା ଟଙ୍କା ଦେବାରୁ
ପରୁ ଅଛିନ୍ତି । ଏତମା ବାଯତେରଥେ ତୁମିମୁଁ
ଦେବୁ ମହା ଅନ୍ତର ପାଇଦାପ
ଅତ୍ୟନ୍ତରୁକୁମାତ୍ର

ଅଛନ୍ତି । ସାହେବଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅବଶ୍ୟକ ତା ଲାଗୁ
ଏଥର ଉପର ଲଗାଇଲା ।

କୁଣ୍ଡଳ ଉପଲବ୍ଧରେ ସମାଦିନର ପାଖା-
ନଗା ଦୂରି ଦେବାର ଅଧିକାର ଗର୍ଭମେଷ୍ଟରୁ
ଥାରବାର ପୁଷ୍ପ ଅଶା କମ୍ବ ଯାଇଥିଲା । ତାଙ୍କ
ଅବା ନ ମିଛି ଲୋକେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଶୁଣ
କି ପୁଲେ । ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ସ୍ଵାଧୀନକା
ଏବଂ କରିବାର ଉପାୟ କିଳାଗରେ ଲୁଣିଖର
ଏବଂ ପାରିଯୁମେଷ୍ଟରେ ଏଥର ରଣ୍ଜା ହେଉ-
ଥିଲା । ବୁଦ୍ଧମୁଁ ମେମର ରୂପନ୍ତି ମହାଶୟଦ
ସ୍ଵାଧୀନଗା କମ୍ବ କରିବା ସମୁଚ୍ଛିକ କୋଲି ଟାଇମସ
ଫୁଲିବାରେ ପ୍ରଦଳ ଲେଖିଥାଏନ୍ତି । ସେ କହନ୍ତି
ଯେ ସବ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଦେଇବାରେ ଏବଂ ଦାତା
ଶାରନାରୁବେଳିମାନେ ଯେ ବୃଦ୍ଧାୟ କରନ୍ତି
ମାହା ତିଥ୍ୟା ଅଟେ ଏବଂ ଦେଶୀୟ ସମ୍ବନ୍ଧପଦ୍ଧତି
ମାନ ବର୍ତ୍ତମାନ ବ୍ୟାପକାରିତାକୁ ହାତରେ
ହିବା ପ୍ରକେ କହୁ ରହୁ ବ୍ୟକ୍ତି ସେମାନଙ୍କ
ଦିଶା କରିବାର ତେଣ୍ଟା କିମୁଖକୁ । ସବ
କବୀରୀତେ ସମାଦିନର ଆପଣା ଅଧିକାରର ଅଧିକାର
କହାର କରିବ ତେବେ ସେ ଅଧିକ ଦର୍ଶନୀୟ
ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦର୍ଶ ଦେବା କାହାର ନାଳା ଉପାୟ
ମଧ୍ୟ ଅଛି ମାତ୍ର ତାହା କୋଲି ସତ୍ତ୍ଵାୟ ବେଶୀୟ
ସମ୍ବନ୍ଧପଦ୍ଧତି କରୁଥିଲେ ଏପରି ମର ପ୍ରଦାନ
କରିବା ହେବାହେତୀ ସମୁଚ୍ଛିକ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ଯଦି କୁଣ୍ଡଳ ସେବକଙ୍କିଲେ କୁମୁଦ ହୋଇ
ଥିଲୁ କେବେବେଳେ ଅନ୍ୟ କାହାରକ
କେହିଁ ମରିବେ ଅମ୍ବେ ଦୋଷି କରିବୁ ?

ପ୍ରାଚୀର କୁଣ୍ଡଳସାହୁ ବିଦ୍ରୋହ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଅମେରିକାରେ ସହିତେଷ ଆମ୍ବିରଣ ମନ ସପ୍ରାଦତ୍ତରେ
ପ୍ରକାଶ ହରଥାଇଁ । ତତ୍ତ୍ଵଚିନ୍ତନରେ ଶୈଖିତ୍ୟର
ଜୀବା ଯାଏ କି ଥିଲା । ଏବେ ମୋଳମାଳ ଏବେ
କୁଣ୍ଡଳସାହୁ ଏବେ ଲିଖେ ହଜାରା କିନ୍ତୁ
ଶୈଖିତ୍ୟରେ ଯାହା ହେବାର ହୁଲ୍ଲ ତାହା ହେଲା ।
ମୂଳକିବ ସ୍ରଳରେ ଛୁଟିଛି ଲା ନିଜେ ଯାଇ ମୁଦ୍ରା-
ଚକ୍ର ଅବଶ୍ୟକ କୁଣ୍ଡଳଶାୟୀ କର ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି । ଥକଣେବରେ ଅଦ୍ୟାକର ଅବେଶ
କାହିଁମାତ୍ର ଦୃଥାରେ ଏବେ ଗୋଲମାଳ
କୋର ଦେଇବନ୍ଧୁତିଏ ଲୋକ କଞ୍ଚୁ ହେଲେ

ପୁନଃ କର୍ତ୍ତବ୍ୟାଳେ

ସମସ୍ତେ ଅଳନର ବାଧ ସବ୍ୟପି କିଛି କେଅଳନ
ହୋଇଥିଲା ତାବା ସଙ୍ଗେ ମେଚିତ ହୋଇ ଛାଇ
ଦିଗ୍ବିଜ୍ୟ ଅନାମବରେ ଛଣାଇ ଥିଲେ ଆକଷ୍ୟ
ସୁକର୍ମ ଦୋଳିଆଯା ।

ମସଜିଦ ଦିଲ୍ଲୀରେ, ଜିମେ ମହାରାଜା ଜେନ୍କିନ୍‌ସ୍ଟ୍ରୀମୋହନାତାରକାର ହେଉ ମାତ୍ର ଦିଲ୍ଲୀରେ
ବେଳେ ଲୋକ କଷ୍ଟ କେବେ ଭାବୀର ଠିକ
ସମର କେହି କହ ପାରୁ ନାହାନ୍ତି ତେବେବରୁଥେ
ଲଂସଗାସତ୍ତ ବେଶ୍ଟାନ୍ତି ଜୁ ୩୦୦ ଏ ହତ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ଲଂଜମାଳ ବାମକ କହନ୍ତି ଜ ୧୦୦
ଖରୁ କମ ନୁହେ ମାତ୍ର ଘୋଲାସ ଉପୋର୍ଟରେ
ପ୍ରକାଶ କ ୨ ଖରୁ ବେଶୀ ମର କାହାନ୍ତି ।
ଏଥରୁ କାହାକୁ କରାସ କରିବା ୧ ଘୋଲାସ
ଉପୋର୍ଟ କେବେଦୂର କରାସଘୋଲ ଭାବା
ବିଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଛଣ୍ଡା ଅଛି । କିନ୍ତୁ କରିବା
ପଢ଼ିଲାଗୁ ଭାବୀର ବଥା ସମ୍ବ ବୋଲି କରାସ
କଲେ କଷ୍ଟ ସଜ୍ଜା ଅନେକ ହୋଇଥାଏ ଦିଲ୍ଲୀରେ
ହେବ ଓ ଏହା ଅଜ୍ଞାତ ଅଜ୍ଞେପର ବିଷୟ ଅଛି ।

ତାଙ୍କର ବିଶ୍ଵୋହରେ ଜ ହେ ଏ ଥୁବ
ଦୁଅନ୍ତରୀ ବନ୍ଦଧରୁ ୨୬ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷମି ଥିବାରୁ ବାପ୍-
ପତାକରେ ଅଛନ୍ତି, ବାଜା ଜ ଖାଗ ମଧ୍ୟରୁ
କିମ୍ବା ପାଇଁ ଶତ ଟଙ୍କା ଓ ଅବଶୀଳ୍ପ ଲୋକଙ୍କ
ଦୂରଶତ ଟଙ୍କାର ଲକ୍ଷମି ଭଲବ ହେବାରେ
ଜ ୩ ର ଲକ୍ଷମି ପ୍ରଦାନ କର ମୁଣ୍ଡି ଲହ
କରିଥିଲୁଣ୍ଠିଲା । ଏମାକବର ବିଶ୍ଵୋହ ଲମ୍ବେ,
ଦୂରକାର ନିବ୍ୟ ମାଲିଙ୍ଗେ ତ ହୃଦର
ସାହେବ ଅନୀତ ହୋଇଥିଲାଣ୍ଠି । କିମ୍ବା ତାରିଖ
କିମ୍ବା ସୋନବାର ଥିଲା । ବିଶ୍ଵୋହ ପକ ପ୍ରକାଶ
ପାଇ କାହିଁ ।

ବଲୁହାର ମଂଗଳମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶୁ ରଖା
କରିବା ନିମନ୍ତେ ଅଛେକ ବଲାଲୀ ସୁବକ
ଚେଷ୍ଟା ଘାଇସ୍ଥିଲେ ଓ ମଙ୍ଗ କେବେକ ଲୋହଙ୍କ
ରଖା କରିଅବୁନ୍ତି । ଏଥି ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ
ଧନ୍ୟବାଦର ପାଇ ଅଟିଲା । ବାପୁବବ ଏହି
ସୁଦର୍ଶନମାନେ ଶେଖାର ଫଳ ଦର୍ଶନ ଆବଶ୍ୟକ ।

ଅମୃତାକବିର ସାହେବ ଧନ୍ୟଦଗାଗା ଦେଖି
ଅଛିବୁ କବି ପାଠ୍ୟାଳ ପଦ୍ମାଲୀବେ କାହୁ ଦିନ-
ଦିନ ଚନ୍ଦ୍ର ଦାମ ଶୁଣ ସବୁଜକଣେନାଟର ତେ
ଅଛି ସବୁଜକଣ ଅନ୍ତର୍ଗତ କଥାରୂପର ଦି-
କଳାଙ୍ଗପୁର ସରଜଳର ମୁହଁରଖେଣ୍ଟେ ଶାଶ୍ଵତ
ମୋଦନ ଦୋଷାଳ ଏ ମୁହଁରଖେଣ୍ଟେ ଓ ସେହି
ଦୁଇର ସୁ ଶିଥିବ ପ୍ରଭାବ ଦାର୍ତ୍ତ ସବେ ଉତ୍ତର

କେନ୍ଦ୍ରେ ମୋଟ ଜ ୧୦୯ ବିମା ୪୭ ଜର
ପ୍ରତି ପଥାଗା ଦେଇଥୁବେ ତହେ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରସ୍ଥ
କ ୨୦ ଶରୁ ଉଚ୍ଚ ବାଲକ ପାଦ କରିବା ଏ
ସେମାନଙ୍କର ହାତ ଲେଖା ଉଦ୍‌ଦେଶ ବାଗଜମାଳ
ଜାମା ଏ ଲେବର ବାଜରେଖାପର ଦୋଷ
ହେମାରୁ ଝାସୁଟ୍ ଉପୋଛୀ ଇନ୍ଦ୍ରେବନ୍ଦର ବାବ
ପାଦାମୋଦକ ସେଇ ମହାଶୟଦ ମନରେ
ଦିଶେଷ ଧରେବ ଜାକ ହୋଇଥିଲ ଏଥୁମାଥରେ
ବେଳେକଣ ଶର୍କ କେନ୍ଦ୍ରୀ ବିବାହୀତ ହୁଏ
କେନ୍ଦ୍ର ମାର୍କ୍ଝିମାରଙ୍କ କରୁବିରେ ଭାବିତାରେ
ପବିତ୍ରମାରୁ ସେ ହୁଏ କେନ୍ଦ୍ର ସମସ୍ତ ବାଲକ
ମାନଙ୍କର ଉଦ୍‌ଦେଶ ଲେଖା ବାଗଜ ସହିତ କଲାପାଣ
ସୁରତାରେ ପକ୍ଷୀ ପଥାଗା ଦେଇଥୁବା ପାଠଶାଳା
ମାନଙ୍କର ଶର୍କ ଓ ଅବଧାଳ ମାନଙ୍କ ଗଲଦ
କଲେ କେତେବେଳ ପାଠଶାଳାର ଶର୍କ ଓ ଅବଧାଳ
ମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ଓ କେବେଳ ଉପସ୍ଥିତ
କେବେଳ ନାହିଁ ଉପସ୍ଥିତ ରହିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ
ବିଜ୍ଞାନପଥର ପାଠଶାଳାର ରୂପସାହୁ ଆଜନ୍ୟକୁ
ଦେଖିବ ସାହୁ ପ୍ରକଳକ କେବେଳ ପଥଶ୍ରୋଭୁଟ୍
ଶର୍କଙ୍କ କେବେଳ ଗୋଟି ସରଳ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର
ଲେଖିବାରୁ ଦେଖାରୁ ଘେମାନଙ୍କର ଡାକ୍ତର
ଲେଖିବା ଦୂରେ ଥାଇ ବିଜ୍ଞାନରେ ଅଶ୍ଵର ମହି
ଲେଖି ମାପରେ ନାହିଁ ଏବଂ ଧେମାରେ ଗତ
ପାଠଶାଳା ପଥଶାରେ ଲେଖିଥିବା ଉତ୍ତର କାଗଜ
ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ବସ୍ତୁକର କୌଣସି ଆଖି
ରେ ମେଳ ହେଲ ନାହିଁ । ବଦପର ଦିଃ ରଃ
କାରୁ ଅଭାଲୋ ପ୍ରକଳ କେବେଳ ପାଠଶାଳାର
ଅଭିଧାଳ ମାନଙ୍କର ସବାନକରୀ ନେମାରେ
ଯେଉଁ ସମସ୍ତ କଲକ ପ୍ରକାଶ ହେଲେ ବାହାରିବ
ଦିଲାଗ ପରରେ କିମାନ୍ତ ଲାଗାଦର ଅଟେ ।
ଆହୁର ମଧ୍ୟ ଗୌତ୍ମପାହୁ ପ୍ରାମ ନିବାରୀ ଉତ୍ତର
ବାଲସ୍ଥାନୁବ ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀବାବ ମିଶରର ଶାର
ଶର୍ଧାଶାର ମିଶ ଯେତ ବନ୍ଦୁମ ଦୁଲର ଶାର ଅଟେ
ସେ କୁଟ୍ଟ ପାଠଶାଳା ପଥଶାର ସମୟରେ ଅପରା
ହ୍ରାମ ବୈଭିଦ୍ୟାହୁକୁ ଅଭେଦକାର ସେ ମଧ୍ୟ
ବୈଭିଦ୍ୟାହୁ ପାଠଶାଳାର ରତ୍ନ ବୋଲି ପଥଶାର
ଦେଇ ପାଥ ବୋଇଥୁବାର ପ୍ରକାଶ ପାଦଧରୁ
ଏହ କୁଟ୍ଟ ପାଠଶାଳାକୁ ରଜମା ବାଗର ପୁଣି
ପଞ୍ଜାନନ ଦାର ବୋଲି ପେଇଁ ଏକ ଶର୍କ ପାଥ
କରିଥାନ୍ତ ସେ ପଢି ବର୍ଷ ମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ
ନାମ ଓ ଉପାଧିରେ ପଥଶ୍ରୋଭୁଣ୍ଣ ବୋଇଥୁବା
ର ଶ୍ରୀଦୁର୍ଗ କେପଣ୍ଡି ଇନଶେବର କାର୍ଯ୍ୟତାରେ

ପ୍ରକାଶ ଯାଇଥିଲୁ ହେଲେ ରାତ୍ ବାର ଦ ଶାମ ନ
ଗର୍ଭିଳୁ କଲ୍ପନାଶୁଭର ଓ ବିଜ୍ଞାନପ୍ରଦରକ ଗ୍ରାମ
ଜୀବିତରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକ କର ଉତ୍ସପ୍ତକୁ ବିଷୟ
ନାନ ଚଦାରଙ୍ଗ କର ଯାଇଥିଲୁ ଓ ସେଇଠା
କରେ ପଢ଼ୁ କଲ୍ପନାଶୁଭ ସୁଲଭ ମୁଦ୍ରିତ
ଆଦିବାନଙ୍କ ଦୀପକୁ କରିଲାଏ କରିବାର ଆ
ଦେଖ ଫାର ଦେଇଥିଲାଣ୍ଠି । ପ୍ରକଳ୍ପରେ ଉତ୍ସ
ଶୈଳେ ଗଠନାରେ ଯେଉଁ ମାନେ ଲିପ୍ତ ଅଛିଲି
ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସପ୍ତକୁ ବଣ୍ଟ ବିଧାର କରିବା
ପାଇବ ।

ଆମେବାବେ କଟକ ଦୁର୍ଭାସ ସନ୍ଦର୍ଭ ଚଳିବ
ଦୁର୍ଭାସ ମାସର ତା ୨ ଦିନର କର୍ମବଳ ଛାପ-
କରିବେ ପ୍ରକାଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରେସିଭେଷ-
ଭଦ୍ରାସ ପ୍ରାର୍ଥିତ ହୋଇଥିବାରୁ ସବସାଧାରଣାରୁ
ଅବଗାରେ ପ୍ରାନ୍ତାନ୍ତରେ ପ୍ରକାଶ କରୁ । କିନ୍ତୁ
ଯେଉଁ ସ୍ଵ କମ୍ପ୍ୟୁ ସେଥିରେ ଉଦ୍‌ଦେଖିବାରୁ
ତନ୍ମରୁ ଲମ୍ବାଶିକରିବାରୁ ସବସାଧାରଣ କରି-
ବାର ବିଶେଷ ପ୍ରଯୋଜନ ସାନ୍ତୁ କାହା ରାଜୀ-
ବନେ ଅନୁଭବ କରି ପ୍ରକାଶ କରୁ ।

କରିବାକୁ ନିଜଟରେ ଦେଖେଇ କଷ୍ଟକୁ
କରାଯାଉ ଓ ଦେବେଳ ସଙ୍ଗମକାଳକୁ ଧାରୀ
ହୋଇ ସେଇବ ସବୁରଙ୍ଗ ମନ୍ଦିରାଳୟର ପ୍ରାଣିର
ଦୂର ତାଲିକା ପଠନାଳନ୍ତର ଏହା ପ୍ରିଯ ଦେଲେ
ଯେ ବୃଦ୍ଧିଶାସ୍ତ୍ର ଉଚ୍ଛ୍ଵାସକୁ ସାହାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର
ସମୟ ଉତ୍ସବର ହୋଇ କାହିଁ ଓ ପର୍ମାନନ୍ଦିନ ଶା-
ନେତ୍ରକୁ ସାହାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଅବଶ୍ୟକ । ଏଣୁ ଫେ-
ମାନକୁ ସାହାର୍ଯ୍ୟ ଦାକ କରିବା କିମନ୍ତେ କାଳ
ଜୀବର ମହିମାଦିକୁ ଠ ୧୦୦ ଲା ଓ ମୌଳିକ
ଅବଦୁରସମଦ ଓ ରୂପ ଯୋଗେନ୍ଦ୍ରର କନ୍ଦୁ ବାହା
ଦୂର ପ୍ରତ୍ୟେକକୁ ଠ ୧୦୯ ଲା ଉଥଗଲି ଯେ
ସେମାନକ ପର୍ମାନନ୍ଦିନ ଶାକୁ ଦେଖିବୁ ହୁଏଥିବା
ଶାର୍ତ୍ତ ପି ଅନ୍ତରୀଷ୍ଟ ବାଲବ ଥବା ବାକକାଳୁ ଏକ
ଲୟାଗୁ ଦେଖି ପ୍ରଦାନ କରିବେ କାହିଁ ।
କେନ୍ଦ୍ରୀୟଭାବକ କମିଟୀକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଗଲି
ଯେ ସେଠା ଘରୁବଳକ ସାହାର୍ଯ୍ୟର ନିରଣ କମାର
ଦେବେଳ କାଳର ସେମାନେ ଥିଲା ଉପାୟରେ
ନିଜର ଘେଡ଼ ଧାକ ଧାରିଛି ଓ ତବଳି ଟଙ୍କାର
ଅବସ୍ଥା ବିଶ୍ଵରେ ନିକି ବିଶ୍ଵରୁ ଅବଶ୍ୟକ
ହୋଇଥିଲା ।

ପ୍ରଥମରେ କୃତିଶ୍ଵା ଜୟନ୍ତର ଚକଳ-
ରେ ସାହୀର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଦତ୍ତ ଦେହିଅଳ୍ପ କଲୁ ଏଣେକ
କ୍ଷେତ୍ରମୁକ, ତ୍ରିଭୋଲ, ଗର୍ଭବାହୀ, ଉତ୍ସାହୀ,

ଜୁମାଥିବୁ କଟକ କଲମାନରେ ସାହାଯ୍ୟ
ଦୟାପାତ୍ରଙ୍ଗୀ; କମ୍ପ୍ଯୁଟର ଡକ୍ଟାରେ କାଳାନ୍ତର
ଦୁକାବ କମନ୍ତେ ବିଶେଷ କର୍ମବୃତ୍ତ କିମ୍ବାକୁ ଦେଖି
ଲାଞ୍ଛକାନ୍ତେ ନିଯାଂଗୀ ବେଳେ ନିମନ୍ତେ ପଣ୍ଡା
ନବୀନ ସବ ତେପୁଣୀ ପ୍ରେରଣ ହୋଇଥାଏନ୍ତି
ମାତ୍ର ଅଳ୍ପନ୍ୟ ପ୍ରାକର ସାହାଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାନ୍ତି
ଗୋଲ ଓ ପଢୁଆରମାନଙ୍କ ବସ୍ତରେ ନିଶ୍ଚି
ହୋଇଥାଏ । କଣେ ତେପୁଣୀ କଲେକ୍ଟର
ସମୟରେ ମୋଟମୁଲି କାର୍ଯ୍ୟ କରି
ଆଥର୍ବି ମାତ୍ର ସ୍ଥାନିକ ଗାନ୍ଧୀକାନ୍ତି ଲୋକ ନିୟନ୍ତ୍ର
ଦେବାର ଦେଖା ହେଉଥାଏ । କୁହାରୀ ଜୟଧୂର
ଚକଳରେ ପୂରୁଷଙ୍କୁ ଅର୍ଣ୍ଣରେ ଓ ବାଲକଙ୍କୁ
ଏକ ପାଥ ବିରଜରେ ବୁଝିଲ ଦିପ୍ତାଧାର ଓ ଦିଘ-
ଦାଢ଼ାରେ କରୁଥୁ ଗରିବ ଓ ପରା ଦିପ୍ତାଧାର
କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟନାମ୍ବି ସ୍ନାନମାନଙ୍କରେ ଦେବିକା ପି
ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଦିନପରିବା ଓ ବାଲକଙ୍କୁ ଦୂରପରିବା
ଦିପ୍ତାଧାର । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥାର ପରିବର୍ତ୍ତନ
ଓ କେନ୍ଦ୍ରପତାର ନିରଜ କମ ବରବା ନିମନ୍ତେ
ସେହି କାରଣ ପ୍ରଦାନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିବାର
ଅଛି ସେହି କାରଣ ବିବେଚନାରେ ସେହି
ସ୍ନାନରେ ପରିବା ଦିପ୍ତା ବେରିଷ୍ଟର ପାହା ଏବିଟି
କମ ପରିବା ଓ ଦୂରପରିବା ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ପୁରୁଷ
କୁ ଦୂରପରିବା ଓ ବାଲକଙ୍କୁ ପରିବା ହିପାର
ରେ ଦିପ୍ତାଧାର ।

କମେଟ ଅବଶ୍ୟ ଆପଣାର ଥିଲେ ଅବଶ୍ୟ
ଦୁଷ୍ଟିରେ ଏହିରୂପ ସାହୀଯ ଦେବାର
ନିର୍ମଳ କରାଇଲେ ମାତ୍ର ଅମୂଳନକର
ନୁଦବୁନ୍ଧିଲା ଏ ସାହୀଯ ଦେବା ନ ଦେବା
ସମ୍ମାନ ହୋଇ ଲଜ୍ଜା ଯାଇଥିଲା । ଗରୁଙର
ଭାବ ସେ ଏହା । ସତରଂ ଦୁଇପଦ୍ଧାତ୍ ପାଦ
ଦେଇଥିଲୁ ଏହା କହିସିଲେ ଅଛି କବିତାଲାହାତ୍ ।
ଶନବା କାଠ ସବାବେ ମଧ୍ୟ କିଛି ଭାବିଲେ
ଚାହୁଳ ଉର୍ଦ୍ଦୁ ଭାଙ୍ଗା ହେଉଥିଲା । ଏଥରେ ଦେ-
ବଳ ଏକବେଳା ଦଳପେଣ୍ଠ ଶାନ୍ଦାଳ
ଦିଲବ । ଏଥରେ ସେ କେବେବୁର ଦ୍ୱାରାବର
ଦେବ ଭାବୀ ପାଠକେ ବିଦେଶୀ ଦସବେ ।
ସବ ଜାବଳ ବାଜିବା, ସାହୀଯର ଭିନ୍ଦେଶ୍ୟ
ତୁବ, ଗେବେ ଏହାପାଇୟରେ ସେ ଲାବନ ରହି-
ବ ନାହିଁ ଏଥରେ ଶିଳ୍ପ ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମାକେ

ବରସା କରୁ ଶାକାଖ୍ୟ ନମେଟି ଏଥିର ପୁନର୍ବିଜ୍ଞାନ
କରିବେ । ଶକ ଶାକାଖ୍ୟ ଦେବା ସକାଶେ ଅ-
ନ୍ତର ଅନ୍ତରାଳ ଦ୍ରୁତ, କେବେ ଆଜିର ଅର୍ଥ ହେ-

ଦଇ ଚେନ୍ଦୁ ବିଲେ ଲାହା ସପ୍ରକ
ହୋଇଥାବେ ।

Proceedings of the Meeting held on the 2nd

July 1897

Present,
E. F. Growse Esquire President.
Rai Radha Nath Rai Bahadur.
Moulvi Abdus Samad.
Kazi Nazir Mahamed.
Babu Gouri Sanker Ray.
Haji Jafer Patea Saheb.
Haji Seddiq Hassen Sahab.
Babu Jadunandan Megoomder.
Gopal Bulhuh Das

Henry Scory.

1. The reports of the Police and the Inspector of the Kuhunda Jaipur regarding the death of a boy in Bha-kud, Ph Kuhunda Jaipur noted in *Utkal Dipika* of the 10th April 1937 were read and it was decided that the death was not from starvation and the Committee has heard of no such death in the District.

II. The President pointed out the necessity for an establishment for the under office, and granting an allowance to the Probationary Sub Deputy Collector deputed on relief work in the Nayagan Chakla; and the fifth resolution of the executive Sub Committee at Kendrapara regarding the application of certain Kanungoes for an allowance in consideration of their additional work in the distr' on of relief was read and it was resolved.

(1) That one clerk on Rs 10 and allowances of Rs 10 to the Collector's 2nd Clerk and one rupee to the Collector's Duty for doing the work of the office of the Committee be sanctioned from the date of their appointment by the President.

(2) That the probationary Sub-Deputy Collector deputed to Nayagan Chakla be allowed travelling allowance at the rate of Re. 1. per diem.

(3) That the bonar and no monthly allowance should be allowed

to the Kannengoes at the close of the Relief work and that the bonus be settled in each case in consideration of the work done by each Kannango.

III. Read the petition filed by certain beggars of the town for relief, the list of Perdaneshin ladies of the town made by some of the members of the Committee and the comparative statement of prices of common rice in 1892, 1894 and 1897 and resolved.

(1) That the circumstances of the town are not such as to warrant the giving of relief to professional beggars.

(2) And that the case of certain Perdanashin ladies deserves special consideration and that relief should be given to them through respectable persons and that Rs. 100 to Kazi Nazer mahamed and Rs. 20, to Mouvi. vi. Hulus samad and Rai Jageshwar Shandrik be adur respectively should be advanced in "distri." to Perdanashin ladies and helpless children at a rate not exceeding 6 pies and 3 pies for diem respectively.

IV. The report and estimate of the Kendrapara Sub Divisional committee were read and it was resolved that the sub committee be requested to reduce its rate of dole in consideration of the fact that most of the adult recipients are persons who do and can do no work and require but little to keep them alive and so because it is believed that man, can supplement these doles in other ways also because the sum at the command of the committee is limited and strict economy is necessary.

V. The estimate of this office submitted to the Commissioner was read and ordered to be filed.

VI. The accounts were laid on the table and considered. It appears that the total amounts promised are Rs. 29639-13, in the sunder Rs. 1025 in Jajpur Rs. 676-1-6 in Kendrapana Rs. 804-/-9 in Angul making a total of Rs. 31645-4-3. Of this the sum of Rs. 27194-8-0 (including the

Rs. 4000 from the Maharaja of
Mayurbhanj have been collected. Of
this Rs. 25729.3 belong to the Andher
Rs. 959-15-9 to Jajpur Rs. 209-15-6
to Kendrapara and Rs. 304-5-9 to
Angul. Of the total amount collected
the sum of Rs. 18000 has been ren-
dered to the Bengal Provincial Com-
mittee at Calcutta. The Committee
has received from the Commissioner
an allotment of Rs. 7000, for this
District. The total expenditure up to
the end of June amounts to Rs. 6052.
11-8, leaving a balance of Rs. 947.
4-4. As an estimate has already been
submitted and an allotment is expect-
ed shortly from the Commissioner,
the accounts are ordered to be filed.

VI. The President then informed the Committee that relief was at first started only with tract known as the Kuhunda Jaipur circle, that the number of recipients was 552 at the end of April last, it was at the end of May last 1476 and 365 in the Sunder and Beriapara sub Division respectively and it was 2357 in the Sunder Sub Division alone at the end of June last. Relief is no longer confined to the Kuhunda Jaipur circle. It is now given in Chakla, Somepur, Tirtol, Beribati, Nayagan, Jagannathpur, and Cuttack in the Sunder Sub Division. The number receiving relief in each Chakla is 951 in Kuhunda Jaipur 106 in Tirtol, 140 in Beribati, 224 in Somepur, 857 in Nayagan, 5 in Jagannathpur and 72 in Cuttack Chakla. It is given through Kanungo assisted by Patwaries except in Kuhunda Jaipur circle for which a special Establishment has been appointed and Chakla Nayagan to which a Probationary Sub Deputy Collector has been deputed to supplement the work of the Kanungo and his staff. The work of the local agency is examined from time to time by a Deputy Collector. Steps are being taken to appoint non-official respectable persons. Rice doles are given in Kuhunda Jaipur, Tirtol and Somepur Chakla at the rate of half and

one fourth standard deer per diem per adult, and child respectively. Rice and money doles are given in Beribati chakala and the latter sold in other places at the rate of 9 pies and 6 pies per diem per adult and child respectively. In consideration of the change in circumstances and facts adverted to in Resolution IV the rate of money doles has been reduced to 6 pies and 3 pies respectively.

(Sd.) E. F. GROWSE.

ପ୍ରକାଶକ

ସମ୍ବଲପୁର—ଗତ ମା ହଶ୍ଚାତ୍ତେ ଉତ୍ସନ୍ନ
ଜୀବଦଳକୁଳ ଉତ୍ସଳେ କଲ୍ପିଷ୍ଠ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାଣ-
ନନ୍ଦିଷ୍ଟଙ୍କ ଦିକ୍ବେଳ ଲାଭ ଯତକତ ଏକ ସହିତ
ବ୍ୟାପିକାକୁଳ କର ସହଦଳକର ଥିଲୁ
ପାତ୍ର ହୋଇଥିଲା । ତୁମ୍ଭ ବନ୍ଦରେ ବ୍ୟାପକୀ
ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ତୁମ୍ଭଙ୍କ ପ୍ରଶର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟାକିଳୁ
ଅସ୍ତରୁ ଦେଇ ନାହିଁ ଦେଖାଇ ପ୍ରାବିମ୍ବନ୍ତ ପ୍ରକା
ପ୍ରେସର କର ଥିଲୁରେ ସେହି କାଣେଇବରେ
ତେ ଧେଇଦିଲ କାଣେଇଲୁ ଅନନ୍ତରେ
କାଣେଇଲା ମୀର ଓ ମାଂଦାକି ପନ୍ଦିତଙ୍କୁ
ଦ୍ଵେଜ ଦେଇ ପ୍ରଦେଖରେ ଏକ ଶକ୍ତି
ଦୂରକ ବନ୍ଦ ବନ୍ଦକ କଲେ କାଣେଇଲୁର ବଜ୍ରୀ
୫୦୦ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷେ କାଣେଇନର୍ମ
କେଜକର ପୃଥିବୀରେ ‘ମହାବାଣିକର ତୁମ୍ଭ
ହେଉଁ’ ହୋଇ ପାର୍ଵତୀରେ ବାବେନାଇରକ
କରିଥିଲେ । ଭୋକରେ ପାଇଦ୍ରୁ ଲାଭଦର
କି କୋରଥାଇର ଓ ଦାର୍ଢିକର ଜୟଧର
କରିଲେ । ଏହି ବନ୍ଦର ସନ୍ଧାରେ ଏକ ଦୃଢ଼
ସବୁ ପ୍ରାଚିତ ଦେଇଥିଲା । ଏହି ଧର୍ମକୁ ନାନ୍ଦି
କାର ସମସ୍ତ ମହିମା ପ୍ରଜାତି ମହାଜନ ବ୍ୟାକ୍ତି-
କାଳ ଧର୍ମର କଥା ସାରଥିର କଥା । ବନ୍ଦପାଶୀ
କାଳର ପରାପର ଧରତ ପଦବ କରିଥିଲେ ।
ପଦବ ବାହୁ ଗମାନର ମେହର ମନୋରାତନ
ଦେଖି, କାହିଁ କରିବିଲ ବିକାଶର ଓ ଗାନ୍ଧୀ
ଶୈଖ କରିବିଲାଯାଇ ବିକାଶର ହଦୁକୁଳାନାଥ
ଦେଖି ଉତ୍ସନ୍ନବାହୁ ଓ ମହାବାଣିକ ପରିଦର୍ଶ
ମହାଜନ ପରିଦର୍ଶ ମୁହା ସମ୍ମନ ବ୍ୟାକ୍ତି
କାଳୀ ଧାତୁ କଲେ, ସେହିପରି କନ୍ଦୁକାଳ ସମ-
ର୍ଥିକ ସବାକେ ପଞ୍ଚମ ଲକ୍ଷ୍ମୀମିଶ୍ର ଦେଖିଥା-
ଏକାରୁ ସଜ୍ଜାପାତ୍ର ସର୍ବ କାଳୀ ହେଇଥିଲେ ।
ମହାବାଣିକ ନାନ୍ଦପର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାଇବା

କାନ୍ତି ମହାରାଜା ପଦାର୍ଥ ପଦାର୍ଥ

ଅଛିନ୍ଦନକପାଇଁ ଶ୍ରୋଧ୍ୟମାରରେ ଏହି ଚନ୍ଦ୍ର
କିଞ୍ଚିତବ୍ୟାକ ଗୁରୁ ପଠାଇଲା । ଧାକ ଥରଇ
ପୁଲମାଳ ସବୁ ଦୟକ ବସାଇଲା । ସଂଘ୍ୟାନଟି
ଦେଇଣ ରହୁଥିପ ଓ ଅନ୍ନେକମାଳାରେ
ଶୁଣେଇବ ହୋଇଥିଲା । ଲୁହାଦେଶହାତେବୀ
ଓ ସକବ୍ରତ ମହାମାତ୍ରର ଶରୀର ଉଦସେବନ
ମଙ୍ଗଳ ବରନ୍ତି ଆର ଓ ମହାମାନଖ ଉକ୍ତେ
ଶୁଦ୍ଧିକର ଧରେଣ୍ଟାପର ବ୍ୟାତି ଅଟଳଜନ-
ତୁଳ ଉଦ୍‌ଧରିତ କରିଲୁ ଏହାର କାମଳା ବରୁଥିଲା ।

୭୭୬

କାହିଁ ଦେଖାଇ କାହିଁ ଏ ଛଳର ପରିଲ
ସର୍ଜନଙ୍କର ତଥାମୀ । ଧରିଲ ସର୍ଜନ ରଂସବ
ଟକାବିହାର ଭାବାବିଧାରକ ଥିଗାରୁ ଦେଖାଇ
କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କର ଦରମା
ଓ ଗ୍ରହଣର୍ଥେ ଟକା ଅଗରାଖାନାରୁ ଅଗାର ଧେ-
ମାନଙ୍କୁ ଧରାନ୍ତି କରାନ୍ତି । ଏବଂ ଶାତକ୍ରାନ୍ତରେ
ଦେଇଲ ସର୍ଜନ ଏ ନଗରରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଥିବା
ସମୟରେ ବିନୋ ଦେଖାଇ କାହିଁ ପୋଲାଯତୀ
ନାମଲୋ ପେ କଥା ଅପରିବ ଥାଇବ ୫-
ବର୍ଷା ଖୋଲ ଅପରିବନାରୁ ଦେଇଲ କାନାଳ
ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତର ଦେଖାଇଲା । ପୋଲାଯ
ଯୋଡ଼ି ପଥାଇଥିଲା । ପୋଲାଯ ବିବନ୍ଦ୍ର କରି
ଦିକ୍ଷାର କଲେ ତେ ପୃଷ୍ଠାରେ ଦେଖାଇ କାହିଁ ଏକା
କରିଥିଲାନ୍ତି କାରଣ ଯେ ଲାଙ୍ଘକ ଟକାବିହାର
ଦେଇଲେବଜାଣ ରାମଶୁଦ୍ଧକର ଗ୍ରହଣର୍ଥେ ଟକା
ଦେଖାଇ କରିଥିଲାନ୍ତି ବୋଲି କାହିଁମାନରେ
ଦେଇଲାନ୍ତି ଦେଇଲାନ୍ତି ଏକ ଯେଉଁ ସବୁ କାଗଜ
ପଢିବାର କିନ୍ତୁ ଅଜଞ୍ଞୋନ ଥାବନ୍ତୁ ଦେଇଲାର
ସମ୍ମାନମ୍ବ ଥିଲା, କାଳାଧିକାର କାଗଜପତ୍ର ମଧ୍ୟରୁ
ଦେଇଲ ଭାବାରୁ ଦେଇଲାର ଥିଲା । ପୋଲା-
ଯ ରାଗୋଟି କଷ୍ଟେ କଟିଥିଲେବେଣ୍ଟେବୁ, କିନ୍ତୁ
ମାଜିଥେଣ୍ଟ ଓ ମାଜିଥେଣ୍ଟ ଦକ୍ଷତାରେ ସମର୍ଥକ
କରିଥିଲେବେଣ୍ଟ ଦେଇଲ ସର୍ଜନ ମେଡୋବାହେ-
ବାହାର କହିଲେ ମଜ ମାନନ୍ତ ନାହିଁ, ସେ କି-
ହାଲୁ ଦେଇଲାର ମତ୍ତି ଥାଥୁମୁକୁଷ, ପୋଲାଯ
ରାଗୋଟି ଅନନ୍ଦିତ ।

କରେସ୍ତାମିନେ ଦୃଷ୍ଟିତ ହୋଇ ଦେଖାଇ
ନୁହିଲୁ ବହିରେ ଦୀର୍ଘ ରହସ୍ୟ ଗ୍ରେକୁଳର
ମଜ ମାନନ୍ତି କାହାର ବିପରୀତ
ମରିଲୁ ସର୍କଳ ଗତ ଦିନଦର୍ଶମୟରେ ଲଙ୍ଘନ-
କରାଇଲୁଗେ ଦର୍ମଶ୍ଵରମାନଙ୍କ ପ୍ରସରିତ ପଚା-
ଶେ ଲେବେ ଟଳା ଅଛେଥାଳାରୁ ଯାଇଥିଲି,

କହିବ ହସାନ ଦେବା ନମଦଳୁ ଖଜାଗାଳାକାଳୁ
ପଢ଼ ଲେଖିଲେ ଏହି ଖଜାଗାଳାର ତେଷଟି
ଦେବବର୍ଷର ହସାନ ଲେଖି ପଠାଇଲେ । ଦେବାରି
ସେ ହସାନ ପର୍ବତୀ ଲଘାନାମଧ୍ୟ ହାତି କେଇ
ଶୁଭଗତର ଯେତେ ଟଙ୍କା ସେ କର୍ମନୂତ୍ମାମନଙ୍କ
ଦୟାର କରି ରହିବ ରତ୍ନଶ୍ଵରେ, ବର୍ଣ୍ଣର ଏହି
ହସାନବର୍ଷ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଦେଇଲ ସର୍ଜନଙ୍କ
ଦେଖାଇଲେ । ଦିଶେର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପେ ସେହି କର୍ମନ
ହସାନବର୍ଷରେ ଖଜାଗାଳାର ତେଷ୍ଟା ଦ୍ୱାରା
ଆମ୍ବନ ହାତର ବସନ୍ତର ନ ପରିଚାରେ ଦେଇଲ

ଶର୍ଣ୍ଣକଳ ମନ୍ଦରେ ସନ୍ଦେହ ଜାତ ହେଉ ନାହିଁ
ଏବ ସେହି ହୁସାବଧି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି
ସେ ଉଦ୍‌ଦିଷ୍ଟ ସବୁ ମେଲ କରି ଦେଖିଲେ ସେ
ଦେଖାଗଲ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନାହିଁଲ । ମେତୋ ସାହେବଙ୍କର କୁମାରୀଥର ଅର୍ଦ୍ଧଶତାବ୍ଦୀ ଦେଖାଗଲ
କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭଙ୍କ ଦୟାରେ ହେଲା ।

ମେତୋଷଶାହେବ ବିଦ୍ୟାଷ କରିଥିଲେ ସେ
ଜେବେଳିଲ ଦ୍ୱାସାଗାନଙ୍କ ଉଣ୍ଡେ ଅଧେ ହଜା
ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ବର୍ତ୍ତମାନେ ଦେଖିବିଲୁବ
ହିତୁଣୀ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ହେଉଳୁ ଦେଖାଗେ
କାନାମରେ ଅଳ୍ପକ ଅପରାଦ ପରିଚିତ ହେବା
ଏହି । ଯହ କଞ୍ଚକୁଳ ରସ ଏହିପରମାନ୍ତ ପାଗକୁ
ମାକାର ଜଳନ ଅଧିକ ଛାତର ଫିଲୁହେ
ଏହି ଦେଖିବିଲୁବ ମନ୍ଦର ଶାନ୍ତି କମନ୍ତେ ସା-
ଧରଣାକୁ ଅନୁଭିମା ପ୍ରତି ତୁମେଷ କରିବ
ଥିଲେ ।

ମେତୋପାଦେବ ଘେରସନ ଶ୍ରୀକଣ୍ଠ କହି
ଏଠାରୁ ଧଳିଯିବା ସମୟରୁ ମାଜେଷ୍ଟ୍ରେଟ ସାହେବ
ଦେଖାଇଲୁ ତରା କହିବ କାରିବାର ସମ୍ବେଦ
ଗୋପନୀୟ ଅନୁବନାର କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଧଳି
ଯନ୍ତରାର ପ୍ରାଚୀକାଳରେ ତହିଁର ଫଳ ନିଃ
ଶ୍ଵର । ସ୍ଵର୍ଗାନ୍ତ ସାହେବ ଆମାରଙ୍ଗାରୁ
ଦେଖାଇଲୁ ରେପ୍ରାରୁ କରି ଘେନଗଲେ ଏବଂ
ଦେଖିବିଲୁ ସର ଉପାସ ହେବାର ଜଳଶୀ
ଆନାର ତେଷ୍ମାନ ଦ୍ରେରିବ ସେହି ହିନ୍ଦୁଗଢ
ର୍କଟି ସେ ଲୁଗର ରଖି ଗୋଟିଏ ବୃକ୍ଷମ ଛୁମାକ
ଦିଲେ ଏହିମାତ୍ରରେ ଏହି କଥା

କାଳେ ସହିଲୁ ପରିଚାଳନା ଦେଖିଲୁଛାଣ୍ଟା, ତେ କୁହାକ
ପର୍ବତ ଶାନ୍ତିକୁ ଦାଖାଗଲା । କୁଳକୁ ଲଜ୍ଜାପତି
ଅଛୁ ଯେ ମତ କିନକର୍ଷନଥରେ ସେ ଗୁରୁତ୍ବଜୀ-
ବନ୍ଧୁ ଉତ୍ତର୍ତ୍ତ ଫଳା ଆସିବାକୁ କରିଅଇଲୁ ।
ବେହୁଦନଠାନ୍ତି ଦେଖାଗି ହାଜିବିବେ
ଅଛନ୍ତି । ଅଗାମୀ ମନୋକଟାର ମୋକଳମାର
କାର ଅର୍ଦ୍ଦ ହେବ ।

କୁ ପତ୍ର ସାହା ଲଗିଲୁ, ଗାହା ସର୍ବାବଳେ
ଧରନ ଅର୍ଦ୍ଧଯୋଗ ମାତ୍ର ହିଂସା ଗୋଟିଏ ଦେବଲେ
ପ୍ରକୃତ ବହସ୍ୟ ଜଣା ଓଡ଼ିବ ।

ସନ ୧୯୭୫ ମେହରାର ସଂସ୍କର ପ୍ରଥମ ପତ୍ର-
ଶାବେ ନିଃନୁଦିତ ପାତ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କେ ଉତ୍ସାହ
ହୋଇଅଥବା ।

ବାଲେଖର ସଂସ୍କରଣ ସମେତ

১০৭

୧୮ କଞ୍ଚାଗ

ଦ୍ୱାରୀ ଶତର	ଶେଷକର	ଶୋଲର
ନାମ ।	ନାମ	ପ୍ରାନ
କାହିଁରେ		
ଶେତମୋହଳ ଅର୍ପଣ ପରିଷ୍ଠରୁଥାପ ସ୍ଵର୍ଗର ବାହୟକ କମ୍ପାର ଦାବ		
ପ୍ରବୃତ୍ତାତମ ଦାସ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ପଦ୍ମାନବ୍ଧ କଲେଶ୍ଵର ସୁଧୀମାତ୍ର ହୋତା		
ବୁନ୍ଦର ପତ୍ରା ଦୁରଦେଶର କାମର୍ଜନ୍ମ କାହିଁରେ ପଦମାହଳ ତୋତା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଦିନ୍ଯାନଥ କଲେଶ୍ଵର ଦିଗ୍ବୟ ଦସର ।		
ଶୂନ୍ୟତତ୍ତ୍ଵ ଅର୍ପଣ ଅନ୍ତରୁତ ସତରୀ ମୋଦିତା କଳମର୍ତ୍ତ କାର ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଦିନ୍ଯାନଥ କଲେଶ୍ଵର ତୋତାମାତ୍ର ଦୁରଦେଶ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକ କାମି କିନ୍ତୁ ରମ୍ଭାନ ପାତକେନ୍ଦ୍ରିଯକ ଯୋଗାମୀ ନହେନ୍ତର ସ୍ଵର୍ଗର ବାହୟକ ଅନ୍ତର ମିଛ ପରମପ କାମର୍ଜନ୍ମ କରନ ମୋଦିତାତ ମିଳ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଦିନ୍ଯାନଥ କଲେଶ୍ଵର ଦିଗ୍ବୟର ତୋତା କରନ୍ତୁ କାହିଁ ମୁଦରଙ୍ଗ ନହେନ୍ତର କ୍ରମାତ୍ମକ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଦିନ୍ଯାନଥ କାମେଦ୍ୟର କାହିଁ ।		

ଶର୍ମନ ଦେଖିଲା ।
କ୍ଷେତ୍ରକାଥ ହଜେଇ ପଢ଼ିବୁନ୍ଦିଲା କାହାରୁଥେ କାହାରୁର
କାହାରୁ ନିଏ ସବୁକ୍ଷେତ୍ରର ପଢ଼ିବୁଥେ କାହାରୁର
ବୀରବୀ ଦେଖିଲା ।
ପରିଦ୍ୱାରା କଣ୍ଠାଗାନ୍ଧୀ ଅଶ୍ଵ ମାରିବା ଚାହିଁଲା ବୁଝିଲା
ନିବିଧି ।

କିମ୍ବା କିମ୍ବା ।
ଦିନକାଳୀପ କରୁ ଦେଖିବା କରୁ ହୋଇଥାଏଇ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ
ଶତା ସତ୍ୟ ପରିଚି ଜାଣିବା ।

କବିତାରୀ		
ପ୍ରଥମ ଦଶବିଂଶ		
ପରିଚୟ ଲଭ	କୁଳମାତ୍ର ମେଧ	ପ୍ରଥମ
ପରିପ୍ରେସ ମନ୍ତ୍ର	ଅଭିନ୍ନ ଦିନାକାରୀ	ଦିନାକାରୀ
ପରିଚାର କର	ପ୍ରୀତି ଦଶବିଂଶ	
ପରିଚାର ମହାପାତ୍ର	କୁଳମାତ୍ର ମେଧ	ପ୍ରଥମ
ପରିଚାର ମନ୍ତ୍ର	ନୃତ୍ୟ କାଳାର୍ଥ	ପରିଚାର ମନ୍ତ୍ର
ପରିଚାର ମନ୍ତ୍ର	କୁଳମାତ୍ର ମେଧ	ପ୍ରଥମ
ପରିଚାର ମନ୍ତ୍ର	କୁଳମାତ୍ର ମେଧ	ପ୍ରଥମ
ପରିଚାର ମନ୍ତ୍ର	କୁଳମାତ୍ର ମେଧ	ପ୍ରଥମ

ବେଳ ପିଲେଟର ଦରବାର ସେର୍ବିସକେ ଉପରେ
ଥେବେ ଦେଇ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଦରଶ୍ଵରେ
ମାନେ ଆପଣାଁ ଦୁଃଖପାତ୍ର ଜୀବିତ ଅନ୍ତରୀ
ଅଗ୍ରପୂର୍ବ ଶାର୍କ ବିଶ୍ଵ ସାହ ଏହି ବିବେଚନକୁ
ଆବେଦନ ପାଇ ପଠାଇଲେ ବିବେଚନାପୂର୍ବକ
ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ । ଥରେବଜବରିମାନେ
ଆପଣାଁ ଦେବଜବରିମାନେ ଲେଖିପଠାଇବେ
Angul Dy. Commr's. } GOB CHUNDRA SEN
Office, } HEAD CLERK,
The 9th July 1897. } For Dy. Commr.

ପରମାର୍ଥଷ୍ଟୋରାବଳୀ ପ ାତ୍ରୀକୃଷ୍ଣଚତ୍ରସାର । ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଏଥୁରେ ପରମାର୍ଥ ପାତ୍ର ମନ୍ଦିର ପ୍ରେମସେବାର
ପାଠ ପ୍ରେସ, କବିତା, ସୁର, ଭାବୀଧିନ ଗାନ,
ନାନା ପ୍ରକାର ବିମର୍ଶିତାପ୍ରକାର ଅନେକ ପ୍ରକାର
ପ୍ରକାର ସମ୍ମାନ ହୋଇ ସନିବେଳ ହୋଇଥାଏ ।
ଏହାକୁ ଥରେ ମାତ୍ର ପାଠ କଲେ ପ୍ରତିବ ପ୍ରେମ
ଭାବର ବିପରୀତ ପ୍ରକାର ଅଛୁ ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ ।

ମୂଲ୍ୟ ୧୦ ୯୭
କଟକ ପିଲେଟରମାନଙ୍କ ପ୍ରତିବାଳ୍ୟରେ ମିଳିବ ।

ଅଛୁ ଗାଲିଚେର ହେଉଥାଏ ପ୍ରାଣେ
ମାଧ୍ୟମିକ ୧୦ ୯ ବା ଦେଇଲାରେ ଏକଜଣ
ହେଉ ଖୋଜିବ ଅବଶ୍ୟକ ଥାଏ ଯେଉଁମାନେ
ସେବଲିଲାହାର ବାର୍ଷିକ ଭରମରୂପେ ଜାଣୁ-
ଥିବେ ଆପଣାଁ ଦରଶ୍ଵରେ ସବୁ ପ୍ରକାର ଏବଂ
ଅଗରଣ ପାଇ ବିଶ୍ଵ ଶାର୍କ ମେହେଜରଙ୍କ
ବିକଟର ଭରମାରେ ଜା ୩୦ ରାଶ ମାତ୍ର
ପଠାଇବେ ।

(By order)
Manager's Office Lal Ram Narain Rai
Talcher Head Clerk
The 12th July 1897 For Manager

NOTICE.

Wanted a man for the post of the Sader office at Cuttack of the Estate of Babu Nogendra Nath Rai Choudhury Zamindar. The pay will be fixed according to the qualifications of the employees. Applications with copies of testimonials will be received by the undersigned up to the 27th Instant.

J. S. ERIC,
Manager
15—7—97

NOTICE.

Wanted a man for the post of the Tehsildar of the Khurda Government Estate pay Rs. 200. Candidates having requisite qualifications to fill in this important and responsible appointment are hereby invited to apply with testimonials to the undersigned on or before the 25th instant.
Puri Collectorate } Kalidas Mukherjee,
8—7—97. } For Offy. Collector.

ବିଜ୍ଞାପନ ଭାବରେ ମାନ୍ୟ ମାତ୍ର
ମୂଲ୍ୟ ୧୦ ୯୯

ଜାଗରାଳିକର ସମ୍ମୁଦ୍ର
ପଦ୍ୟାନୁଭାବ ସହିତ ଅ ୧ " ୧୦ ।
ଜମାଥ ଦାସକରି ହାଦିଶ୍ୱର
ଜାଧା ଜୀମାବତ ଅ ୧ " ୧୦ ।
କଟକ ପ୍ରକାରମାନଙ୍କ ଅଧିକରେ ଜନ୍ମୟ
ଦେଇଥାଏ ମୋଶଲ ପ୍ରାଦଳକୁ ସୁରତ ତାବା-
ମାଧ୍ୟମ ପରିବର ।

ଉତ୍ତରିଷ୍ଟ

ନାମକୁ ଚି ମୋହର

ଏହା ପଢ଼ିଲ, ତମ୍ଭା ପୀପା ଏହି ତିନିପଦାର୍ଥ
ଯୋଗେ ବରାନା, ବ୍ରାହ୍ମଜୀ ଓ ହରଳ ହ୍ରାପ
ଅମ୍ବହର୍ଷିଯ ଅନ୍ତରକର ସ୍ମୃତ ହେଉଥାଏ ।
ରବରମୋହର ଅଧେଶ ପାର୍ଶ୍ଵକର ପ୍ରାଣୀ
ଥାଏ । ସାଧାରଣର ସୁବିଧା କିମ୍ବନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ
୨୦୫୨ ହାତ୍ୟାର ପାଇନ ।

ସମ୍ମାନମର ମୋହରର ମୂଲ୍ୟ ବିଜ୍ଞାପନ ୧୧୬
ଅନେକର ନାମର " " ୨୨
ବାଟ ଓ ଗନ୍ଧାର " " ୧୦ ।

ପ୍ରକାଳିକର କର୍ମ୍ମା ବିବେଚନାରେ
ଅନୁଭ ସୁରତ ମନ୍ଦିରର ଦରଶ୍ଵରେ । ଯେ କୌଣ୍ଡି
ଦଶଜଣ ପ୍ରାଦଳ ବିଶ୍ଵଦେଇ ପାଇବେ ହେ
ବିନା ମଲ୍ୟରେ ନିଜ ନାମର ମୋହର ପ୍ରାଣୀର
ଭରମାର ପାଇବେ ।

ଭାବକମାରେ କର୍ମ୍ମା ପ୍ରତ୍ୟେକକାନ୍ଦୁଧାରୀ
ବାର୍ଷିକ ଯେ ଯେଉଁ ବାଜରେ ମୋହର
ପ୍ରମୁଦ ବରମରାର ଅନ୍ତରାଳ କରିବେ ଏବଂ
ଆବେ ବରତ ଦେଇବ ଶାର୍କ ସ୍ମୃତ କର
ଦିଅନ୍ତିକ ।

ମୋହରର ମୂଲ୍ୟ ଅଞ୍ଚିତ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ
ମେହେଜର ସମ୍ମାନ ଅଧେଶ କରିବେ ।

ମୋଶଲ ଗାହକଙ୍କ ସୁଥରୁ ହାତରୀର
ପଞ୍ଜିକ । ରିପ୍ଲିକ କାତ୍ର ବା ଦୁଇପରିଷାର କିମ୍ବନ୍ତ
ନ ପଠାଇଲେ ହେବେ ବରତ ପାଇବେ ନାହିଁ ।
କଟକ ପ୍ରକାର କମ୍ପାନ ଅପରେ
ଦେବଜବରାର କଟକ } ଶାର୍କାରୀରେ
୧୦୨—୧୨ } ସାର୍ତ୍ତିପା

ବିଜ୍ଞାପନ ଲୁଗା ସାର୍ତ୍ତିପାର୍ଟ୍ ଅନ୍ତରୀ-
ନ୍ଦ ନୁଗା ବଜାର ବରତ ଜଗାରେ ଏହି ମାତ୍ର
ବିବହାରରେ ବନ୍ଦ୍ୟ ହେଉଥାଏ । ବିଜ୍ଞାପନ
ଶାର୍କା, ପୋଡ଼ି, ପବିତ୍ର, ପ୍ରେଷି, ପ୍ରେଷନ୍ତ ବିବ-
ଶ୍ଵର, ବୋଟ, ସର, ଲେଖବା ଇତ୍ୟାହା ।

ଯାଇ ଆନ୍ତରୀନ ପାଇବାରୀ ଯୋଗୁ ଚଲ-
ବିବୋଗ ଧୋଇ ଗ୍ରଦଳ ଶାର୍କା ପ୍ରତିବ ଏ ଧରୁ
କରିବ ଦେଇବ ରତନ ଓ କରେବ ଦାନର
ପ୍ରସ୍ତର ଅଛି ।

ଯାହାର ମାତ୍ର ନବଜାର କବ ଅନ୍ତରୀନ
ବିଜ୍ଞାପନ ଦେବକାନରୁ ଅପରେ କରିବ ବେଳେ
ଲେଖିଲେ ଅମ୍ବୁ କୁ, ପି, ପୋତୁଭାର
ହାତର ଦେଇଁ ସବ ମାତ୍ର ପରିବ ନ କୁଏ କରୁ
ଦେଇବ ଏକପାଇଁ ମଧ୍ୟରେ ହେବାର କରିବ
ଆରମ୍ଭ ଶର୍ମା ଦେବାରୁ କେବ ।

କଣ୍ଠପର ମଳ ବିଦ୍ୱାନଙ୍କ
ବାଲୁବଜାର
କଟକ,

କଟକପରାର କରିବ କରିବ
କାନ୍ଦୁକାନ୍ଦୁର କରିବ
ପରମାର୍ଥ କରିବ
ମାତ୍ରାରୁତ କରିବ
ଅଧ୍ୟମକ କରିବ
ପ୍ରମୁଦ କରିବ

ମାତ୍ର କୌଣ୍ଡିକର କରିବ କରିବ
କାନ୍ଦୁକାନ୍ଦୁର କରିବ
ପରମାର୍ଥ କରିବ
ମାତ୍ରାରୁତ କରିବ
ଅଧ୍ୟମକ କରିବ
ପ୍ରମୁଦ କରିବ

ମାତ୍ର କୌଣ୍ଡିକର କରିବ କରିବ
କାନ୍ଦୁକାନ୍ଦୁର କରିବ
ପରମାର୍ଥ କରିବ
ମାତ୍ରାରୁତ କରିବ
ଅଧ୍ୟମକ କରିବ
ପ୍ରମୁଦ କରିବ

ମାତ୍ର କୌଣ୍ଡିକର କରିବ କରିବ
କାନ୍ଦୁକାନ୍ଦୁର କରିବ
ପରମାର୍ଥ କରିବ
ମାତ୍ରାରୁତ କରିବ
ଅଧ୍ୟମକ କରିବ
ପ୍ରମୁଦ କରିବ

ମାତ୍ର କୌଣ୍ଡିକର କରିବ କରିବ
କାନ୍ଦୁକାନ୍ଦୁର କରିବ
ପରମାର୍ଥ କରିବ
ମାତ୍ରାରୁତ କରିବ
ଅଧ୍ୟମକ କରିବ
ପ୍ରମୁଦ କରିବ

ମାନ୍ୟହିତ ସମ୍ବନ୍ଧବିଜ୍ଞାନ

卷之三

1904 Oct

ବୀ କୁ ଦିନ ଯାଏଇ କରଇ ସହ ଟ୍ରେନ୍ ପାରିବା । ବୀ କୁ କି କାହାର ମହିଳା ଦେଖିବାକୁ

三

三

ବଜୀୟ ବ୍ୟକ୍ଷସ୍ଥାପକ ସର୍ବକ ଅଧିବେଶନ
ଦିବେଶକ ମୟ ପ୍ରତିକିଳ ଥିଲା । ଅଦ୍ୟ ହଲୁ
ଏହିକାଳ କିଞ୍ଚିତମ ବାହୀନଧରୀ ଏ ଅଧିବେ-
ଶକ୍ତିରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ରହିବ ଜଳାଶାଳକାରୀ ।

କମେରକ ମତକ ସର୍ବଜ୍ଞ ଏକାଦଶେ
ଅନୁଧି ବହାର ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକଦିନ ମାତ୍ର
ନଶ ଘର୍ତ୍ତିର ହେତୁଥିଲୁ ଏବଂ ଦୂର ସାହିତ୍ୟ
ଗୁରୁତ୍ୱ । ଉଥାକ ଏହାର ବଳ ଅନ୍ୟଜ୍ଞ ଫିରି-
ଦୀର୍ଘକୁ କଣ୍ଠେକରାନେ ବୈଷଣ ଦିନକ କିମନ୍ତେ
କିମନ୍ତେ ଜୋଗଥୁବା କର୍ମବ୍ୟାଙ୍ଗ ଏବଂ କରଣଃ
ପ୍ରଜା ଦରଶାବ ଅର୍ଥ କରିବାକୁ । ମାତ୍ର
ଯାହୁବସବ ଏଥିବେ ସହି ଲାଭକୁ ।

ଜ ବାସୀରେକି ନାମକ ବୋଲି ନଦୀର ତଣେ
ଏକାଟେ ନହାଇଲ ଉତ୍ସୁଫୋଷ୍ଟ ରେଳ ବାଟର
ଦେବେ ଗୁଡ଼ିଏ ସ୍ଥୁରନ ବିବତରେ ପ୍ରତିହଳ
୧୦୦୦ ଦରିଦ୍ର ଲେଖକୁ ଅନ୍ଧମାଳ ବରୁ
ଚିତ୍ର ଏକ ମୋଦଳଠାରୁ କହେ ଯାଇ ମୂଲ୍ୟ
କେ ବୃକ୍ଷର ସର୍ବଦ କେତ୍ତୁ ବର୍ଷଭାରିବୋଟାଳ
ଅଳ ପିଷ୍ଟାରଙ୍ଗରୁ । ଏ ମହାଶୟଦର ଧନ
ଅଳିବା ସାର୍ଥକ ଅଟେ ।

ଗୀର କୁରସର ସ୍ଵଦେଶଜାତୀ କାହିଁପରି
କପିଲ ମସିମାନ ଏବଂ ଅନ୍ଧକ କୁରସରର
ବାହୀନରେ ରଜୁଳ କିମରବେ ସେଇନା-

ମାକେ ଏହି ସର୍ବ କରିଥିଲେ । ସାଧାରଣ କେ-
କହିବ ପାପୁ ଦଶକଳାର ଟଙ୍କା ସର୍ବସ୍ତ୍ର
ଦୋଷ ଅଛି । ସାଧାରଣ କରିଲୁଥିଲେ
କୁକୁର ମୁହିବନଙ୍କୁ ଅଜଳନନ୍ଦପତ୍ର ଦେବା
ଅପେକ୍ଷା ସ୍ଵର୍ଗବଳ୍ପା ହୁଏକି ପାଦପୁରା କେବଳ
ସାହୁରଦୀର କରିବା ପ୍ରେସ୍ତରିବର୍ଯ୍ୟ ଏହା କେବୁ
ଲିଖି କାହାରୁ ।

ମାତ୍ରାକ ପଦେଶରେ ଦୂରୀଙ୍ଗ ପାଇବନ୍ତର
ସଖାଙ୍କ ପ୍ରମଣ ଦୁକ୍ତ ହେଉଥିଲା ଏବଂ ସବକାଳ
ଏବଂ ଲୋକମାନେ ଉଦ୍‌ଦୟ ମହା ଉତ୍ସବ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
ମତ ସ୍ଵାକ୍ଷରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଲିପି ଲୋକ ସଫାୟ
ପରିଷ୍କାଳେ ଏହି ଗର୍ହପୁରୀ ସ୍ତରାହର ସଖା
ଦ୍ୱୟ ଲଜ୍ଜା ଥିଲା । ଗରି ପା ୧୯ ରିଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବୋଧକରୁର ଏହି ବିଶାଖ ପଟନାରେ ନାମମାତ୍ର
ଦୃଷ୍ଟି ଜୋଇଥିଲା । ବରିଷ ପଦେଶରେ ଥିଲେ
ଲାହିଁ । ସର୍ବଜୀବ କି ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକଙ୍କ
ମନ ଥୟ ହେବିଲା । ସରବଂ ମାତ୍ରାରୂପ କଠିନ
ହୋଇଥିଲା ।

ପୁଷ୍ଟାକିଳ ଅନୁରତ ଶର୍ମାରେହୁଣ୍ଡୁର
ସଦାନୋତମା ସମ୍ମର ସମ୍ମାଦକ ରେଖି ଥର୍ମୁ କ
ସ୍ଵପ୍ନ ପଥନାଥ ଦୟା ପାତାହୁରୁଳ ଜେଣ୍ଟୁଗୁଡ଼
ଦୟା ଶର୍ମାଦୂଷଣ ଦୟା ପ୍ରମଗ ଉପଲବ୍ଧରେ ଦେଖେ
ପ୍ରାନ୍ତୀ ଧୀରଥିବାରୁ ଧୀରମାତ୍ରେ ଚାହୁଣ୍ଡୁ ସମ୍ମାଦକ
ଦିବୁରେ ଦରିର କରିବାହୁଏ ସମ୍ମାନ କରି

ଥିଲେ ଏବଂ କାହିଁ ମହାଶୟଦୁ ଏକିତା ଦୃଷ୍ଟିରେ
ଏବଂ ଚିନ୍ତା ପ୍ରଦାନ ଏବଂ ସରକୁ ଚିତ୍ତରେ
ମୁସକ ପ୍ରଦାନ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାଧାରଣ କରିବାକୁ
ଅନ୍ତର୍ଭବ ବହାଳ ସମ୍ବ୍ୟ ଦୂରକର ଦୃଷ୍ଟିର
ଛାଇକ ହୋଇଥିଲେ ।

କୁରଜନ୍ମ ଦୁଇଶ ସହିତ ପାଣି ନମଟେ
ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକବୋଟି ଉପନିଲାଲ ଠଳା ଆଖି-
ରଙ୍ଗ ଦେବାଦୀଷ ବର୍ଣ୍ଣର ଦେଉଥିଲା । ଏଥି
ମଧ୍ୟରେ ଏହା ଚିନ୍ତାର ରେବା ଏକବୋଟି
ବୋତିଯଳୟ, କେନେଡ଼ାର ରେବା ଓ ମୂର
୨୦ ଫଳାକ ଏବଂ ଛାଇବର୍ଷର ରେବା ୨୨
ଲିଙ୍ଗ ଅଟେ । ଅକବିଷ୍ଣୁ ରେବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେବତା
ଏବଂ ଉପନିନେତାରୁ ଅଧିଅଳ୍ପ ଏବଂ କହିଁ ମଧ୍ୟରେ
ଚିଳ, ଛାପକ, ଅଧେଲ୍ୟା ଏବଂ ସେନ୍ଦ୍ରିୟ ଏବଂ
ଲିଙ୍ଗରୁ ଅଧିକ ହେବା ଦେଉଥିଲା । ଦୂଃଖର
ବିଷୟ ଯେ ସେଇବ ହେବା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ମୁକ୍ତା
ଲୋକଙ୍କର କଣ୍ଠ କହୁଁ କହୁଁ ବଳପର୍ବତୀରୁ ଏବଂ
ବାହିନୀର ବିଦ୍ୟୁତ କମରା ଦୂର ହେଉଥିଲା ।

ବଜା ଦେଖିଲା ଅକଳାର ଗୁରୁତବ ପଢ଼ି
ଦିଲାରେ ଲାଗିଥାଏ ବୋଲିଯାଇ ପାରେ ।
ପଦାର ସ୍ଥାନରେ ହଜା କଣ୍ଠ ଏବଂ କଲବଜାର
ମୁସଲମାନଙ୍କର ଦିଲା ଉଦ୍‌ଧର୍ମ ମନ୍ଦ୍ରାଜର
ବୋଦାବତ୍ତା ଦିଲାରେ ଲାଟପାଟ ହେବାର ସମ୍ଭାବ
ଅଥିରୁ । ସୁମାରେ ମତ୍ତକ ସମ୍ଭାବୁ ଅତିଶ୍ୟାମ

କଲିକରାରେ ଧର୍ମଟିକି ପ୍ରସ୍ତେଷ ଏବଂ ଗୋଦା-
ବିଶରେ ତୁର୍ବିନ୍ ଦଳମାର୍ଗ ମଳ ଚାରଙ୍ଗ ବୋଲ
କଥକ ପୁଅଇ । ମାତ୍ର ସେ କାରଣମାନ ଲୋକ-
କଇ ଘରକ ବିରୁଡ୍଍ଧ ଭାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପ୍ରତି
କୌଣସିବୁପେ ସଥେଷ୍ଟ ନୃତ୍ୟ ଏ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
କଦମ୍ବମାର୍ଗ ଲୋକବର ଭାର୍ଯ୍ୟ ଥକେ ଏବଂ ସେମା-
ନେ ଉଚିକ କଣ୍ଠ ନାମାଲ୍ଲେ ଶାଶ୍ଵତିକା ହେବା
ଆସମ୍ବକ ।

କଣେ ପଦପ୍ରେରତ ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଡ କି ଅନ୍ଧ
ଦଳ ହେଉ ଏ ନଗର ଟିକୁଣିଯି ଘଲାଣ
ଗଜାନନ୍ଦର ଘସରଣୀର ପଥର ପାହାଚରେ
ଦେହ ଦାନ୍ତ ବାହିନ ନାହିଁ ତ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାର
ମନ୍ଦିର କଥିବ ନାହିଁ ଗୋଲ ଧେଣୁଷ ଦେବା
ରେ ଅନେକ ଲୋକ ଅନନ୍ତର ଦେଲେ । ମାତ୍ର
ଯକ୍ଷର ସେ ଅବେଶ ପ୍ରଦିଷ୍ଟିତିତେବାର ଦେଖ
ସାହୁକାହିଁ ବିନ୍ଦୁ ଝେଣୀର ଲେବିଜର ଯଜି ଗାନ୍ଧି
ରେ ଦାନ୍ତ ବାହିନ ମନ ଅଭ୍ୟାସ ଥରେ ଅପ୍ରେ
ଧେଣୁଷ ହାତ ହତକାର ନୁହେ । ବୁଲାଷ ଏକ
ଟିକୁଣିଯିଶାରିଟି ବର୍ତ୍ତିଷ୍ଠାମାନେ ବୁଲାନ ଦେବା
ଅଦେଶ ଲୟନାହାମାନଙ୍କୁ ବୁଲାନ ଦେବା
କମ୍ପୁରେ ଦସ୍ତର କି ଦେଲେ ଯୁଦ୍ଧ ଫଳବାର
ଅଧା ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମାନେ କିମ୍ବାର ଦେଖି
ଅସୁଅଛୁଁ ଯେ ସନ୍ଦୟରେ ଏପରି କଟକଣ
ହୋଇଥାଏ ମାତ୍ର ଦୂର ଏକ ସାକ୍ଷାତ ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତ
କେଉଁଅତେ ଲୋଧ କୋରମାଧ୍ୟ ।

ବଜୀସ୍ତୁ ଗର୍ଭମେଷ୍ଟ ଅବେଶ ପ୍ରଦାନ କରି
ଅଛି କି ହଟକ ବାଲେଇର ଓ ସ୍ଵର୍ଗ ଚକରେ
ଯାଇବା ଗୁଡ଼ିକର ଦର ଏକଟଙ୍କାକୁ ବାଲେ-
ବଧୁ ସେ ୧୦ ରତ୍ନ ହୋଣାକୁ ସେଇଥାର
ଅମ୍ବେ ମୁହରର ସବକାଣ୍ଠ କର୍ମଦୂଷ୍ଟ ଏବଂ ଦେ-
ବାଜା ଅବାଳକର ପୈଆତା କି ଯାହାକର ଦେ-
ବନ ଦେଇବ ଟ ୧୦ ରତ୍ନ ଉଚ୍ଚି ନୁହେ ସେମା-
ନାକୁ ମତ ଅଧ୍ୟେତା ମର ଏବଂ ନୁହ ଏହି ଦେବ
ଦୀବ ନିଃମେ ମାସକୁ ଏକଟଙ୍କା ଲେଖାଏଁ
ଶକ୍ତିଶଳି ଫ୍ରେଶିର । ବଜୀ ପ୍ରଦେଶାନ୍ତର
ଅଳ୍ପାନ୍ୟ କଲାରେ ଟଙ୍କାକୁ ସାଥରିବ ଗୁଡ଼ିକ
ସେ ୧୦ ରତ୍ନ ଅଧିକ ନ ହେବାକୁ ତର ସମୟ
କଲାର ସେହି ଝୋର ଦେବାର ଗୁଡ଼ିକ ମାନ-
କୁ ମାନକୁ ଟ ୧୫ ଲେଖାଏଁ ଦୂରିତ ଭାବା ଦୟ-
ଶିବ । ଅନ୍ତର ଦେବନାମ୍ବେଗୀ ସବକାଣ୍ଠ ଗୁକରକ
ପ୍ରତି ଏହି ସ୍ଵର୍ଗକ ଏ ପନ୍ଦ୍ରିରେ ଅନେକ
ତୁପକାରରେ ଘରିବ ।

ଗ୍ରୀବ ଓ କୁରସ ମଧ୍ୟରେ ଏପର୍ଫିନ୍ଟ୍ର ସତ୍ତା
ହୋଇ କାହିଁ । ସଜ୍ଜର କିମ୍ବମାନକର କରୁଳ
ଛି କାହିଁ । କୁରସ ଥେବାଲ ପ୍ରଦେଶ ଶାତ
ଦେବାକୁ ଏକାଳ୍ୟ ଦାସକ । ମାତ୍ର କୁରସେପର
କୌଣସି ଏକମନରେ ମୁଁର କରିଥାଏନ୍ତି କି
ଥେବାଲ ଯୁଦ୍ଧାଳକ ଅର୍ଥାନରେ ରହିବା କର-
ପଦ ଦୂହେ । ଯୁଦ୍ଧାଳ ଅର୍ଥାତ୍ ଓ ଜର୍ମନର
ସ୍ଟ୍ରୀଟମାନଙ୍କ ବନ୍ଦତାତେ ନିର୍ଭର କହ ଯାଏ
ଯେମେ ଥାପଣା ଜୀଜ୍ଞାସୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣା-
ଦିବାରେ ସେମାନେ ଖାତ୍ର ଦୂର ଦେଇଅର୍ଥାତ୍
କ ଯୁଦ୍ଧାଳକର ହୃଦ କିମନ୍ତେ ସେମାନେ
କହିଅଛନ୍ତି କଷେ ଏ ଫଳ୍ୟର ଅଛି ବଢ଼ିଲେ
କାହିଁ । ସବାଳ ଯେବେ ଏକ୍ଷେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ପାର୍ଶ୍ଵ
ଅନ୍ତର୍ପାର୍ଶ୍ଵରେ ସମ୍ମତ ନ ହେବେ ତେବେ କହିବ
ଫଳଦେଖାଣୀ ହେବେ ଦୋଷ କୁରସେପର ସମ୍ପର୍କ
ବଳିବୁଚ ଏବଂ ବାବ୍ୟରେ ଜାହାନ୍ତୁ ଉତ୍ତାନ
ଦେଇଗନ୍ତର୍ଥାତ୍ ଆଖା ହେଉଥିବ ଯୁଦ୍ଧାଳ ସମ୍ପର୍କ
ବଳିବୁଚ ଆତ ବିଳମ୍ବ କରିବେ କାହିଁ ।

କଥାର ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଗୋପନୀୟ ଏକ ସମ୍ପଦ
ଦେଶରେ ଯୋଗେ ଜଣାର୍ଥ ଅଛନ୍ତି କି ଧୂକାରେ
ସେବନେବେଳେ ମନ୍ତ୍ରକ ନିବାରଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଲୁହା
ଶ୍ଵର ତେବେବେଳେ ଗୋପ ବିପାଶ୍ବମାନେ
ଦୂରନ୍ତର ହାର ସଙ୍ଗର କଷ୍ଟ ଦେଇଥିଲେ । ମୁନୀର
କଲେକ୍ତର ଏକ ମନ୍ତ୍ରକ ସମେତର ସମ୍ପଦକ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ
ଲମ୍ବ ଘାହେବ ଏକ ମନ୍ତ୍ରକୁ ଉତ୍ସହିତାର ମନ୍ତ୍ରକ
କାର୍ଯ୍ୟରେ କିମ୍ବାକୁ ଥିବା ସମ୍ପଦ ଲୋକଙ୍କ ଦେଖି
ଏ କଷ୍ଟପୂର ନାଲସ କା ସମ୍ମାଦ ଯାଇଥିଲେ
କି କା ଏହି କହିଲୁ କିମ୍ବା ଦେଖି
ହୋଇଥିଲୁ କି କା ପରିବର୍ତ୍ତନ୍ତରୁ । ମାତ୍ର ଏଥି
ପରିବର୍ତ୍ତନେ କଲାପରୁ ମୁଦ୍ରା ଦୟାପର ଥାଏ କେ
ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଗୋପନୀୟ କଥା ଅନୁଭବ ଏବଂ
ସ୍ଵାର୍ଥପର । ଅନୁଭବାନ୍ତର ଫଳ କଣିକା ଧୂମେ
ଏହିକାର ସମ୍ମାଦ ଦେଖି କେମ୍ବୁ ଧୂମି ସମ୍ପଦ
ପାଠକମାନେ ହୃଦେବକା କରିବେ । ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ
ମନ୍ତ୍ରକୁ ସାମାଜିକର ଦୂରନ୍ତର ଏହି ସେ ଦେ
ନିଅନ୍ତା ରତ୍ନା କରିବେ ଏହା ସହଜରେ କିମ୍ବା
ଦେବାର ନୁହେ । ଅନୁଭବାନ୍ତର ଶୈଖିତ ଧରନ
ଅବଶ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ର ଜଣାଇବେ ।

ଦୁଇରୁ ଲାଗେ ପହଞ୍ଚିବ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି
କି ଯୟାଙ୍କ ଘରଗଳାରେ ଦୂର୍ବଳ ପାତାର ବ୍ୟକ୍ତିବା
ଆହାରଣ କିମ୍ବୁ ସେଇଁ ମଧ୍ୟରେ କି ଅନ୍ୟତ୍ର

ପିତାଙ୍କ କହିଲେ କେବଳ ଅଜ୍ଞ ଦୁଃ୍ଖ ଗଛ ପ୍ରଭୁର
ଅଶ୍ଵମ ଲେବନାଳେ ସାହାସ ଥାରୁ ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର
ଅପରିଲେବନ୍ତୁ ପୁରେ ଶାଶ୍ଵତାର କଥାରୁ କ
ଥିବାରୁ ଏକଣ୍ଠିମେଫଳର କ୍ରିବିଧ ସମ୍ମର୍ତ୍ତବ୍ୟେ
ସହିଳ ହେଲୁ ନାହିଁ । ଅଜ୍ଞ ଦୁଃ୍ଖ ପ୍ରଭୁର ସମ୍ବନ୍ଧ
ଭାବର ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାସ ଦେବାରେ ବାହାସ
ଅପରି ଲୋକ କି ଘରେ । ମାତ୍ର ସେହି ମାନେ
ବାବ ଖୋଲ ଓ ମରୁତରେ ସବସାନ୍ତ ହୋଇ
ମୁଁଏ ଅବ ସକାଶେ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଆଶ୍ୱର ଲେବନ୍ତୁ
ଅଛନ୍ତି ସେମନେ ଅଧିକ କୃତ୍ତି ପଢ଼ି ଅଟନ୍ତି ଏବଂ
ସେମାନଙ୍କ ରକ୍ତ ଅଗ୍ରେ କରିବା ହୁବାଚ । ସେ-
ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେହି ମାନେ କର୍ମ୍ମ କରିବାକୁ
ଅନ୍ତର ସେମାନଙ୍କ କମଳେ ସତକ କବ ଉଚାତି
କାର୍ଯ୍ୟ ସେଗାଇବା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦାତାକି
ସାହାସ ଦେବା କରିବ ପଢ଼ି ପ୍ରେସର ଅନ୍ୟରେ
ବରାପରାନ୍ତି । ଦ୍ୱାରା ଅଥବାରେ ବୌରୀରେ
ପ୍ରବାର ସବହାସ ସାହାସ ଦବ୍ୟାଶାଶ୍ଵରପର
ଦ୍ୱାରା ଅଗ୍ରେମାନେ ବୌରୀରେ ସବହାସ କାଳ-
ଜରେ ଥାଠ ବରାର ସ୍ଥରର ଦେହ ନାହିଁ ।
ବନ୍ଦୁ ବାଲୁରେବନ୍ଦୁରେ ସାହାସ ଦାନର
ପ୍ରେସେଜିନ ଆଦୋନାହିଁ ଗନ୍ଧିମେଳ ଏହି କଥା
ପୁନାଃ ପ୍ରବାର କରି ଆସୁଥିଲା । ଏମନ୍ତ ସ୍ଥଳେ
ବହୁାବେ ଅନ୍ୟର ପେଟିଥିଲେ ସମ୍ବନ୍ଧର କେହି
ଜମିବାର କା ଅପର ବଦାନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଜାହା ପିତା-
ଲାହୁକେ ଏବଂ ଦୁଇବା କରୁଁ ସେ ଯଦିପ୍ରେରକଳ
ଦୟାକର ସବହାର ବନ୍ଦୁକେ ।

ଗତ ସ୍ମରଣରେ ଏ କଲାରେ ପ୍ରତିକୁ ଦୀ
ବୋଲିଥାଏ । ଏ ସ୍ମରଣରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସହଜ
ବେଳେକୁ ଆମାଜନ୍ ହୃଦୀ ହେଉଥାଏ । ଧରନ
ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବର୍ଷ ଘେନକୁ ସ୍ଥଳକ ହୋଇଥାଏ
ଅନେକବର୍ଷ ସେଇ ଦେଖା କି ଥିଲା । ଏହା
ନିଜବଢ଼ିଲୁ ବ୍ୟୁ ମାତ୍ର ବିଦେଶ ଲାଭାରୁ ଏବଂ
ର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜବଢ଼ି ପ୍ରକଳ ବେବାଲ କେବେଳି ଥାଏ
ସାଧାରଣ ବଳି ଯାଇ ଚାହିଁ । ଏଠାରେ
ଜୀବନକ ଛାତିଆପି ଯେ ସମ୍ବଲପୁର ଏକାହାରେ
ଫେମିନିସ୍ଟାର କର୍ମଚାରୀଙ୍କରେ ଉଡ଼ିଥାର କେବେ
କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସୁଧାର କମନ୍ଟ୍ରେ ମହାନଦୀରୁ ଅନ୍ୟ
ଦିଗଙ୍କୁ ମୋଟିଏ ଶାବା ଝୋକିଦେବାରୁ ଏବଂକି
ବର୍ତ୍ତିଯାରୀ ଥ୍ୟୁ ନ ହୁଁ । ଏ ଜୀବନର ବୌଦ୍ଧିକ
ଦୂଳ ଅଛି କି ନାହିଁ ଆମ୍ବେମାନକ କହୁ ନ ପାରୁ ।
ପ୍ରବୃତ୍ତରେ ଜୀବନମୁଖୀରେ ଅନ୍ତର୍ଭାବୀ ନାମ ନ
ବିଚାର କାହାର ଅଛେ । ଅଛି ଏକମାତ୍ର କି

କାନ୍ତପୁରୀ ନିଜୀ ଏହିପରି ଶାନ୍ତ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ବିଅଳ
ପ୍ରସରିତା କରୁଥିଲା ହେବ ଏବଂ କୋଣେ ପ୍ରାଣ
ଆଇବେ ଏହି ଆଶା ସମସ୍ତେ କରୁଥିଲା ।
ଏଥିରୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଯାହା କିମ୍ବାର କରିବେ । ଧାରାବ
ଆଳର ଦେଖିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ସନ୍ତରମୁଖେ ଲାଗିଥିଲା
ଏବଂ କୋଣେକି ନିଚାନ୍ତ ପାଇଲମେ ଛିଡ଼ା ଥିଲା
ସମୟ ସ୍ଥାନର ଅବସ୍ଥା ଅଶାନ୍ତି ଥିଲା । ଦୁଃଖର
ବିଷୟ ଯେ ଧସକର ଆଶା ଉତ୍ସଳ ହେବା
ପ୍ରତ୍ୟେକି ଧାଳ ଗୁଡ଼ିଳ ବର୍ତ୍ତମାନ ପଦାଧେଶ
ଅଧିକ ଦୂର୍ମଳ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତିବିନ୍ଦୁ
ନୋକକର ହଙ୍ଗୁ ଦୂରେ ହୋଇଥିଲା । ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରୁ
ଏ ଦୂର୍ମଳ ଶୀଘ୍ର ଦୂର ଦେବ ।

ଆମ୍ବାନଙ୍କର ଯାଇପୁର ସମାଦିବାଗ ଲେ-
ଖିଅଛନ୍ତି କି ଲୋକ ଟୁମନା ଲାଥପୁର ପ୍ରତିଳ
ପ୍ରାମର ଜ କଣ ପୁରୁଷ ର ଜ ୧୫ ର ଖା
ସବୁ ବାଲକା ଧାର୍ତ୍ତା କହାର ଉତ୍ତର ପାର୍ଶ୍ଵ
ପ୍ରତିରତ୍ତା ପ୍ରଦୟରୁ ଧାନ ତଣି କହାବିଥୀ
ତନା ପ୍ରାମନ କୌବାଧାର ଧାଟରେ ପକ୍ଷିବା-
ସରତି ଧାର୍ତ୍ତା ଥପା ବରତାରୁ ଖାଇବାକୁ
ଯାଇଥିବାରୁ ପାଠମାରୁ ଥପେବା କି କିମ୍ବ
କାନ୍ଦେଶ ବାହ ଦେଇଯବା ସାହସରେ ଏହରେ
କହାନ୍ତବା ଦୂରକଣ୍ଠ ଧାମାଳ କାତ୍ରୁ କହାରେ
ଧାର୍ତ୍ତା ତ ଭାବ ବନ୍ଦିବେଳ ସବୁଷ ଜ କଣ
କାନ୍ଦିବାମାନକୁ ଚକାଇଦେଲ ସବୁଷ ଜ କଣ
ତଳା ବାହିଲେ । ନଥ ଗର୍ଭରେ ପ୍ରଦେଶମାହେ
ପବନ ଦେଗରେ ଦୁଇ ତଳା ବନା କୋଇଥିବା
ଅଗମଗର ଦେଖି ଦିନାତ୍ମ ହିଙ୍ଗରା ଧାନ-
ପଟ ଓ ଆରେମା ଜ ୨୭ ର ସହି ଜଳମନ୍ଦ
ହଳା : ତତ୍ତ୍ଵ ପୁରୁଷ ଜ ୨୮ ର ସନ୍ତୁରଦୟାଗ
ହୋଇଥିବାକେ କୁଳରେ ଲାଗି ପ୍ରାଣ ପାଇଲାକ
ଯେଉଁ ଦେଖାଇଲେ ସମଦା ଖା କାନ୍ଦିପ୍ରତିରତ୍ତ
ପାରତିରାର ଦୁଥନ୍ତି ସେହି ଧାଟରେ ଏପରି
ନତାନ୍ତ ବିମ ତେବେର ସୁଦ୍ଧ ତଳା ରଜାଇବା
ନିତାନ୍ତ ଅଳୁଚିତ ଥଟେ ଥକେବି ଏଠାକାର
ଜ୍ଞାନକ ଦୋଷ ଓ ପୁରୁଷ ମନ୍ଦିରକୁ ମହା-
ଅୟୁଦ୍ଧ ଅନୁଶେଷ ସେ ଏ ବନ୍ଦିବିଳାଳ ରଜା
କାର ମଧ୍ୟର ପ୍ରାମନ ପାଠମାନକରେ ଦିବିନୀ
ତତ୍ତ୍ଵ ସେପରି ମନ୍ଦିରକ ସୁଦ୍ଧ ତଳା କାନ୍ଦିବାର
କି ଦୁଏ ସେମାନ୍ତ କରେଇ ମନ୍ଦିରକ ହେବେ ।

ପୁନାନମ୍ବର କରିବାକାଣ୍ଡୁ ତୃପ୍ତିରେ
ଶୋଭାରେ ଅଳିରିଲୁ ପୁଲେ ଦୂରବର୍ଣ୍ଣନମନେ

କ୍ଷେତ୍ର ଦେବା ଏବଂ ଚର୍ଚନ ବିଷୟ ପ୍ରାୟ କରିବା
ଟବା ପୁନା ନଗରବାଷିମାନଙ୍କୁ ରୁ ଅର୍ଥଦିଗ୍ର
ସ୍ଵରୂପ ଅବାୟ ଦେବାର ମନେ ମବର୍ଣ୍ଣମେହୀ
ଅଦେଶ ଦେବାରୁ ବଦନୁସାରେ ଘନୀସ ଲିମ୍ବକ
ହୋଇଅଛନ୍ତି । ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିରୁ ଏକବ୍ସ୍ତ ପ୍ରାୟ
କୁ ୧୫୦୦୦ ଟଙ୍କା ଶ୍ରୀମୁଖ କଲେକ୍ଟର ସାହେବ
ମନା ମେଳବିଷ ପାଇଟଠାରୁ କଲବ କରିବାରେ
ମେଲିଯିପର କମିଶନରମାନେ ବାହା ଅବାୟ
ଦେବାରୁ ଅନ୍ତର ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତର ଦେଲେ ।
ଏଥରେ କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ଅବାୟକୁ କରିବା
କୌର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟର କୁମିଳବିଷମାନଙ୍କ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ପଢ଼ି କେବଳିଲେ କି ସେମାନେ ଅଭିକାନ୍ତ
ସାରେ ସେହି ଅଭିନ୍ନ ଦେବାରୁ ବାହୀ ଏବଂ ନ
ଦେଲେ ହଜୁ ହେବ ନାହିଁ । କମିଶନରମାନେ
ଅଥବା ଏହି ଉତ୍ତର ଦେଇଅଛନ୍ତି କି ସେମାନେ
କରିବ ଦେବାରୁ ନାସ୍ତି କରୁନାହାନ୍ତି ମାତ୍ର
ମେଲିଯିପର କହିବିଲେ ଇକା ନ ଥିବା ଏବଂ
ପୂଜୀସ ଅଭିନ୍ନମନ୍ତ୍ରେ କୁଣ୍ଡ କରିବାର ଅଧିକାର
ଅଭିନ ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କର ନ ଥିବାକୁ
ସେମାନେ କେବୁଁ ଆରୁ କି ପ୍ରକାରେ ଅର୍ଥଦିଗ୍ରଦ
ଦେଇ ଦେଇ ଅଭିନ୍ନ ଅବାୟ କରିବେ କେ
କିମ୍ବାରେ ଅବର୍ଣ୍ଣମେହୀଙ୍କର ବିଶେଷ ଅଦେଶ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥାନ୍ତି । ମବର୍ଣ୍ଣମେହୀ କପକାରେ
ଏ ସମସ୍ତରେ ପୂଜା କରିବେ ବାହା ଅନୁସାରେ
କାହାର ଲଙ୍ଘନ କର୍ମଶିଳ୍ୟ ଯେତୁପେ ଗୁରୁତ୍ୱ
କରିବା ହୋଇଅଛନ୍ତି ବାହା ଅବାୟକୁ ବିଜନ୍ମି
ଜନକ ଏବଂ ଦୃଶ୍ୟର ବ୍ୟାପାର ଏବଂ ଦେଖାବାର
ମାନେ ଧରୁ ହୋଇ ସମ୍ମତ ବର୍ଣ୍ଣ କରି କରିବା
ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କର ଏବାକୁ ବାସ୍ତା । ମାତ୍ର ଏହା
ମୋର ପ୍ରଦେଶୀୟ ରାଷ୍ଟ୍ରକର୍ତ୍ତା ଧର୍ମୀଯଙ୍କ
ହେଉ ଅପରିମାନକୁ ଧରିବା କମା ସେମାନଙ୍କ
କୁଣ୍ଡରୂପାଦ୍ୱାରା ସକାନ ପାଇବା ପୂର୍ବେ ଦେଖ
ତିର୍ଦେଖୀ ସମସ୍ତଙ୍କପ୍ରତି ଅର୍ଥଦିଗ୍ର ବରିବା କରି
ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ ।

କାଟୋର ଦେଂକ ।

ପାଠ୍ରମାଳକୁ ଜୀବାଦୟରେ ସେ ମନ୍ତ୍ରମୋହନମେ ଏହି ସମୟରେ ଧୀରଥାହି ବିଲା
ଅନୁରୂପ ନାଟୋର ଜଗତରେ ଦଙ୍ଗୀୟ ପ୍ରାଚୀ-
ଶିକ୍ଷଣର ବାର୍ଷିକ ଅଧ୍ୟବେଶକ ହୋଇଥିଲୁ
ଏହି ଶ୍ରୀମତ୍ତ ସତ୍ୟକୁନ୍ତାନ୍ତ ଠାକୁର ଯଜ୍ଞପରିବା
କୁର ପ୍ରଦଶ କରିଥିଲେ । ଏହି ଅଧ୍ୟବେଶନକେ

ଯେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଲିଖିବିବ ହେଲା ତାହା
ମଧ୍ୟରୁ କେତେବୁଦ୍ଧିଏ ସହସ୍ରାଧାରୀଙ୍କର ଜୀବି-
ବାର ପ୍ରମୋଜନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏଠାରେ
କୁଣ୍ଡଳ କରୁଥିଲା ।

ପ୍ରଥମ କିର୍ତ୍ତାଗାନ ଏହି କି ଜୀବନ ଆବଶ୍ୟକ
ବସ୍ତୁଙ୍କ ଅଛୁଣ୍ଣା ହୁବକରି ଜୀବନଭାବ କି ୨୦୯୨
ପୂର୍ବ ଦେବାଲୁ ସବୁ ବାହୁଦାଳେ ଏହି କୃତକାରୀ
ପ୍ରକାଶ୍ୟକାଳ ଅଧା କରନ୍ତି କି ସନ୍ ଧାରା
ଥାରର ଦିଲ୍ଲାପନହାରୁ ଦେଖାୟ ଲୋକଙ୍କ ଯେ
ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିବାରୁ ବନ୍ଦେଶ୍ୱରମେଷ୍ଟ
ଆଜୀବାର କରିଥିଲୁଣ୍ଟ ଶାହୀ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣାମ
କରିବାହାର ଏହି ଶୁଭ ମହୋପରକଳୁ ଶୈରବା-
ନ୍ତର କରିଦେ । ଏହି କିର୍ତ୍ତାଗାନରେ ଜାତୀୟ
ସଂକଳନ ଯେ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଭୂରବନାସିଙ୍କର ଅନ୍ତରକ
ଜଗ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁଣ୍ଟ ଏଥରେ ତିରୁପୁଣ୍ଡି
ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମାନେ ଦୃଢ଼ବନୀ ସହିତ ସ୍ଵକାର
କରୁଥୁଣ୍ଡି ଯେ ଉଚ୍ଚବଳ ବନ୍ଦେଶ୍ୱରମେଷ୍ଟର ଅଧୀନରେ
ଅମ୍ବେମାନେ ଯେବେ ସଙ୍ଗଗାନ୍ତି ଶୈମ କରୁଥୁଣ୍ଡି
ପାହା ହୁକୁ ନିରଦ୍ଵାରୀୟ ଶାବଳ କର୍ତ୍ତାବାଦାରୁ
ପାଇ ନାହିଁ ବିମ୍ବ ଉତ୍ସବରେ ଅନ୍ତର କେବୁ
ଶାବଳକର୍ତ୍ତାବାଦାରୁ ପାଇବାର ଅଧା ୩୮୮
ଅମ୍ବେମାନେ ଉଚ୍ଚବଳ ଭୂରବନାସିଙ୍କର ଅନ୍ତରେ ଦ୍ୱାରା
ଏକ ଏଥୁଥାଣ୍ଟି ଅଧା କରୁଣ୍ଡ କି ଯେ ଶାବଳ-
ନାନ୍ଦରେ ଯେ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ କୁଟି ଅନ୍ତରେ ସବୁ ଶାବଳ
ଅଧୀନରେ ହେବାନ୍ତି କେବୁ । ଅମ୍ବେମାନେ ଅଧିକ କେବୁ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ନାହିଁ । ବନ୍ଦେଶ୍ୱରମେଷ୍ଟ ଭୂରବନୀ
ସହିତ ଯେ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ସଭାଧିକାର ଅମ୍ବେମାନଙ୍କୁ
ଅନ୍ତରେ ଧୂଳକ ଦେବାରୁ ଆଜୀବାର କରିଥିଲୁଣ୍ଟ
ଶୈରବନ ପ୍ରକାଶ କରେ ସନ୍ଦର୍ଭ ଦେବୁ ।

କବିତ୍ତମେଲର ବାର୍ଷିକ ବିଭାଗର ଏହା କବିତା
କଲାଗର ପାର୍ଥିକ୍ ସାଧନ ଅଳ୍ପ ଗୋଟିଏ
ନିର୍ଦ୍ଦିରଣର ବିଷୟ ପ୍ରତିଚେ । ଏକାଧାରରେ ଏ
ତୁଲ କାର୍ଯ୍ୟ ରହିବାର ସମୟରେ ସେ କବିତା
ବିଭାଗ ଶତ୍ରୁଅଛି ଏହା କବାର ସୁକଲାର
ସେଇ ବ୍ୟାପାକ ଶତ୍ରୁଅଛି ତାହା ନିଜ୍ୟ ଅନ୍ତରୁ
ଭବ ହେଉଥିଲା । ସାହାଙ୍କ କାହାରେ ଶାସନ
ଭାବ ପେମାନଙ୍କ ହାତରେ ବିଶ୍ଵର ଭାବ
ରହିଲେ ତିଣୁକ ଅଫାଲରର ପଞ୍ଚଶିଲ୍ପାଳୀ
ବିଷା ହେବା ଅସମ୍ଭବ । ସୁରକ୍ଷିତ ଭାବ ପ୍ରକାଶ
ସମ୍ଭବ ସବସଧାରଣକିମ୍ବୁ ମୁଗ୍ଗାବିମାନକୁ କିମ୍ବା
କରାଅବଶ୍ୟକ । ତୁମକୁ ଆରମ୍ଭକୁ ଅନ୍ତରୁଦ୍ଧରଣ ଦେବା
ଏହା ଅପେକ୍ଷା କିମ୍ବା ମନ୍ତ୍ରମେଲକ କିମ୍ବା ପକଳ
ବିଷୟରେ କିମ୍ବା ମନ୍ତ୍ରମେଲକ କିମ୍ବା

ପରି ଏହି ଅଧିକେଶଳରେ ଯଥାର୍ଥରୁପେ ନିଜ
କରିଥିଲୁଣ୍ଡିବୁଦ୍ଧି । ସେବେ ଉକ୍ତାର ମୁଖ୍ୟରମାନେ
କୁଣ୍ଡା ଅସେଥରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ହେଲି ସେମାନଙ୍କର
ବ୍ୟକ୍ତିଗତାକୁ ଘର ହେବା ହେଲିରେ
ଅପରି କବିଥାନ୍ତେ କେବେ ଜିନି କଥା ହୋଇ
ଆନ୍ତା ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କର ଅପରି ନ ଥିବା
ପ୍ରକ୍ଳେ ଗବର୍ନ୍ମିନେବୀ ସେମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତେ ଅବ୍ୟା-
ହତ ଦେଇ ସାଧାରଣ ସବୁ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ ଲୋକଙ୍କର ଧାଉରା ଏହି ଏହାକାର୍ଯ୍ୟରାତ
ଯଥାର୍ଥ ଥିବାର ଦେଖା ଯାଇଥିଲୁ ସେ ଉକ୍ତାର
ମୁଖ୍ୟରମାନେ ସବୁଦା ସାକ୍ଷୀ ଯୋଗାଳବନୀ
ବସିଥିଥିବାରୁ ସେ ବିଷ୍ୟରେ ବେମାନଙ୍କର
କୌଣସି ବନ୍ଦୁଦିନୀକା ଥିଲୁ ଏହି ହୌର ମୋକ୍ଷ-
ପର ବିମୁକତରେ ସେମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ଅଧିକ
ନିର୍ଯ୍ୟବାନ୍ । ଏମକୁ ସାହାଯ୍ୟର ବିରୁଦ୍ଧ ଅଦ୍ଵା-
ତିକୁ ବିଷ୍ୟ ବିଶିଥା କୌଣସିମରେ କାହୁସୁ-
ହି ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ ।

ଅଛୁ କାହାରିବ ଅଛିଦତ ଲାହୁ

ସାଂହିକ ସମ୍ବନ୍ଧ

ବିଜ୍ଞାନ ଗେତ୍ରେ ।

ଅନୁଷ୍ଠାନ କରସାଥି କରିପାର ମେହି ଏହି ଶାରୀ
ଅବାଳୀ ଅଗ୍ରହମୟ ୧୦୨ ଲକ୍ଷୀର ମାତ୍ର ବଜା ଏହି
କୁଣ୍ଡି ପାପ ଦେଇଲେ ।

ପାତ୍ରାବ ପ୍ରକାଶ ମୋହାର ଦେବତାଙ୍କ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଦେଖିଲୁ କରିବାର ପିଲା ମାତ୍ରମଧ୍ୟ ପରିଚାରକ ଏହାଙ୍କ ଅନୁଭବର ଲେଖାଙ୍କ ବନ୍ଦିଗତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ଦେଖିଲେ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ମାତ୍ରକୁ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟଙ୍କ ଯଠ ଦେଖାଏ
ତାମାତ୍ର ପରିଷ୍ଠାରେ ଉଚ୍ଛବିତ ହଜାରି କରିବିଲେ
କଥାରେ ହୋଇଥାଏ ।

5500 विजेता

କାହୁ ପଣାନ୍ତି କାହୁ ମୁଣ୍ଡ ଓ କାହୁ ରାଶିକରଣ ସେଇ
ତେବେବେ, କାହୁ କେବାଳି ପରିଚାରକ ଏବେବେ,
ମୋଲିଗ ମଦ୍ଦକ ଅଧିକାରୀ ଏ କାହୁ ମାରିବିଲୁ ମରି
ଥିଲୁ ଏ ଉପରକରେ । କାହୁ ମୁଣ୍ଡ ନିର୍ମିତ ପରିଚାରକ,
ପାତା ପରିଚାରକ ଥିଲୁ ପରିଚାରକ ଏ କାହୁ ସରଜନ୍ମାଖ
ଥିଲୁ ଥିଲୁ ଆହୁ ଏକଥା ଏ ଉପରକରେ କାହୁ କୋଟି
ହାତୁ ।

କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଖର୍ଚ୍ଚାର୍କରେ ଦାତୁ ଯଥା ଦଶାଧ ନେହି କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଉପରେ ଲାଗୁ ହୋଇଥିଲା ।

କେତେବେଳେ ଧାର୍ମିକରେଣ୍ଟ ଅବୈଷକ ମନ୍ତ୍ରେ
ଯଦି ମନ୍ତ୍ରର ଅଛି ପ୍ରତ୍ୟେକିର୍ଣ୍ଣ ମାନ୍ଦ୍ରୁଣ୍ଡ ଏ ହେବୁ ।
ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କର୍ମଶିଳମନ୍ତ୍ର ଓ ତତ୍ତ୍ଵ ମେତାବେଳୀ
ମାତ୍ର ଏକାକୀ ହେବାର ଏମାର ଜୀବନ ଆମ ହିଂସାକୁ

ମୋରକା ସହିତେବୁଟି ମାନନ୍ଦକୁ କହୁ ଅମିତାବରେ
ଏହି ମଧ୍ୟରେ ପୌଜିତା ଓ ମୋରବୀମାର ଆଖି
କାହିଁ ବେଳିବା ମୁଣିକା ଆମରେ ।

ସହିତ କରି ଶବ୍ଦମାଳାର କିଛି ଏ ବ୍ୟାକରଣେ କିନ୍ତୁ
କିମ୍ବା ହୋଇଥାଏ ? ଏଠା କେବଳାକାରେ କିମ୍ବା ଏ ଏହି
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏ ଏ ମନ୍ଦର ପଞ୍ଚକାଳ ବ୍ୟାକ କିମ୍ବା
ଏ ଏ ବ୍ୟାକରଣ ବ୍ୟାକରଣ କୁଠାବ୍ୟାକରଣ ମଧ୍ୟ ଏହାକିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ?

ତେବେଳା କ୍ୟାମିନାର୍ଥେ ଏ ହରିହର ତାଙ୍କେ ହଂଜରକ
କେବଣୀରୁହ କରାନ୍ତି ତେବେ ହରିହର ପରିଦେଶ ।

ଅନ୍ତର୍ବାଦର ମାନ୍ୟକ ବନ୍ଦେଶ୍ଵର ଜୟତି ରତ୍ନ, ଉ ମୁଣ୍ଡ
ମାନୀ ଲଭାର ପାଇସର ଥାହା ବନ୍ଦେଶ୍ଵର ବନ୍ଦେଶ୍ଵର
ଏବଂ ବନ୍ଦେଶ୍ଵର ରତ୍ନ ବନ୍ଦେଶ୍ଵର ।

ବୋଲାକ୍ଷେତ୍ର ସମିତିରୁଥିବାକୁ ପାଇଁ ପରିବହନ କରିବାର ଏବଂ
ଏହିକାଳେ ଯେବେଳେ ଦେଖାଯାଇଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍

ପୁରୁଷ କାହିଁବା ଶତା ଶତା ପଦିବ ତତ୍ତ୍ଵର ମହିଳା ।
କିମ୍ବା ମୋଟିଏ ଏଥି ବସନ୍ତ ମହିଳା କହିବାର ସୁଧାର ।
ଆଜାଠାରୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କୁଳକାଳୀରେ
ପାଞ୍ଚମାନେ ଦେଖିବ କିମ୍ବା ମହିଳାରେ 'ବାରାନ୍ଦୁ' ନାମ

ପାଦ୍ୟ ଯାଏ ୧୯୭୨ ମହାରାଜ ତ ଜାଗାର ସାହୁ ଦର୍ଶକ
ବିହାର ସମ୍ବନ୍ଧ ମନ୍ତ୍ରୀ ।
ବିହାରେ ବନ୍ଦେ ଛୋଟ ଏବଂ ପ୍ରକଳ୍ପ ପାଇବାରେ
କବ୍ରି ପାଇବାରେ ୧୯୭୩ ।

ପାଦାର ଧ୍ୟାନରେ ମାତ୍ର ଏହି ବୌଦ୍ଧବିହାର ସୁଭାଷ
ପଦ୍ମକ ପଦାରଥାର ଏହି ଦେଖି କେବେଳେ ଯାଏନ୍ତି ।
ଦେଖିଲୁଗାର ପାଦ ପଠାଇ ଅଟେଣ୍ଟ କେବେଳେ ଧ୍ୟାନର
ପ୍ରାଚୀନାତ୍ମା ପାଦାର ପଦାରଥାର ଦେଖାଯାଇ । ଏହି କଥା
ଅନ୍ତରୀ ଅଛେ କିମ୍ବା ପାଦ ପଠାଇ କିମ୍ବା ମାତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତଥା
କବେବେ ପାଦାରଥାର ।

ମାଲିପୁର-ସଂକାଦ

ଏହା କାନ୍ଦିଲାର ଦୂର ଦେଇଲାକୁ ଶାସନ ଦିଲୁ
ଖୋବେଳ ମାତ୍ର ଲାଇସ B.A. କାନ୍ଦିଲା ଲାଇସାର୍ଟ
ମହାପ୍ରଧାନଙ୍କ ଟେଲା କେବ କିମ୍ବା ଜାନାଇବ ଲାଇସ
କର କଲ ଏହେଠିଲ ଶ୍ରୀପ ଯଦୀନପାତାର ଫୋଟୋ
ମୁହଁରଟ ମହାପ୍ରଧାନଙ୍କ ପ୍ରଥମମେଲିକ ଲାଇସକେ
ଏକ ହଜାର ରହଣକୁ ଦେଇଲାକୁ ଏହେଠିଲ ମହାପ୍ରଧାନ
ପଦକୁ ପଢାଇବ ଉଚ୍ଚକାର ଅବେଳା ଦେଇଅଛି ଶିକ୍ଷକ
ମନ୍ତ୍ରାଳୟର ବିଭିନ୍ନର କଟ୍ଟାଳକେ ହଜାରା ଉଚ୍ଚକାର ଦେଇଲା-
ଦେଇବ ପରିବେ କଟାଇ କଲାକାର କମ୍ପ୍ସନ ହାତେ ।

ମନ୍ଦିରରେ ପାତାରେ ହାତିଥିଲା ପାତାରେ ପାତାରେ ମନ୍ଦିର
କଥା ବସିରେ ଏହି ମନ୍ଦିର ଏହିପରେ ଅଳ୍ପକାମରୁ
ଯାଇଲୁଣେ । ତମାଖି ଦିବ୍ର ଦିବ୍ର ଟେଲିବିଜନ୍‌ରେ
ଦିବ୍ର ଦିବ୍ର ଉପରିବିଦ୍ୟାରେ ଏହା ଲଗାଇଛି ମନ୍ଦିର ବାଜାର
ପାଇବେ ଏହିପରେ ଏହିପରେ ମୁଦ୍ରାରେ ଚାଲିଥିଲା ଫର୍ମ-
କରି କରି ଟେଲିବିଜନ୍‌ରେ ଦିବ୍ରରେ ଏହି ମନ୍ଦିରରେ ।
ଅଳ୍ପକାମରୁ ପାତାରେ ନାହିଁଲେ ପାତାରେ ପାତାରେ ପାତାରେ
ପାତାରେ ।

ଯେବେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଜ୍ଞୋର ପ୍ରାନ୍ତର ବନ୍ଦିନୀରଙ୍କ ଦୟାମାଳ
ନୀକ । ୧ କଷ୍ଟହୃଦୟ ଅନ୍ତରାହିତୀ ବନ୍ଦିନୀ ଅଜ୍ଞୋର
କେବଳିନ୍ଦ୍ରିୟ ପ୍ରାନ୍ତର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ବନ୍ଦିନୀ ଥିଲୁ ଥୀବାକୁ
କଣ୍ଠେ ଦେଖିବାର ଏକାଏ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା କୌଣସି
କେବଳ ନାମର ଏହି କି ଏହା ଏକାହିଏକ କୌଣସି
କି ବେଳେକି ଏହା କିମ୍ବା ମଧ୍ୟରେକି ବନ୍ଦିନୀ ଏହା
କି କଷ୍ଟହୃଦୟ ବୁଝି ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା ଏହାରେ
ଏହା କଷ୍ଟହୃଦୟ ବୁଝି ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା ଏହାରେ
ଏହା କଷ୍ଟହୃଦୟ ବୁଝି ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା ।

କାଳିରେ ପାଦରେ ପାଦରେ ପାଦରେ
କାଳିରେ ପାଦରେ ପାଦରେ ପାଦରେ ।

ବ୍ୟାକାରଙ୍ଗ ଶା ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମହାପ୍ରକଳ୍ପ ପୁଣୀୟ ଦାଖ
ଚ ଉତ୍ସବରେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦୋଷ ପାରିବ ଆହଁ । ଆଜୀ
ଦିନର ହୋଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଯାତର ଏହି ଦେ

କୌଣସି ରହେ କୁଳାର ଏକ ପାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ

ପ୍ରକାଶକଳାକାରୀ ସବ ଦୃଷ୍ଟିକ ପଥମୁକ୍ତ ରଖିବାକାମ
ପରିଷ୍ଯ୍ୟନେ ଅଗ୍ରହୀତାରେ ପ୍ଲାନ୍ସାର କବିତାକେ ପଡ଼ି
ଯିବାରେ ଦୂର ଅଧିକ ମୋରିଲେ । ଏଣ୍ଟାର ରଚନା
କିମ୍ବା କେବୁ ଏ ପଢ଼ିବା କୁଳକାଳ ଅବୈଳି ହୋଇ
ଯାଇବେ ମାନ ବନନେଟି ଉତ୍ତରାକ ପଥାର ହୁଏ । ଏ
ହେଉଥି ଏହାର ଘଟନା କେବେଳ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ଏହା
ଅଧିକର ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏହାର ।

ଅବେ ଦୂରତ୍ତ ପହାଦର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ନୟ ନିଜାରେ
ଦୋଷ ମାଛୁ । ଲିପିବି ବିଶ୍ଵ ମୁଖ୍ୟମାନ କିନ୍ତୁ
ଯଜମାନ ଏକ ଜୀବିତ ମେଳେ କରୁଥିଲା । ମେଳେ
କିମ୍ବା ସମ୍ମାନ ଧରିବାର ପାଠମାରେ ବୁଝି ଦେବ ମାତ୍ର
ଆବୁଧାର । କିମ୍ବେ ଏହି ମନୋଚକ୍ରରେ ଆ ପାଇବା

ପ୍ରାଚୀ କୁଟକେ ପ୍ରଥମ ହଠେ ଯୋଗଧିନୀ ମାତ୍ର ଗଞ୍ଜାର
କୁ ଦୋଷ ଦେଖାଣ୍ଡ କହିଲେ ଯାଇଥିବୁ । ଏଥି କିମ୍ବା
କର୍ତ୍ତା ହୋଇ କି ବାକୁରୁ ଥାଏ କଥାରେ ସମ୍ବଲପ୍ତି କରାଇ
ହୋଇ ଗାଲି ଲାଗି ।

ପରେବାକ୍ଷୟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଚର୍ଚିମାତ୍ର ହେଉଥିଲା ।
ଅନେକ ଅମୀଳ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲା ।

ଏଠା ହାତ ଦୁଆ ମ'ଦେଇ ଥୁବ ମୁହରେ ଶୈଖ ୬
କଣନେଇ ଏକ ଦୟାତ ଦେଇ ଦୋଳନେଇ ପ୍ରାୟ ଯଜ୍ଞାର
କିମ୍ବା ଦୂରତ କିମ୍ବା ଶୈଖର କରୁଥିଲେ । ଅଛି
ଏହାର ବାରୀ ପ୍ରାୟ ଏକହର୍ଷ ହେବ । କହୁ ଅବଦର ଦେଇ
ଏ ସହିତ ଗୁଡ଼ ଉଚାର୍ତ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

ପରିଷେବକଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରମଳକମ୍ପଲେ ଅମ୍ବେମାକେ
ଶାଖା କୋର୍ଟ୍ ପାଇଁ ଦେଇଲାଗଲା ଏହାରେ

ମାନ୍ୟଦରମ ଯେତେ ଉଚ୍ଛିତାଧିକା ସମାବଳ
ମହୋଦୟ ସମୀପଶୁ—
ମାତ୍ରମ ।

ଏହି ଗାଁ ନମେଷତ୍ପୁର ପୁରୁଣୀର ଘରୋ-
ନାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ କୂଳା ପ୍ରାସ୍ତ୍ର ହୋଇ
ଦେବାକୁ ଦାତାମନଙ୍କୁ ଅଶେଷ ଧଳ୍ୟବାଦ ପ୍ରଦାନ
କରି ଦେଖାନକୁ କାମ ଏଥରେ ଲେଖି
ଅଶେଷ ନିକଟ ପ୍ରେରଣ କଲା ଅପର ସେମା-
କର କାମ ଦାତାଙ୍କରେ ପୁରୁଣ କଲେ ବାଧିତ
ହୁଏ ।

ଶ୍ରୀ ମହାଶନ୍ତା ବିଜେ କଣ୍ଠାଗନ୍ଧୀ । ୧୦

ବେଦିନାଥ ପାତ୍ର	ଟ ୪୫
କମଳାର ଲାହାରୀ	୧୦

ନାସଧଳ ସଥ	୩ ୯
ତ୍ରାମର କୋଠ ସଖଦେଲ	୩ ୧୫

ଏକଟଳାରୁ ନୂନଗ୍ରଦା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ଏହି ପ୍ରାପ୍ତିକାରେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ କର୍ମ୍ୟର ପାଇଁ
ଅର୍ଦ୍ଧାଂଶ୍ମ ମାତ୍ର ଘେଷ ହେଲା । କର୍ମ୍ୟକାଳ ଅସମୀ
ପ୍ରାୟ ଅଛି କାର୍ଯ୍ୟ ହେବାର ଅଣା ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ଦ୍ୱାରା ଦିଷ୍ଟମ୍ୟ ସେ ଅମ୍ଭେଦିକାନେ ଏତେବେଳେ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦୟାଶେଷ କରି ଦାଇମାତ୍ର ପୁରୁଷ
କଷ୍ଟକୁ କୋଡ଼ିରେ ଫାର୍ଥିଲା ଭଲେ ମହିଳାମଧ୍ୟ
ପାଇଲୁ ନାହିଁ । ଏହି ଉତ୍ସବମଧ୍ୟରେ
ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଧାନ ବଦାକ୍ୟ ବୋଲି ଗଣ୍ଡ
ହେଉଥରି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ପ୍ରାର୍ଥନାପଦ୍ଧତି
ପଠାଇଥିଲୁ । ଗୁରୁପ୍ରାୟ ହେବା ତେଣେକ ଥାଇ
ଭଦ୍ରର ମାତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲୁ ନାହିଁ । ଯେହିଁ ପ୍ରଦେଶ
ଶରୀର ଧନୀମାନଙ୍କର ଧର୍ମକାର୍ଯ୍ୟ ଓ ମହିଳାକାର୍ଯ୍ୟରେ
ପରି ଅନାପ୍ରାୟ ସେ ପ୍ରଦେଶର ଭାଜୁ ଦୂର
ହେବା ଅସମ୍ଭବମାତ୍ର । ଦିନର ଧନୀମାନଙ୍କୁ ସବୁ
ଦିକ୍ଷି ପଦକି କରନ୍ତି ।

ବିଷ୍ଣୁଦ
ଶରୀରାଥ ପ୍ରତି
ମରନେବେ ଦସ୍ତର

ପଦ୍ମାଶୟ । ଏହିକାର ଅର୍ଥପୂର୍ଣ୍ଣ ଏ କୁ କିମ୍ବା
ସମୟରେ ଜୁଲାଇ ପ୍ରାତିଷନିକର ଅଧିକୋଷିତରେ
ପଳିଷ୍ଠରେ ଏଠାର ହେବନ୍ଧୀ ହୁଏ ବାଚିବା
ବିଦ୍ୟାଶୟ ନୃତ୍ୟର ଗୋଟିଏ କରସିଫ ସର୍ବ
ଅନୁଭୂ ହୋଇଥିଲା । “ଆଗରୁ” ବିଜ୍ଞାନର
ବନ୍ଦଳ ପ୍ରଗରେ ସରେ ସମ୍ବନ୍ଧର ଅଧିମୟ ହେ-
ବୁରୁ ସବୁଲରେ ଅଧିକ ଗଣନାକ୍ଷେତ୍ର ଭାବୁ
ମହୋଦୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଯାଉ ନ ଥିଲେବେ
ସମାଜର ଶ୍ରୀମାନଙ୍କ ସଂଝା ଉବ୍ଲା ନ ଥିଲା ।
ସମାଜର ସମ୍ବନ୍ଧର ଉତ୍ସବଜଳନ ଶାସ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟମୁ-
କଳ ଶର୍ତ୍ତ ମହୋଦୟର ତୁମ୍ଭୀକ “ଆଗଳ ଦିନ
ଗଢ଼ି ଗୁଜାରାଟ ଭାବାର” ସବୀରଷୀ ଗାନ୍ଧି
ଦେବ ଦୂର ରୁ ନାହିଁ ବିଅନୀଯକର “ପରମା-
ଭୂତ ପ୍ରକାଶ” ଏହି ଦିନଚରେ ଗୋଟିଏ ବନ୍ଦଳ
ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ବନ୍ଦଳ ମହୋଦୟ ବାହାର
ବନ୍ଦଳାକୁ ଭିନ୍ନବିଭିନ୍ନରେ ବିଭିନ୍ନ କରିଥିଲେ,
ସଥା, ନହିଁର୍ଭାବରେ ପରମାଭୂତ ପ୍ରକାଶ,
ମାନୁମାନିତରେ ପରମାଭୂତ ପ୍ରକାଶ ଏହି ମାନୁତ
ଜୀବର ଜୀବବିଧରେ ପରମାଭୂତ ପ୍ରକାଶ ।
ଜୀବ, ମାନୁବାଦୀ ଏବଂ ଜୀବବିଧ ଭବୋକ୍ତି
ମାତ୍ର ଭାଗରଙ୍କ ଲାଭାବୃତ୍ତି—ଏହି ତୁମିଧ କଷ୍ଟପୂ
ଦେବ ନକ୍ଷା ଅନେକ ସନ୍ଦର ଓ ସାରଗର୍ଭ
ବିଥା କହିଥିଲେ ଏହି ତତ୍ତ୍ଵ ଜୀବବିଧ ପ୍ରୋତ୍ସହ
ବର୍ଣ୍ଣ ମଧ୍ୟ ଦାଦୀ କରିବାଲା ପ୍ରଦାନ ପରମା

ଅଳକ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ଦୂରେର କଷ୍ଟ,
ଘାନାଗୁଡ଼ ବଗଳଙ୍ଗ ଉଚ୍ଚ ସମ୍ରତ ବୃକ୍ଷର
ସାର୍ଥକ ଅମ୍ବୁମାଳେ ସହିକାର ପାଠମାଳା
ଉପହାର ଦେଇଣାଗଲୁ ଲାହି । ଆଶା କଷ୍ଟ,
କିମ୍ବଲାଥ ବାହୁ ଜାହାଜ ବୃକ୍ଷର ସାର୍ଥକ
“ଭାଜଳ ସାହୁନ୍” ରେ ପ୍ରକାଶକାରରେ
ପ୍ରକାଶ କର ଅମ୍ବୁମାଳକୁ ଉପକୃତ କରିବୋ
ସରିଗେଗରେ ଉଚ୍ଚଲ କ୍ରତୁ ସମାଜର ସମ୍ମାନ
ଆସୁନ୍ତି କାହୁ ମଧ୍ୟସୁଦର ଶର୍ତ୍ତ ମହୋନ୍ଦୂଳ
କଢ଼ିବ “ସେ ସତ୍ୟପୁରୁଷେ ଝଞ୍ଜି ପିନ୍ଧାବେ
ବୋଥୁମ୍” ସଙ୍ଗୀରହି ଲାଭ ଦେଇ ଉତ୍ତର
ସର ବରା ହେଲା ।

କଥମୂଳ
ଶାହରୀର ଅକଳ ମୋହନ ଚନ୍ଦ୍ର,
ବାରଗ୍ଯାତ୍ମା, କଟକ ।

ମୁଦ୍ରା-ପାତ୍ର

ପ୍ରକାଶକ ମୁଦ୍ରଣ

ଗାଁ ବୋଦନପୁର୍ଣ୍ଣ କୃଷ୍ଣାମ ବହସେନଗାନ	ଟ ୧୯	
“ କଳେଖ ପଦ୍ମମଳ	ବିଟିକ	ଟ ୨୫
“ ପ୍ରାତିର ଚାଲାନ୍ତିକ	ଶାକସ୍ରବ	ଟ ୧୯
“ ମୋତୀକାଥ ପାତ୍ରପ	ବୁଡମ	ଟ ୧୯
“ ମନ୍ତ୍ରସଂକଳନ କେନ୍ଦ୍ରର	ବଜ୍ରା	ଟ ୨୫
“ ନିବ୍ରମିତ ତୋଷ	ବିଟିକ	ଟ ୧୯
“ ଅଳମ ମିଶ	ବନମାନ	ଟ ୧୯
“ ଶାଠର ଦାସ ଦୈଵିଜ୍ଞାନ ମୟୁରଭର		ଟ ୧୯
“ ପାନୋତର କେନ୍ଦ୍ର କେନ୍ଦ୍ରାଧି		ଟ ୧୯
“ ଜମେନ୍ଦ୍ର ମାତ୍ର ମହାକର୍ମପତ୍ର କାନେନ୍ଦ୍ରର ଟ ୧୯		
“ ସରମାନଙ୍କ ପାତ୍ରପୁର୍ଣ୍ଣ ତେଜଲାଭନାନ		
	ବିଟିକ	ଟ ୧୯
“ ଲାବସର ତୌଥୁର ଉପସର ଦିଲାଗାମାନ୍ତ୍ର ଟ ୧୯		
“ ସତମାନଙ୍କ ଦାସ	ବିକେତନୀ	ଟ ୧୯
“ ତତ୍ତ୍ଵାନନ୍ଦ ମହାତାତ୍ତ୍ଵ	ତତ୍ତ୍ଵାନନ୍ଦ	ଟ ୧୯
“ ବସ୍ତୁକାଥ ସ୍ଵପ୍ନପଥ	କିର୍ତ୍ତମ	ଟ ୧୯
“ ଦାଳାକାନ ଘୋଷ	ବିଟିକ	ଟ ୧୯
“ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଆମ		ଟ ୧୯
“ ବସ୍ତୁକାଥ ମନ୍ଦିରଜାଳ, ଦିଗାପ, ପ୍ରସ		ଟ ୧୯

ଶ୍ରୀରାମକୃଷ୍ଣ ପାତ୍ରଙ୍ଗ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାଥ

ଅସମ ଜ୍ଞାନକାର ବାଚିତା

ପରାମର୍ଶକାରୀ ଏବଂ ବିନାନ୍ତରିଣୀ

ପା ୨୯ ଶିଳ ପରମତ୍ତ୍ଵ ଅବାସ୍ୟ । ୫ ଗାସକ୍ଷେତ୍ରର
ଅନୁଭବ ଅନୁ ହୋଇଥାଏ ।

ଶ୍ରୀ ପଦମାନାବିଜ୍ଞାନ ଏକାଡେମୀ

ସର ଶୋଭିମାନାନ୍ଦା	୩	୫୯
ପାତ୍ର ଅମିତପ୍ରତାପ ହାର୍ଣ୍ଣ	୩	୩୦୯
ରହୁଳପାତାଲ ଦାସ	୩	୧୯
କଳେତ୍ରନାଥ ପାତାଲ	୩	୩୯
ପୋତେନ୍ଦ୍ରଜୀଥ ସର୍ବଜୀ	୩	୫୯

ପାଦର ଅବ୍ୟଥୀ
ମହୋଷିଧ ।

କୁଳ ପ୍ରତିକାର କରିବା ଟ ୦ ।/୮ ଲାଖରେ ମାତ୍ର ।
ସଫ୍ଟପ୍ରକାର ବନ୍ଦୁ ବୈଜ୍ଞାନିକ କରିବା
ଏବେ ଏହାର ଅଧ୍ୟାତରଙ୍ଗ ମୁଣ୍ଡ ଅଛି ।
ବୁବେଗର ଏମନ୍ତ ଅଶ୍ଵ ପଳବାୟିବ, ଅଥବା
ଲା ସହିତ ମୁଳ ଜୀବିଷ ଅଛି ଦୂରୀୟ ଦେଶ
ଏ ମାତ୍ର । ଯେତେ ବିଠିଲ, ସେତେ ଏହି-
ଲାଭ ଯେପରି ସେବ ହେଉ ନା କାହିଁବ,
ଲଜ୍ଜାନିଥର ଲଗାଇଲେ ସେବ ବଳ ହୋଇ
ବା । ଧରେ ଭଲ ହେବେ ସେ ପ୍ରାକରେ
ଦୁ କେବେ ଦେବ କାହିଁ । ଏହି ଜୀବିଷ
ଦଫାର କର ସକ୍ଷେପ କଥାରୁ ଅବେଳା ଜୀବ-
ବିଧିରୁ ଏହି ଅନେକ ଚିହ୍ନଟ ବାଣୀରୁ
କୁ ଏହାର ସେବ ଅବେଳାକାଶରୀ ପରାମର୍ଶ
ହଣ୍ଡା କରି ପଦ ଲେଖିଥିଲୁବା । ସମ୍ଭାବ ସେହି-
ନେ ଏହାର କଣ କଣେଷ୍ଟରୁପେ ଅବଶବ
ଦାର ଏହି ଦେବିଥରୁ ସେହିମାନଙ୍କର
କରେକ ଉଣ୍ଡର ପଢ଼ିଲ ମର୍ମ କୁଟ କିମ୍ବାକ୍ଷେ
ପାଇବ ହେଲା ।

ଯେପଣ କି କବଟରୁ ମାରୁ ସେମନ୍ତ ଅନ୍ୟଥି
ହୋଇଥି କଲେକ୍ କାଳି ତଥା ଥରାଇ ଅନେକ
ଲେନାରୁ ଅଷେଖ କରିଥିଲୁ । * ୫ ପାଠ୍ୟ
କବିତା ଦିଗଭାବ କର ।
ଜୟାଗଡ଼ । କବା ଯୋଗ ଆ ପୂର୍ବ

ଅପଣଙ୍କ ଯାଇ ତିଥିହାସ ଅନେକ
ଅବେଳା ଲାବ ଦରଖାନ୍ତି । ଏହିପରି ମିଳି-
ଛରେ ମୋର ପ୍ରାଚୀନ ଗ୍ରେ, ଅପଣଙ୍କ ଅଧ୍ୟତ୍ମିତ୍ତି-
ବାର ଆହୁ ଉଠିବ ଦେମାନ୍ଦର ତିଥି ଯାତ୍ରାର
କରନ ମୁଁ କର କାମ୍ପାର୍ଟ୍

ଶ୍ରୀ ଗାଉଳ ମହାପାଦ

ମୁଁ ନରେନ୍ଦ୍ରପୁର ସେଠିଲମେଘ ଅଛିବା
କେଣ୍ଟାବୋଡ଼ା ଯୋଗ କହିବା

ତୁର ଦିଆରେ ଗୋଟି କଥା ଅନ୍ତରେ
ଜ ଏହି ଶ ଦ୍ଵାରାଗୀ କ୍ଷେତ୍ରକାଳ କର କଲ
ହୋଇ ମୁଣ୍ଡ କଥରେ ଧଳନାହ ହେଲା

ତା ୨୪ ଦିନ ଜୁଲାଇ ସନ ୧୮୯୭ ମେହିର

ଶିଖି ପଚାର ।

୧୦୫

ଅଛନ୍ତି ! ଅବଳମ୍ବନ ଥର ତୀର୍ତ୍ତିଷ୍ଠ ପଠାଇବେ । *
୨୩୩୫୨ ଏ ସମ୍ବନ୍ଦ୍ର ପାଣିଗ୍ରହୀ ।
ଉଦ୍‌ବୃଦ୍ଧିର କେନ୍ଦ୍ରିୟର ହେତୁ ମାନ୍ଦ୍ରାର
ଶିଖି ପୋତ ଆ ସୁରା

ମନ୍ତ୍ରୀଷ୍ଠ,

ଅପରାହ୍ନ ଯାହୁ ତୀର୍ତ୍ତି ଏବତିବା ଘର
ବ୍ୟାପକ ଦ୍ୱାରା ସେମର ମୁଣ୍ଡ ହୋଇଥିବୁ । *

୨୩୩୫୩ ଏ ଦିନ ଉତ୍ସବିଧ ପାତ୍ର
ଗଣ୍ଡମ—ଦୂର୍ଧଵ

ମନ୍ତ୍ରୀଷ୍ଠ,

ମୋର ୨ ୧୯ ହର ଅବଶ୍ୱର ବିଠିକ ଯାହୁ
ଅପରାହ୍ନ ତୀର୍ତ୍ତି ଗୋଟେ ଏବାବେଳରେ
ଦିନ ହୋଇ ଯାଇଥିବୁ । ମୁଁ ଅବେଳ ତୀର୍ତ୍ତି
ବ୍ୟାପକ ବନ୍ଦିକୁ କୁଣ୍ଡଳ ମୁଣ୍ଡ ବିଜ୍ଞାନ ଏବା
କୁଳ ହତ୍ୟା କାହାକ ତୀର୍ତ୍ତି ପ୍ରକାର ମୁଁ ଜାଣି
ନ ଥିଲା । * ରେ । ୨୩୩୫୭

ଶିଖିମଣି ଦିଲେଇ
ମୁଣ୍ଡା—ଶୋଭା ।

ଆଶୀର୍ବାଦ ଦିଶେ,

ଶ୍ରୀମତ ରାଜବିହାର ଅନେକ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ମାନ
ଦେଇଥିଲା ନାହା ରାଧିଷ୍ଠ ବର ଅବେଳରଙ୍ଗରେ
ପର କ ଶମ୍ଭୁ—ଶମ୍ଭୁ ତୀର୍ତ୍ତି ମୋହର
ନାହିଁରେ ମହ ଶମ୍ଭୁ ପର କଥା କରନ୍ତି
ଅଧିକାର ବିକଟରେ ଦୁମ୍ଭର କୁଣ୍ଡଳ କାମନା
କରୁଥିବୁ । ଅଛ ମୋଟିଏ ବିଦ୍ଧା ପେଟୁମନେ
ବହୁ ବ୍ୟାପକ ପାତ୍ର ମୋର ତୀର୍ତ୍ତି ଏହି
ଅଛନ୍ତି । ନାହା । ୨୩୩୫୭

କାନ୍ଦାର ଶିଖି ଦେବିମାତ୍ର ପାତ୍ର
ବାଲେଇଥି ।

ଏହା ତାହା ଅନୁର ଅବେଳ ପତ୍ର ରହିଥିଲା ।
ପ୍ରହାରୀମାନେ ପାତ୍ର ଗୁଣେ ସ ସ ନାମ, ଶାମ,
ଭାବିତା, କିମ୍ବ ଏବା କାହାର ବେଳେ ତଥା
ଅବସ୍ଥାକ ତାହା ଲେଖିବାକୁ ତୀର୍ତ୍ତି ଏ
ବ୍ୟାପକ ପତ୍ର ପଠାଯିବ ।

ଆ ବ୍ୟାପକ ଦେଇ ।

ଦେଇ କିମ୍ବର ପ୍ରେସ ବାଲେଇଥି

ଏହା କାନ୍ଦାର ତାହା ଅନୁର ଏହି ଅଳ
ଶୁଣ କିମ୍ବ ଅନୁରତ ଅନ୍ତର୍ମାନ ଏ କନ୍ଦମାନ
ସନ୍ତତିକଳ ମାନବରେ ପ୍ରସକ ହାତା ।
(Vaccination) ଦେବା ସକଳ କଥା
ବେଳେନେଇର ଦେବାର ମୋଟିମାନେ କାନ୍ଦାର
ଦେଇ ଦେବା କରିବାକୁ କରନ୍ତି ଦେ

ମାନ୍ଦ୍ରା ଅପରାହ୍ନ ପ୍ରଧାନପତ୍ର ମହିନ ଅଗନ୍ତି
ଅଗସ୍ତ୍ୟାବ୍ଦ ତା ୧ ରିକ୍ତ ମୁଖ ଏହି ବରେରିକୁ
ଅବେଳର ପତ୍ର ପଠାଇଲେ ବିବେଳନାପ୍ରକାର
ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତି । ଅବେଳନାମାନେ
ଅପରାହ୍ନ ଠିକ୍ ଗାଇ ବିବରଣ ଲେଖିପଠାଇବେ

gnd Dy. Commr's, Gour Chunder See.
Office, Head Clerk,
The 12th July 1897. For Dy. Commr

ଆହୁ ଭାଲଚେଇ କେବଳଜାନା ସବାରେ
ମାଧ୍ୟମ କ ୧୦୯ ରା ଦେବନନ୍ଦର ଏକବିଳା
ହେଉ ତେବେଳ ଅବେଳର ଅଛି ଯେତୁମାନେ
ଯେବେଳମାନର କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ସବରୁଷେ ଜାଣୁ
ଥିବେ ଅପରାହ୍ନ ଦରଖାସ୍ତ ସବ ପ୍ରଧାନ ଓ
ଅବେଳ ପତ୍ର ବିଶାର ପ୍ରସ୍ତର ମେନେଇବକୁ
କିମ୍ବଟିଲୁ ଚଳିବାର ତା ୩୦ ରିକ୍ତ ମଧ୍ୟ
ପଠାଇବେ ।

(By order)

Manger's Office Lai Ram Narain Rai
Talcher Head Clerk
The 12th July 1897 For Manager

NOTICE.

Wanted a case Mohurrier for the
Sader office at Cuttack of the Estate
of Babu Narendra Nath Rai Chowdhu-
ry Zamindar. The day will be fixed
according to the qualifications of the
employee. Applications with copies
of testimonials will be received by the
undersigned up to the 27th Instant.

J. N. PRICE.

Manager

15-7-97

ରାଜରଜେମ୍ବର ରକୋଷ୍ଟମ୍ବ ଜାନନ

ମୁଣ୍ଡ ୧୦୯

ଜାକକାଳିକାର ସ୍ବର୍ଗ,
ପଦ୍ମାନବୀଦ ସମ୍ବନ୍ଧ କ ୧୯ " ୧୦ ।

ଜାନନାଥ ଦାବକକୁ ହାଦଶ୍ବର

ଭାଗୀ ଭାଗବତ କ ୧୯ " ୧୦ ।

କଟକ ପ୍ରଦିଂଦିନାନ୍ତି ଅପରାହ୍ନରେ
ଦେଇଥିଲୁ ମୋଟାର ତାହାକୁ ହିତର ତାକ
ମାନ୍ଦ୍ରା ପଢିବ ।

କଟକ ପ୍ରଦିଂଦିନାନ୍ତି ଅପରାହ୍ନରେ
ଦେଇଥିଲୁ ମୋଟାର ତାହାକୁ ହିତର ତାକ
ମାନ୍ଦ୍ରା ପଢିବ ।

କଟକ ପ୍ରଦିଂଦିନାନ୍ତି ଅପରାହ୍ନରେ
ଦେଇଥିଲୁ ମୋଟାର ତାହାକୁ ହିତର ତାକ
ମାନ୍ଦ୍ରା ପଢିବ ।

କଟକ ପ୍ରଦିଂଦିନାନ୍ତି ଅପରାହ୍ନରେ
ଦେଇଥିଲୁ ମୋଟାର ତାହାକୁ ହିତର ତାକ
ମାନ୍ଦ୍ରା ପଢିବ ।

କଟକ ପ୍ରଦିଂଦିନାନ୍ତି ଅପରାହ୍ନରେ
ଦେଇଥିଲୁ ମୋଟାର ତାହାକୁ ହିତର ତାକ
ମାନ୍ଦ୍ରା ପଢିବ ।

କଟକ ପ୍ରଦିଂଦିନାନ୍ତି ଅପରାହ୍ନରେ
ଦେଇଥିଲୁ ମୋଟାର ତାହାକୁ ହିତର ତାକ
ମାନ୍ଦ୍ରା ପଢିବ ।

କଟକ ପ୍ରଦିଂଦିନାନ୍ତି ଅପରାହ୍ନରେ
ଦେଇଥିଲୁ ମୋଟାର ତାହାକୁ ହିତର ତାକ
ମାନ୍ଦ୍ରା ପଢିବ ।

କଟକ ପ୍ରଦିଂଦିନାନ୍ତି ଅପରାହ୍ନରେ
ଦେଇଥିଲୁ ମୋଟାର ତାହାକୁ ହିତର ତାକ
ମାନ୍ଦ୍ରା ପଢିବ ।

କଟକ ପ୍ରଦିଂଦିନାନ୍ତି ଅପରାହ୍ନରେ
ଦେଇଥିଲୁ ମୋଟାର ତାହାକୁ ହିତର ତାକ
ମାନ୍ଦ୍ରା ପଢିବ ।

କଟକ ପ୍ରଦିଂଦିନାନ୍ତି ଅପରାହ୍ନରେ
ଦେଇଥିଲୁ ମୋଟାର ତାହାକୁ ହିତର ତାକ
ମାନ୍ଦ୍ରା ପଢିବ ।

କଟକ ପ୍ରଦିଂଦିନାନ୍ତି ଅପରାହ୍ନରେ
ଦେଇଥିଲୁ ମୋଟାର ତାହାକୁ ହିତର ତାକ
ମାନ୍ଦ୍ରା ପଢିବ ।

କଟକ ପ୍ରଦିଂଦିନାନ୍ତି ଅପରାହ୍ନରେ
ଦେଇଥିଲୁ ମୋଟାର ତାହାକୁ ହିତର ତାକ
ମାନ୍ଦ୍ରା ପଢିବ ।

କଟକ ପ୍ରଦିଂଦିନାନ୍ତି ଅପରାହ୍ନରେ
ଦେଇଥିଲୁ ମୋଟାର ତାହାକୁ ହିତର ତାକ
ମାନ୍ଦ୍ରା ପଢିବ ।

ଆଶରବୁଲ୍ ଅବରରେ ଥିଲୁଛି ହେଲାଥିଲା ।
ରାଜବିମୋହର ଅଧେରୀ ଏରକାଳ ପ୍ରାଣୀ
ଅଛି । ସାଧାରଣକ ସୁନ୍ଦର କମ୍ପନ୍ଟେ ମୁଲ୍ୟ
ମୂଲ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟାର ପାରିବ ।

ବିଶ୍ୱାସିମାନର ମୋହର ମୁଣ୍ଡ ମୋହର ଟେକ୍ୟୁଲ୍

କାଳ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦାରି ଟେକ୍ୟୁଲ୍ କାଳ କାଳ

ମୁଲ୍ୟବାଳିକାର ଅବଶ୍ୟକ ପାରିବ ।

ବିଶ୍ୱାସିମାନର ମୋହର ମୁଣ୍ଡ ମୋହର ଟେକ୍ୟୁଲ୍

କାଳ କାଳ କାଳ କାଳ କାଳ କାଳ କାଳ

ମୋହର ମୋହର ମୋହର ମୋହର ମୋହର

ସାହିତ୍ୟକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

四〇九

ମୁଣ୍ଡ କିମ୍ବା ପାଇଁ କୁଳାଙ୍ଗ ସହ ପାଇଁ ମନ୍ଦିର । ମାତ୍ର ୫ ଟଙ୍କା କାହାର କିମ୍ବା ପାଇଁ କୁଳାଙ୍ଗ ଶକ୍ତିଶାଖା

ଦେଖିବା

੨੭੮

三

ଭଣ୍ଟିଆ ନଦୀରୁଷେଷଙ୍କ ହୋମ ସେହେଠା
ପର ଉଚ୍ଚ ବଜନ ସାହେବ ଏଥୁମଧ୍ୟରେ ହିମଲା-
ତାରୁ ଦଳବଳ ଏବଂ ଖେତାରୁ ଘନ ବଗର
ହରାରକ ତର ହିମଲାରୁ ହେଉଛି ସାମାଜିକରି ।
ଯୁଗା ବଜାରାଶ୍ରୀ ମୁଖରେ କି ହୁଏ ନାହିଁ ।

ଏଥୁମଧ୍ୟରେ ଦେବାକୁ ଧିତଳର ଆଶଙ୍କା ଉଣ୍ଟା
ପଡ଼ିଥିଲୁ ମାତ୍ର ଦର ବୁଦ୍ଧି ଉପରେ ଥିଲା ।

ବେଗର ଦେଇ କାହିଁ କାହିଁ ନାହିଁ । କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଲାଗି ।

ନିର୍ମୂର୍ତ୍ତର “ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାକ ଫେରଇଛା” ନାମକ
ଥିମାଦପଥର ଅଧିକାରୀମାନେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଟଳା
ଦେବା ସର୍ବ ଦର ସେହି ଟଳାଦେବ
ମୟୋ, ୧୦୦ ଦୁଇ ରୁଣ୍ଡା ମୟୋ, ୦୦ ହିନ୍ଦୁରୁଣ୍ଡାଏବା
ମୟୋ, ୦୦ କଲା ମନ୍ତ୍ରର ଅଧିକ କରୁ ଦିକ୍ଷିତକ
ଯଜ୍ଞବିହାର ନାମକ ଲାହାଜିରେ କଳିକଟାଲୁ ପଠାଇ
ଅନ୍ତରୁ । ଏ ସବ ଚକିତ ପଦ୍ମାଲେ କଳିତ
ଥାବିରନ ସାହେବ କୁର୍ମା ପାନିକ ଦେଖାଇ
ରହିଥିଲେ କରିବେ ।

ମହାମାନ୍ୟ ବିମେଲର ମହିତୀର ଦେଖାଇ
ଦୋଷାଣ୍ଠା ଦେଇଥିଲୁଛି କି ପୁନାର ଚାଲିଥିଲୁଛି
ଅଧୃତ ଏବଂ କିନ୍ତୁ ସାହେବଙ୍କ ବଜ୍ରା କାନ୍ତରେ
ଯେ କିନ୍ତୁ ଶୋଧନରେ ଲପ୍ତଧିକ ମାତ୍ର ପ୍ରଭୁଙ୍କ
ବଜ୍ରାକାଳୀ କମ୍ପା ତହିଁର ଉତ୍ତରନକ ନ ଝାବ
ସେବନ୍ତି ବଜ୍ରାକାଳୀ କମ୍ପା ସେମାନଙ୍କ ଗିର୍ଭା
ଦାରାକୁ ଧରଇ ଦେବାର ଲୁଘତୁରୁ ପ୍ରମାଣ
ସହି ଲୁଘତୁର ବୈଲେ ପବର୍ତ୍ତିନ୍ୟ କୋକୁ
ପମା ପ୍ରଦାକ ବରଦେବ । ଅପର କିମ୍ବ
କେହି ଧରଇବେଳେ ଟ ୨୦୦୦୦ ଲା ପୁନର୍ଧାର
ବାଦାର କର୍ମାପନ ବନ୍ଧୁପୂର୍ବେ ଦୟା ମାଥେରି ।
ଏ ନିର୍ମାୟନକ କିମ୍ବ ସମ୍ବଲ ତଥାର ନାହିଁ ।

ମତ କର୍ତ୍ତା ପ୍ରବଳ ଦୁଷ୍ଟି ଓ ନୟ ବନ୍ଦିରେ
ଡେଲା ରଖି ସାଇଧଳ ମାତ୍ର କରିଲା ଏହି
ଥିଲାମ୍ବନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ପୃଥିମୀରୁ ଦୁଷ୍ଟି ଅସ୍ତବ୍ରତ୍ତ
ଗୋତ୍ର ସାଇଥଳା । ଏ କର୍ତ୍ତା ଏ ଧର୍ମକୁ ଡେଲା
ରେ କିମାତି ଏକପାଇକା ଦେଖା କାହାଁ
ମାତ୍ର ବନ୍ଦିକାରେ କାମୋଦର ଓ ପଦ୍ମ କର୍ମମାତ୍ର
ଏହି ପଞ୍ଚାକରି ପଢ଼ୁ ନୟ ପ୍ରବଳରୁପେ ଦୃଷ୍ଟ
ହୋଇ ଦୁଇଯାଙ୍କ ଅନେକ ସ୍ଥାନ ଦୂରାଜ କେଇ
ଥିଛି । ନୟାଦର ନୟାର ବିକି ରାଜିପାରୁ
ବର୍ଣ୍ଣମାନ ଦେଖିଛା ଏହି ଦୂରକି ଉତ୍ସାହ ଅଶ୍ଵବାହି
ଏହିର ଧୋଇ ସାଇଥରି ଯେ ନାହିଁ କି ୨୫୯୮ରେ

ଏହା ଲୁଣ୍ଠିଥ ଗଜେଟରୁ ପ୍ରକାଶ ସେ ଅଛି
ତାଙ୍କ ଚଳେ ଯେଉଁ ବୁଝି ହୋଇଥିଲା ତହିଁରେ
ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଏକ ଉତ୍ତରପରୀମ ପ୍ରତିବନ୍ଦିମାନ-
ଦରେ କୁଞ୍ଜ ଫର୍ମରେ ଛପକାର ହୋଇଥିଲା ଏବଂ
ଏବେଳେ ଏହା କାହାର ଜାଗା ଦେବାର ଲକ୍ଷଣ କଣ୍ଠ
ଅଛି । ବଳକାରେ ମଧ୍ୟ ଦର ନୁହି ହୃଦୟରେ
ଅଛି ମାତ୍ର ପ୍ରତିବନ୍ଦିମାନର ଅବଧି ରହି । ପାତାଗରେ ଶର
ଆମ୍ବମ୍ ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ରାକରେ ସାମାନ୍ୟ ଦୂରେ

ଆବେଦନ ପତ୍ର ପଠାଇବେ । ଆବେଦକ ସହିତ
ଆମେ ଏହି ଅଳ୍ପାଳ୍ପ ସମାବସ୍ଥା ବରାଗୁଡ଼ିକରୁ
ଶାଖାଚିମାନଙ୍କରେ ପ୍ରାସାଦ ହେବ ।

ଅମୁଖାନଙ୍କ ସୁପରିଚନ ମାନେବର ତି, ଟେ-
ନବି କୋର୍ଟର ମେମ୍ବର ହଦ୍ଦରେ ନିୟମ୍ବନ୍ତ ହୋଇ-
ଥିବାର ଗୁହସମ୍ବଦ ଅମେରିକାରେ ଶାଠମାନଙ୍କ
ଯଥେ ସମୟରେ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ । କର୍ତ୍ତମାନ
ଥିଲୁର ଅଳଦର ତଥୀ ଯେ ସେ ବ୍ୟାପ୍ତିଧର
ଥିଲାର ହର୍ଷଧରରେ ନିୟମ୍ବନ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।
ଆମେରିକାରେ ଉତ୍ତର ଜଣେ ଘରାନାଟିକୁ
ଛାତ୍ରାବଳୀରେ ଦେଖି ଥିଲେ ମଙ୍ଗଳର ଅଶା
କରୁ । ସେ ବିଶେଷରୂ ଉତ୍ତରର ନନ୍ଦାବ୍ରତ
ଏବଂ ପ୍ରଜାସାଧୀ ଅଭିଭାବର ବିଶେଷଜନ ସମୟରେ
ତାହାର ଏ ନିଯୋଗମାନ ଅଧିକତର ଅବର-
ଣୀୟ ହୋଇଥିଲା ।

ଅନ୍ତରେ କୁଳ ହମାର ପାଇଥାରୁ ସେ କୋଣ
ଶକ୍ତି ଦିଗିଲାମାଟାରେ ଗୋଟିଏ ଅଜ୍ଞାନ
ଯିବ ପିତାମହଙ୍କୁ ଏବଂ ଦୁଇଜନ ପ୍ରଧାନ
କୁଳ ଏବଂ ଜୀବିତ ପ୍ରଧାନଙ୍କ ପଢ଼ିଲା ଓ କଣେକା
ଜନ ପାଇଲାଏନ୍ତି । କିଟକିଟ ପ୍ରହୃଷ ପରିଚାଳନ
ବାଚର ଅବସାନିତି ବ୍ୟକ୍ତିକର ଏମନ୍ତ ଆଶ
ନାହିଁ ପ୍ରତି ଅଛୁ ନାହିଁ ବୋଲିଲେ ଅନ୍ତରେ
କିମ୍ବା ମହିଳା ବଜାରର ଏ କିମ୍ବା ପ୍ରତି କିମ୍ବା
ଦୁଇମାତ୍ର ଉଦୟକାରୀ । ସାହାକଟାରେ କଥିବ କରି
ଦୁଇମାତ୍ର ସେ କିମ୍ବା ଅନ୍ତରେ କରିବାରୁ ବଜାର
କାହାକୁ ଉଦୟ ଦେଇ ଅନ୍ୟ ଉପରୁକୁ ଲୋକ
କାହାକୁ ଉଦୟକାରୀ ଏବଂ ସମସ୍ତ ସମସ୍ତଙ୍କେ
କଥାକାରର ପଦନୋଦୟ କରାଯାଇଲା ।

ସୁକି ମେଘନାଥପାତ୍ରୀ ଥରିଲୁ ପୁନଃପୁ
ବ୍ୟୟ ଯୋଜାଇଗାଏ ପଞ୍ଚମ ଥିବାର ପ୍ରକାଶ
ତରିକାରୁ ଉଚ୍ଚତାର ଧାରେବ ଆହେଶ ଫଳ
ଅନ୍ତର୍ମି କଥାପଦଂ ହେ ଜାରି ମରକାରୀ ତର-
ିକାରୁ ଦୟା ଦିବ ଏବଂ ସମ୍ମାନ ମେଘନାଥପାତ୍ରୀ
ଆହାସୁ ହେବ । ଏଥୁମଧ୍ୟରେ ପୁନାବିମାନେ
ଏହି ଅତିଲାକ୍ଷ ପୁନଃପୁ ଜାରି ମେଘନାରେ ଛାପ
ହେ ତତ୍ତ୍ଵିକାର ଅର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟକା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭାବୁଟିଥି
ମନ୍ତ୍ରମେଷରେ ଅଛିଲ ବିଶ୍ଵାସରୁ । ଅଛିଲିବ
ଯଥେଷ୍ଟ କାରଣ ଥିଲୁ ସନ୍ଦେହ କାହିଁ ପାଇ
ସେବେ ପୁନାବିମାନ ଅଭ୍ୟାସରୁ ଅପାଇଲି ଖାଲୀହାନ
ଦେବ କେବେ ଅଗରା ଅର୍ଦ୍ଦବଣ୍ଟ ସବୁପ ଅଛି

ଦୁଇ ପ୍ଲଟ୍‌ର ଗରିବ୍ ସେମାନେ କୌଣସିମନ୍ତେ
ଦେବତା ।

ଶ୍ରୀଦେଖମାସର ଅଧେ କାହାର ଗଲୁ ମାତ୍ର
ଅମ ଦୂର ଏବନ୍ତର ଯାବା କହିଛ ଦୁଃଖ ହୋଇ
ଥିଲ ବର୍ଷାରୁ ଅରୁ ମେଘ ସଙ୍ଗେ ଦେଖା
ହି । ବସ ଏମନ୍ତ ଡାଳ ହୋଇଥିଲ ଯେ
ଶ୍ରୀଦେଖମାସର ଦିନଥିଲ । ଗୋପ ଅଧିକାରୀ ଧାର୍ମ-
କଣ୍ଠର ଏପରି ଅବସ୍ଥା ପ୍ରଦେଶ କେବେ ଗଢ଼
ର ମନେ ପଡ଼ୁ ନାହିଁ । ନବୀ ଦରିରେ କିନ୍ତୁ
ଯବିବୋଲି ଖୋଜୁ ଅଳକର ଚିରାମାନେ
କେତେତା କନ କରିଥିଲେ । କର୍ତ୍ତାମାନ
ପର୍ବତ ପରିକାରୁ ସେ କାହିଁ ଅରୁ
ବାର କାହିଁ । ଗୃଣିମାନେ ମହା ଆଚାରରେ
କାହିଁ ନାହିଁ ମୁଣ୍ଡରବ ହାତ ଦେଇ କରିଥିଲେ ।
ଦୂରଦଳରୁ ମେଘ କାହାରି ଅଣ୍ଟାର ସଜାର
ଅଛି ।

ମାନୁକ ପ୍ରଦେଶର ଉତ୍ତାକଷଟଙ୍ଗା ଓ ଜାମନ
ହେ ବିହୁ ଦୂଷ୍ଟୀ ହୋଲ ଥିବାରୁ ସାହୁଏ ପ୍ରାର୍ଥିବ
ସଖା କିଛି ବିଜା ପଢ଼ିଥିଲା । ଦରଳ ଡ୍ରୁବେ
ଅବେ ଦୃଷ୍ଟି ନାହିଁ ଏକ ଧନ୍ୟାଚ୍ୟ ଅନେକ
ଶ୍ରୀବରେ ଦୃଷ୍ଟି ପଢ଼ିଯିବା ହେଉ ପଢ଼ିଲା
ଦର କିମ୍ବା ଦୋ ହେଉଥିଲା ଏହି ବେଳୁପାଇଁ
ସାହୁଏ ପ୍ରାର୍ଥିବ ସଖା ଏକ ସମ୍ବାଦରେ ପ୍ରାୟ
୨୩୦୦୦ ବିତ୍ତିମାର ବଜା । ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ସାହୁ
ଦରେ ପାହୁଏ ଆମବା ଲୋକଙ୍କ ପରମ
୨୫୫୦୦ ହେଉଥିଲା ଏହି ତାହୁଁ ପୂର୍ବ ସମ୍ବାଦ
କିମ୍ବା ସଖା ୨୫୦୦୦୦ ରୁଲା । ହେବେ ଦୃଷ୍ଟି
ଆଲିବିତି ଏହି କି ହେବ ତୋଳେ ଅପରିଜ୍ଞାନ
କିମ୍ବା ତଥା ଅନ୍ତରୁ ଧନେହ ବିତ୍ତିଯିବ । ସମ୍ବାଦ
ଏହି ଚଠିନ ହୋଇଥିଲା ।

ବଲିତର ଦୟା କରୁଥାଇଥାର ଆମଗୀ ପ୍ରଚେନ୍ଦ୍ର
ଦେବୀ ପଣ୍ଡା ସତାଧେ ତିମ୍ବ ଲକ୍ଷ୍ମିର ମହାଶ୍ଵର-
ମାରିଳ ପରାମର୍ଶର ନିଷ୍ଠାର ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ସଥା-
ପାତ୍ର କେ, ଏମ୍ବୁ, ମାହିତୋରାହତି—ଇଂଦ୍ରଜିଲ
ମାର୍ତ୍ତି ବୌଦ୍ଧମର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେ—ଅଛୁ
କାରୁ ଦୃଷ୍ଟିମଳ୍ଲାଙ୍ଘାର୍ଥ୍ୟ—ଦୟାର୍ତ୍ତବଳନା
ମରଜନ ଲେଖନୀୟ ଉଠେଲି ଏହି, ଏ,
ବରିଜ, ସମୟର ଭଲମା ଅବଶ୍ୟ ଏକ ସମୟର
ଦୟାଗୀ ଧେବ ମହାତ୍ମ କିମ୍ବା—ଆଜିତ ଏହି
ଆବଶ୍ୟ ।

ମୌଳିକ ମହାନ୍ତ ମୁଖ୍ୟାଙ୍ଗାକ—ଭର୍ତ୍ତ
ବାହୁ କହାଯାଇଲା ଶାହୀ—ହନ୍ତ
ବାହୁ ସମୟବଳ ମଧ୍ୟରେ—ତେଣ୍ଟୁ
ଶ୍ରୀ ଏମ୍, ପ୍ରଥମେସାହେବ—ରାଜବାସ ଏବଂ
ଉଦ୍‌ଘୋଷ
ଶ୍ରୀ କବିନାର୍ତ୍ତ କାନ୍ତାରାଜୁଥର ଶାତବିଦ—୧୯

ପୁରୁ ଇଥିଥାରୀ ଦେଖ ହୋଇଥିଲା । କଳା
ଗା ୨୨ କିମ୍ବେ ଛିକିତସର ଦରିଶମୂର୍ତ୍ତି ଦେଇ
ହୋଇ ଯିବାରୁ ଗା ୨୩ କିମ୍ବେ ଅଧିକର ଦରି ଆ
ସମୟରେ ପ୍ରକାଶକେ ବାହୁଡ଼ା କିମ୍ବୁ ବରି
ଘରାକୁଳ ଦେଇବେ ଏହି କଳାଦେବ ଉତ୍ତରକ
ରଥ ଝଣା ହୋଇ ଧାରାନିଧ ଦୂର ଅଧିଷ୍ଠିତ ।
ଗା ୨୪ ଲିଙ୍ଗ ମୁହା ରଥ କୁଣ୍ଡ ପ୍ରାଣୀମା, କଳା-
ନାନ୍ଦି, କାର୍ଯ୍ୟକାଳ କଳାଟରେ ଯଥା କିମେ ଅବ-
ପ୍ରାପ୍ତି ଦେଖାଯଥିଲେ । ଗା ୨୫ ରିଖ ମୁହାରେ
କଳା ରଥ ଏହି ଅଧିକାରରେ ଦେବ ରଥ
ଦେହପ୍ରାଚର ଲାଗଲେ ଏହି ଜଗନ୍ମହିତ ଦେବକ
ରଥ ଝଣା ହୋଇ ଭାଜବାଜୀ ସମ୍ମରେ ଲାପ୍ତ
ନାରୀଯୁକ୍ତ ଦେଇ ଦେବକା ପରେ ରାତ ହୋଇଯା
ଦାରେ ରଥ ଝଣା କଳା ଦେଇ ଦେଇ । ଗତ ଦୃଢ଼ବାହୀ
କାମ୍ପ ରିଖେ ଜଗନ୍ନାଥ ଦେବକ ରଥ ଦେହପ୍ରାଚର
ଦେ ଲାଗିବାରୁ ଏ ରାତରି ଗଠିତ ଦେଖିଲେ
ତାକୁମୋନେ ରହିଥିବା କାହିଁକିର ଦେଇଲେ ।
ଏକାଦଶ ଦରି ରଥ ପଢ଼ି ନ ହୁବାରୁ କଳ
ଦେଇ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

ଏ ସ୍ପ୍ରାନ୍ଟରେ ଓଲାହତା ସେଇ ଏ କଳା
ରେ ଜୀବ ପ୍ରକଳଣ ହଜାଇ ଯେବକର ମହା
ଶୂନ୍ୟ ଜୀବ କରୁଥିଲା । ନଗରର ଘୋଷଣକେ
ଦିବାପୁର ତାମୁଖୀ ହଜାଇ ଦାଦ୍ୟ ଓ ନଗର
ଶର୍ଵନର ବନ୍ଦର ପଢ଼ିଯାଉଥିଲା । ନଗ ଜୀବ-
ମାସରେ ଏ ନଗରରେ ୨୩ ମୂର ପାଞ୍ଚଶିଳ୍ପ ତେ
ତହିଁମଧ୍ୟରେ ଓଲାହତା ମୂର ଗାଁଛିଲା । ମାତ୍ର
ଏହାମର ଜୀ ୨୨ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୧୭୫ ମୂର
ଜାଗରେ ଓଲାହତାର ମୂର ୨୮ ଟା ଅଟେ ।
ଯୁଣି ଏହାମର ମଧ୍ୟରେ ଏହି ସପ୍ରାନ୍ଟର ମୂର
ଅକ୍ଷରା ପ୍ରକଳଣ ଥାଏ କୁ ଜାଣା ଦୂହେ । ଗେବ
ଅକ୍ଷର ପ୍ରକଳଣ ହେବାକୁ ନିଜିକିମ୍ବଳ କରିବାକୁ
ମୂର ତତ୍ତ୍ଵ ଉଚ୍ଚା ହୋଇ ଗତ ୩ ଲାଖ କରୁଥିଲା
ଦିବାପୁର ତାମୁଖୀରେ ଆବଦ୍ୟ ଗଜରାଦ ଜାମି
କାର ଘରମୁ ହୋଇଥିଲା । ଏହର କବିତା

କୁଳାଳର ଦୂଷକୁ ଅକ୍ଷମ ହେପର ଉଚିତ ଶୁଣି
ତଥାର ଅନ୍ୟ ଗାନ୍ଧୀର ସୂର୍ଯ୍ୟନୋହସ୍ତ୍ର ହେବାର
କହ ନ ଥାବୁ । ଲୋକଙ୍କର ଧାର୍ମର ତତ୍ତ୍ଵରେ
ପ୍ରତି ଅସ୍ତ୍ର ବାହଁ ସକ୍ଷମ । ମାତ୍ର ଏହାମୋହି
ନଶରେ ସ୍ଵପ୍ନଘରକରୁର ତହିତ ରହିବା
କୁହାର ନୁହେ । ଅନ୍ୟନ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣର ଅନ୍ତରେ
କୁଳର ଜଣି ଦକ୍ଷାରୁ ଦୂଲ ତତ୍ତ୍ଵର ବନ୍ଦବର
କଲେବୁ ଦେବା ଅବଶ୍ୟକ ।

କଟ୍ଟକ ରେହେନ୍ତା କରେଇଏଟ ଶୁଣିଯୁ
ଯାହିଁ କିମ୍ବକ ମରିଥା ମହିନିଦ ସମ୍ମରିତି

ପରହାର ଶାର୍ଦ୍ଦିନ ଅତ୍ୟନ୍ତର ଘରମାଲାକୁ ଏବଂ
ବାବନ ରହିଥିଲ ସହାଯେ ଉଚ୍ଚବାଟ ଗୋଟିଏ
ଥାଏ । ତାଙ୍କ ବିଦ୍ୟାଧ୍ୱରେ ସହାଯେ ମସଜିମାନ
ଶର୍ମାଙ୍କ ଗତ ରହିବାର ସନ୍ତୋଷ ସମୟେ
ପରିୟା ପାହେବର ଓରଥବାହୀଙ୍କ ବୋଠାର
ଏବଂ ପ୍ରକଳ୍ପ କରିଥାଏ । ସମ୍ଭାବ ପ୍ରାୟ
ଏବଧିତର ସୁଧିକମାର ଭାଷ୍ପିତ ଦୋର-
ଥିଲେ, ବିନଧୁ ତା ୩୦ ଏ ଧର୍ମକୁ ମୁହଁରକ
ଏ ଅନ୍ତିଷ୍ଠି ଦେଖିଯା ମନ୍ଦାବନ୍ଧ । ସହାଯତାର
ପର ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ବାହି ଆଜି ବାକିମା ପରେ
ହେବେଳଙ୍କ ପଢ଼ ମନ୍ଦିର ଶାହେବଙ୍କ
ନଶିରେ ବସାଇ ସବୁ ପ୍ରକଳ୍ପ ଅନ୍ତରୁ କରିଛେ
ବିଶ୍ୱାସ କିମ୍ବା ୫ ଏ ବସୁମେହମାନେ ଜାକ
ପାରେଟ ଦୟମଧିକୁ ଦେଲେ । ବିନଧୁର ଏବଂ
ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ଅନ୍ତରକଳାପ ପଠିବ ହେଲା, କହିର
ଏହି ସେ ମନ୍ଦିରର ସମୟକରେ ଅରିପ୍ରସ୍ତୁ
ବିଷାକ୍ତିର ଦେଖାର୍ଥୀ ସମୟକ କର, ପଢ଼-
ାଇଲା ସହିତ ଧରାବହାର ବିଶ୍ୱାସର
ସମନ୍ଦର ବିଶ୍ୱାସ ମେହ ଏ ଧର୍ମବାଦର
ଏହି ହୋଇଥିଲେ । ଗାନ୍ଧି ବିଦ୍ୟାଧ୍ୱରେ ପାଇ
ଏଇ ଏବମଗରେ ଦୃଷ୍ଟି ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ,
ଜାନନକାରୀ ଯାତାନ୍ତର ଧାରା ମହିଳାମାନଙ୍କର
କରିବାରେ କରିଥିଲେ ଏ ସେ ଏକ ପ୍ରକାଶ, ମାର-
ଣ ଏ ଦୂପଦେଶରପୁଣ୍ଡି କରୁଥାଏ ମହିଳାଙ୍କ
ଦୃତିକାରୀ ପ୍ରହାର ଦୂରି ନାହିଁବିମାନଙ୍କର
କରିବାରେ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ନନ୍ଦାର ଧାନ
ଆମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ହୋଇ ରହି ହଜାର
କିମ୍ବା ହକରାନକର ଶିଖିବା ପରି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
କୁ ଶବ୍ଦା ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରଶଂସନାମୟ ଅଛି,
କିମ୍ବା ସମୟକରିତା କିମ୍ବା ବିନଧୁର ଧାରା
ମାଧ୍ୟମକରିବା ଲୋକ ଅଟିକୁ । ପରମାନନ୍ଦ
କୁ ପୁର ଓ ଆଜି ପ୍ରଦାନ କରିଲା ।

କାଳ ବିଭିନ୍ନ ବିଷୟରେ କଲାପୀ

କହିବ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରତିକୃତିଗାନ ବାରୁ ନଳକଣ୍ଠ
ମତାର ଗତ ଶିଳବାର ସିଖିଆ ଏ ଓ ହିତକ
ପୁରେ ଏଠା ପ୍ରଥିଷ୍ଠାନାମର କ୍ରିତଳ୍ଲ
ରେ ଉପରିହିତ ଅନ୍ୟତର ମୋଟିବ
ତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । କିମ୍ବାରେ କିମ୍ବା
କୁ କରୁଥାନ୍ତେ ନ ଥିଲା ଓ ସବୀ ଏଠା
ଲକ୍ଷର ପ୍ରଧାନ ଅଞ୍ଚଳକ କଲୁଣ୍ଡା ଦେବେ ।
ଯାହାଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣବ ଯଜ୍ଞା ଅଳ୍ପରୁତି ଦୋଷିତାରୁ

ପ୍ରକାଶ ଦର୍ଶନରେ ଯମ୍ପୁଣ୍ଡ ଦୋରମୁଖ
ମଧ୍ୟ ଅଳେବେ ଶ୍ଵାସାବ୍ସରୁ ଫେରିଥାଏ
ଶୁଣେ । କୃତ୍ତବ୍ୟ ମଧ୍ୟାମ୍ବୁଦ୍ଧରେ ଅଷ୍ଟମ କର
ବିକ୍ରି ଦେହପାର୍ଯ୍ୟରେ ପୁଣ୍ୟବ ରଦ୍ଦ । ଗ୍ରାମ
ବ୍ୟକ୍ତିରେ ଧ୍ୱର ବ୍ୱାତା ପ୍ରଦାନ ଦରଖଲେ ।
ଏହି ପର୍ଦ୍ଦାକଟିନ ବଚାରହୁବାଜ ଅଗ୍ରହସତ୍ତବ
ପ୍ରେରଣାବେଳେ ଛଦର କରିଥିଲକ ବିକ୍ରିତାର
ପରା ସରଳ ବ୍ୟବରୁ ସମସ୍ତେ ହୃଦୟରେ କରି
ଥିଲାଥିଲେ ଓ ମଧ୍ୟର ବୋମ କୌଣସିଲ ।
ପର୍ଦ୍ଦାକଟି ସାର ମଧ୍ୟ ଏହି ପେ ଧୂପାବ କାଳା
ହୀନର କିମ୍ବା ଶାତିର ଅବସ୍ଥାର ଏହି ।
ଏବିପ୍ରାଚିନ୍ତ୍ୟ କିମ୍ବା ଦୋହର ମୁଦ୍ରାବର ନାନାପ୍ରାକ୍ତରେ
ଦେଖିଯୁଣ ହେବାରୁ ଧୀମ୍ଯ କାହରକେବୁ
ମନୁଷ୍ୟବର୍ଗ ଜନେ । ତାଙ୍କରେ କରନ୍ତି ହୋଇ
ବଜୁନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଥେବେ ଭାବରୁ ସହି ଅସର
ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ଠେକ୍କା କରି ଦୂର
ଏହି ଜାତି ହୋଇଥାଇବେ । ତେଣୁକର କାହିଁ
ଦେବ ପରାମର୍ଶରେ ବଳିତ ଥିବା ବିଦୌହାର୍ତ୍ତି
ବ୍ୟକ୍ତିର ଉଚିତ ହେଉ ଆହି । ବିକ୍ରି କାହିଁ
ମରିଦାରମନ୍ତରେ ଦେଇବିବ ପାତ୍ର ନିଯମ
ଅନ୍ତର କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ସେ ସହି କୌଣସିଗ୍ରେ
ଦ୍ୱାରା କରିଥିଲାମାତ୍ର ବେଳେ ଥିଂଶ୍ଟା ଅମ୍ବାତ୍ମି
ବ୍ୟକ୍ତିର । ଯାହା କେବଳ ମଳକର ଦାରୁ
ପ୍ରଦାନ କରି ସମସ୍ତବଳ ତ୍ରୈୟ ହୋଇ
ଦେଇଲୁଏ ପରାମର୍ଶରେ ବିକ୍ରିତାପଦାନ କରିଥାଏ
ଏହି ପରାମର୍ଶ କରିଥିଲୁଏ ଆମ୍ବାକେ ଥାଣ୍ଟା
କାହିଁ ବିକ୍ରିତ ସବକମାକେ ଦ୍ୱାରାହାତ ହୋଇ
ଥିଲାକାହିଁ ଏହିବର ସମୟକୁ ଏହିବାର କରିଥାଏ
ଏହିରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରିଥାଏ କେତ୍ତିକି ଦେଇବେ ।
କୁମର ଉତ୍ସମନାଶ କାହିଁ ପ୍ରାଚୀର୍ଦ୍ଧପକ୍ଷିକାଳ
କି ଧନ୍ୟବାଦାର୍ତ୍ତ । କାହିଁ ମଜ୍ଜାଦୟ ପ୍ରଥମ
ଦ୍ୱାରା କୁତାର୍ପିତ ହୋଇଥାଇଲୁ ଓ ଥାଣ୍ଟା
କୁମର ଉତ୍ସମନାଶ କାହିଁ ନମ୍ବର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟ ସରେଖା
ଦେଇବେ ଓ ଅନ୍ୟ କେଷିକ ଲୋକେ ତାଙ୍କୁ
ଧ୍ୟେ କରିଥାଏ କୁମର ହେବେ ନାହିଁ ।

ଓଡ଼ିଆ ଲେଖାକୁଳାଦସ

ଅସମ୍ବ୍ରା ସେହିମୁଦ୍ରା ପାଇବେ ତେଣାର ପ୍ରତି
ବଜୋରୁପୁର ସେବାର ଚନ୍ଦ୍ର ହେଉ ଏହି
କଲ ବିନୋଦ୍ୟ ଓ ଯାହାର ବାର୍ଷିକ ପ୍ରାପ୍ତି
ଶର୍ଷ ହେଉ ଉପରେଥିରୁ ଆହା ଜାହା ହେଉ
ଏମେ ବାର୍ଷିକ କହି ମଠ ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ର

ଏ ହୁ ଗରୁକର ଅପରି ନିଃଶ୍ଵର ହେବାପୂର୍ବେ
କିମୋକପ୍ତ କର୍ମଶିଳ୍ପମାନେ ଅପରା ଲକ୍ଷମନେ
ସାବକ ମାନଦାନାର ଦର ଥିଥରେ ସଜ୍ଜ
ଧାର୍ଯ୍ୟ କର ଜମିଦାରମାନଙ୍କୁ ଦାନା ପ୍ରଦାନ
କରିବା ଅଥବା ଅପରି ଦର୍ଶାଇବା ଚାରିବା କେ-
ତିଥି ଦେଇଅଛନ୍ତି । ସେଇଁଠାରେ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ
ଦାତାଙ୍କ ସମାନ ଅପରି ଥେଠାରେ ଜଣନ୍ତି
ତକାର ଦୁଇବା ଅକାରଖ କଞ୍ଚ ଦେବା ନୁହେ
କି ? ପ୍ରଥମେ ସମ୍ମାରଣ ଅପରି ମାନ ନିଃଶ୍ଵର
କରି କହଁ କରୁ ବିଶେଷ ଅପରି ନିମନ୍ତେ
ଏକ । ଜମିଦାରଙ୍କୁ ଗଲକ କରିବା ଉଚିତ
କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଗାଢ଼ ଥିଲେ ଏହା ସମସ୍ତେ କହୁବେ
ମହାତ୍ମାକନୋବ୍ରତ କରାଗର ସମ୍ମାନାବ୍ରତ
ଅଛିନ୍ତକ ପ୍ରବାସନ ଥିଲେ । ସେମନ୍ତ ଜମିଦାର
କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଜାର ଅନ୍ତାକରନେ ଅମାନର ଲାଗ
ମନେ ହେଲା ପରିପାଳ ବା ଅଟେଜ୍ଞେସକର୍ମ୍ୟ
ଧାରକ ଦୁଇରଥ ସମେ ମେଲକ କର କାହାକୁ
ଅବରା ଓ କାହାକୁ କିମ୍ବା ଜୀବ ବସ୍ତାକୁ ଷେଷ
ହେଲା ଏବଂ ଜମାବନ କାର୍ଯ୍ୟ ଜମିର ଅବସ୍ଥା
କହନ୍ତି, ନ କର ଦେବଳ ହରଦର ନିରଜ ଅନ୍ତି-
ଘାରେ ହୋଇଲେ କେମନ୍ତ ଜମିଦାରଙ୍କ ସମ୍ମାନ
ସେମାନଙ୍କର ଅପରି ଦିଗ୍ବୟ ହେବା ପୁଣେ
ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲାମଣି । ଏହା କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରଗାଢ଼ ସର୍ବ-
କାଶ ଆର କୌଣସି ମହିଳାମାତ୍ରେ ଦେଖା ନ
ଥିଲା । ଧନକଷ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥାରେ ସେଇ
ଜମିଦାରମାନଙ୍କୁ ସେଇମେତ୍ଯ ଅଫେରମାନନ୍ତେ
ସେମାନଙ୍କ ଚିରାଳର ସବୁ କମାରେ ସମ୍ଭବ
ଅଛନ୍ତି କି କୁ ଜିନିଶ କାରଣ କଲକ କଲୁ
ଅଛନ୍ତି ଧେମାକେ ଉପରୁଚ ଥୋଇ କେବଳ
ଏକି କ୍ରତ୍ରର ଦେବେ ସେ ମାନଦାନ ଠ
ସ୍ଥାବ ସମକରେ ଧେମାକର ଅବେଦନକଟି
କି କି କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ କିମ୍ବା ବହୁ
ନ ପରିଚ୍ଛି କହା ହେଲେ ସରକାରର କାର୍ଯ୍ୟ
ଅଗସର ହୋଇ ପାଇବ କି ? ଆମୁମାକର ବିବେ
କନ୍ତାର ବାନାର୍ଥମେସର ରେଖ କଷ୍ଟକୁ ବାହାର-
ବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜମିଦାରମାନଙ୍କୁ କିମ୍ବା କରିବା
ପ୍ରଦାନ କରି କାର୍ଯ୍ୟପାଇଁ ରେଖ କରିବା
ପରିଚାର ।

ପାତ୍ରାଦିକ ସମ୍ବନ୍ଧ ।

କଲାଚା ଗେଜେଟ୍

ପଦ୍ମଶିଳ୍ପ ମାନୁଷେ ଓ ତ କଲେକ୍ଟର ମୋ ପଦ୍ମଶିଳ୍ପାଧି
ପ୍ରତି ବିନିତ ଜୀବିତମାତ୍ର ଗାନ୍ଧି ସଂଗଠନର ଉତ୍ସମନ୍ଦିର

ବ୍ୟାକ ମାନ୍ୟୁଣ୍ଡ ଓ ତେବେଟି ବିଲେକୁଳ ସନ୍ଦର୍ଭ ଅଧୀନେ
ପର୍ଯ୍ୟୁକ୍ତ ନିଷ୍ଠା ଦେଇଲେ ।

କାହୁ କୋରନାନ୍, ସାତିର ଗୋର୍ଖ ଶ୍ରାବିତ ଦେବାଳୀ
ମହିତାବ ମାନ୍ଦ୍ରେଷ ପଦରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଦୋଷ ପରି
ଦେଖଣୀର ମାନ୍ଦ୍ରେଷ ବରମା ଯାଇଲେ ।

କହିବ ସବୁ ଦେବୁଖା ପଚନ୍ଦିଲ ମୋର କଥା
ଜାଗନ୍ନାଥ ଏହି ଧାର୍ଯ୍ୟ ସାକର ଏ ହେଉଛିବାରୁ
କରାଣ୍ଡ କଥା ମୋତରମ ବସୁଇ କଥାକାର କେବଳ
କଲେପନ ଅନ୍ତରୀ ପାଇଲେ ।

ପାଇଁଦୁଇ କଣ୍ଠ ପୁରୁଷ ଶବ୍ଦ ଲେଖିବ କାହିଁ ଜାଗନ୍ନାଥ
କାମପତ୍ର ଦଳ କଥା ଲୁହନମାର ତାଙ୍କ ବିଚାରି ଦେବା
କଥାକଥିବାକୁ ପୁରୁଷ ଶବ୍ଦ ପିଲାପି ପରିବେ କଥାକଥ
ଏହାକୁ ଉପରେ ହେଲା ।

କୋ ଦିଃ ସୁରଙ୍ଗ ଏହି ଦେଖିବ ପାହି ଲକ୍ଷ୍ମୀଜାତ୍ୟନ
ଦେଇ ତଳ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ସହିନେ ଦିଲାକୁ ହେବାନ।

ମନେରାହ ପଞ୍ଚ ଦୁଇ ଦିନକ ମାତ୍ର ବେ ଥା
ଲୋକଙ୍କ ମହାଜ୍ଞ କର ଥିଲଙ୍କ ଯା ଦେଇ ଗଠିରେ କେବଳ
ପ୍ରକାଶ ଦିନକାରୀ ପାଇବାର ମୟକ ହେବେ । କେବଳ
କିମ୍ବା କଲେଜଙ୍କ ଖର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧ ବିଷୟରେ ମୟକମାତ୍ରଙ୍କ
ଏମଣ୍ଜେ ଦୁଇଇ କିମ୍ବା ଆର କରିବାର ପାଇଁ ମହାଜ୍ଞ
ହେବେ ।

କେତେବୀର ସୁଲକ୍ଷଣା କାର୍ଯ୍ୟର ସନ୍ଦ ଏହିପରି
ମହିଳାର ଘର୍ଷଣାର ଘର ନିମ୍ନେ ପ୍ରଦତ୍ତ ହେଉ
ଥିଲା କିମ୍ବାକିମ୍ବା।

ପ୍ରଥମଶ୍ରେଷ୍ଠ ।
ଦୂତ—ବାଟୁ ।

ବ୍ୟାକେଣ ପାତ୍ରଙ୍କ	କଳ୍ପନା
ଜମ—ଶତନ ୦୭ *	ଶବ୍ଦାଲୋକ ମହାରାଜ
ଶୁଣୁ ପେତ ।	
ଜମ—ଶତନ ଶତପାତୀ	
ଜମ—ମହିଷୁମାଯଣ ବାହ *	ମହିଷୁମା ମହାରାଜ *
ଅନେକ ମହାରାଜ *	ମହିଷୁମା ମହାରାଜ
କୋପାକ୍ଷ ଚିହ୍ନ *	ଦେବାଲୋକ ବାହ *
ଜମ—ମହାରାଜ ବାହିତ	

ନୟମ—ରାଜମହା ମାତ୍ର *	କରୁଣ ରୂପୀ *
ଶ୍ରୀକୃତ ମନେ *	ମହାଦେବ ମନେ *
ବିଷ୍ଣୁକାର ମନେ *	ଶ୍ରୀକୃତ ମନେ *
ନୟମ—କରୁଣାକାର ମନେ	କରୁଣ ମନେ *
କରୁଣାକାର	କରୁଣାକାର ମନେ *
ମନେ	ମୋହାରାଜ ମନେ

ପୁରୀରେ ପାତାକେନ୍ଦ୍ର ଲୋହିଲେ ପଦ୍ମବିନ୍ଦୁ ଲୁହଣା
କରେ ଏ କଟକରେ ଏହି ପଦ୍ମବିନ୍ଦୁର ଶାଖାଯାଏ ।

ଏହା କଥକ ସର୍ବଦିନ ସାକଷି କଥକ ତେଣୁ
ଅପର ସର୍ବଦାର ଇଲା ଅତ୍ୟାହା ଏକ କାଳ ଦର୍ଶନ
କଥକଦିନ ମୋହିନୀରେ କଥକ ସୁଧର୍ବ ହୋଇଥାଏ ।

ଏହାକୁଠରେ ଏ କରିବା ସ୍ଵାତଂ କହି ନାହିଁ । ଶଳଦୀଳ
ସଜେ ଉପର ଦେଇ ଏହା କିମ୍ବା ମୁଣ୍ଡାଟି ।